chieꝑo nõ vt ipſe cõpellat monachos ſ abbates vt ꝑ eos monachi reuocẽt̃ ſ i defectũ abbatis poterit ep̃s ſupplere. vt in. c. quãto. de off. ordi. ſec9 ẽ i alijs ꝑlatis ſecularib9 habẽtib9 ſubditos. nã cũ illis concurrit ep̃s in iuriſditione exercẽda ita vt ſit loc9 preuentioni. vt no. maxime ꝑ Jnn. in. c. cũ ab eccliaꝝ. ⁊. c. paſtoralis. de offi. ordi. ¶ Jtẽ no. ꝙ optio dat̃ abbati reuocandi ſingularit̃ inſtitutos ad clauſtrũ aut eis aſſociandi alios monachos. ⁊ ſic põt abbas alterare ſtatũ priorat9 ſibi ſubiecti vt ſtatũ regularem poſſit reducere ad ſtatũ ⁊ vitã ſeculariũ. qđ intelligo qñ reddit9 priorat9 nõ ſufficiũt ꝓ pluribus al's aũt nõ põt abbas prioratus ſolitos gubernari ꝑ regulares cõmittere clericí ſecularib9 q̃nimo nec monachis alteri9 monaſterij. de q̃ dic vt habet̃ i. c. cũ ſingula. de preben. li. vj. ¶ Sed cõtra tex. oppo. nã etiã clericus ſecularis dꝫ in ecclia habere clericũ vt in. c. vt q̃ſq3. ſ. de vi. ⁊ hone. cle. ⁊ in. c. ꝓpoſuit. ſ. de fil. presby. ꝙ̃ nõ ſufficient̃ h̃ ꝓuidet̃. Sol. dicit Hoſti. ꝙ ſi prioratus nõ ẽ curat9 tũc ceſſat predicta rõ. ſi aũt ẽ curat9 tũc põt dici ꝙ clericus ſecularí cuꝫ habeat patrimoniũ poterit de ſuo ipendere ad ſuſtentationẽ clerici. qđ non poteſt facere religioſus cũ nihil habeat. dicit tñ ꝙ ſi cũ auxilio ꝯſanguineorũ religioſus poterit tenere ſociũ ceſſabit cõpulſio de qua hic. ¶ Jtẽ dic ꝙ cleric9 ſecularis nõ tenetur habere ſociũ ſed clericũ ſeruitorẽ. vt in. d. c. vt q̃ſq3 ⁊ tales redditus ſufficerẽt rectori ⁊ clerico ſeruitori qui nõ ſuppeterent ꝓ duob9 ſocijs. ita no. glo. i cle. ne in agro. §. ad hec. de ſta. regu. ⁊ dic de iſtis prioratib9 vt ibi habet̃. ¶ Sed op. aliter cõtra litteram monachus aſſumptus ad regimẽ alterius eccleſie eximit̃ a poteſtate ſui abbatis. ita vt nullã cõmunionẽ habeat ampli9 cũ priori monaſterio. vt in. c. ne ꝓ cuiuſlibet. xvj. q. j. ergo nõ tenet̃ abbas dare ſociũ extraneo. So. dicit Jo. an. ꝙ iſtud. c. loquit̃ in monachis clauſtralib9. i. in his qui nõ deſinũt eſſe monachi prioris monaſterij. vt q2 deputãt̃ ad prioratus ſubiectos monaſterio. Si autẽ perpetuo ad eccliam nõ ſubiectã monaſteria promouerent̃ non tenet̃ abbas ſibi dare ſociũ. ⁊ ſic limita. c. ij. de ſta. regula. ⁊ hoc idẽ confirmat Jo. an. in glo. ſua in dicto. §. ad hec. ſed tu vide qđ dixi in. c. qđ dei. ſ. de ſta. regu. ⁊ dic vt ibi.

¶ De iure patronatus. Rubrica.

¶ Supra viſuꝫ ẽ de ꝑben. ⁊ dignitatib9. Jtẽ de religioſis domibus. Jtẽ de capellis monachorũ. ſed quia ad iſtas fit inſtitutio nõnũq3 per p̃ſtationem patroni. ⁊ ſic poſſet dubitari de iurepatronat9 ⁊ d̃ modo p̃ſentandi ⁊ ſimilib9 merito poſt rubricas p̃cedentes ſubijcit̃ iſta. Et ſcias ꝙ patronus d2 multipliciter in iure nam dicit̃ patron9 aduocat9 reſpectu cauſe quã ꝓmouendã aſſumit patrocinio ſuo. l. rem nõ nouã. §. patroni. C. d̃ iudi. xv. q. ij. c. ij. Jtẽ dicitur patronus dñs reſpectu ſerui. vt patet in toto titulo. ff. de iurepatro. ⁊ de iſtis patronis ſeu patronatibus nõ tractat̃ hic tertio d2 patron9 qui cõſtruxit vel dotauit ſeu fundauit eccliam. ⁊ dicit̃ patronus. q2 ſicut pater ducit filiũ de nõ eſſe ad eẽ ita patronus eccliaꝫ deducit ad eſſe. ⁊ de iſto patronatu tractat̃ hic. ¶ Quid autẽ ſit iuſpatronat9 vt ſic habeat̃ ſubſtantia rei de qua tractaturi ſumus dic poſt Jo. an. ꝙ eſt ius honorificũ oneroſũ ⁊ vtile alicui cõpetẽs in ecclia pro eo ꝙ dioceſani cõſenſu eccleſiam cõſtruxit fundauit vel dotauit ipſe vel is a q̃ cauſã habuit. ⁊ declara hoc modo. ¶ Eſt eñi ius honorificũ q2 patron9 habet honorẽ p̃ſtandi rectorẽ. nõ eñi poteſt ep̃s vel alius ꝑlat9 inſtituere rectoreꝫ in beneficio ſine p̃ſentatione patroni. vt in. c. decernimus. xvj. q. vij. ⁊. j. quaſi per totũ. Jtẽ ẽ honorificũ q2 dꝫ pre alijs honorari in eccleſia patronata. vt. j. c. nobis. Jtẽ dicit̃ ius oneroſũ q2 patronus tenet̃ defendere eccliam ne bona indebite dilapidẽt̃ xvj. q. vij. filijs. Dicit̃ ius vtile q2 cõſequit̃ vtilitatẽ ex patronatu q2 ſi deueniret ad inopiã tenet̃ ecclia ex reddítib9 vltra neceſſaria remanẽtib9 alere patronũ pingui9 ꝙ̃ alios pauperes. vt in. c. quicũq3. ea. cã. ⁊. q. ⁊ de his aliquid no. j. eo. nobis. Dixi in diffinitione ꝙ cõpetit ex eo ꝙ cõſtruxit. ⁊c. nam debes ſcire ꝙ iuſpatronat9 acquirit̃ altero de tribus modis aut q2 cõſtruxit eccliam vt in. c. monaſteriũ xvj. q. vij. aut q2 eam dotauit. vt in. d. c. filijs. aut q2 illã fundauit. i. aſſignauit fundũ vbi ecclia deberet cõſtrui. vt in. d. c. nobis. ⁊. c. abbatẽ. xviij. q. ij. poſſũt ꝙ̃ tres patroni cõcurrere in eadẽ ecclia. vt q2 vnus dedit dotẽ alter fecit eam cõſtrui alius dedit fundũ vbi cõſtrueret̃. Dic etiã ꝙ in dote cõferenda p̃nt plures cõcurrere. nã ſi ſimul dant oẽs dotẽ ſũt patroni etiã ſi vn9 cõferat minus ꝙ̃ alius vt voluit Jnno. hic ⁊ habes in glo. lxiij. di. in ſũma. ⁊ ſic limita glo. d. c. quicũq3. que dicit ꝙ ſi q̃s modicũ contulit ꝓ dote nõ efficit̃ patron9 quã ſingularit̃ no. ſ eã intellige qñ vn9 ſol9 dedit dotẽ. ſec9 ſi plẽs dederũt dotẽ ſufficientẽ. nã iura indiſtincte dicũt ꝙ ex dotatiõe q̃s efficit̃ patron9 nec diſtinguũt ſi ſit vnus vl' plẽs dotãtes. Jdẽ ꝯſili rõne dicẽdũ in plurib9 conſtituẽtib9 vl' dotãtib9 vl' fũdãtib9. Dixi poſtremo vl' is a q̃ cãm habuit. nã ſatí ẽ ꝙ p̃ronat9 fuerit a p̃ncipio acq̃ſit9 altero ex modis p̃dicti. nã tranſmittitur ad heredes. vl' alio mõ de q̃. j. in ꝓceſſu ti. ⁊ ad p̃dicta vide gl. no. ⁊ plenã. xvj. q. vij. i. c. pie ment̃.

Perlatum. Si ꝓpt̃ diſcordiã p̃ronoꝝ eccleſia caret adminiſtratõe ceſſat̃ in ecclia a diuĩs tollunt̃ reliq̃e ⁊ oſtia claudũt̃ ſi alit̃ ſine ſcãdalo eccl'ie ꝓuideri nõ põt. h. d. cũ ſeq̃ñti. ⁊ duo facit ꝯciliũ. ꝑmo ꝓhibet eccliam inter p̃ronos diuidi. ſcđo ponit q̃d facere dꝫ ep̃s cũ p̃roni nõ ordinãt eccliaꝫ. ſcđa ibi. ⁊ ſic. ¶ No. ꝑmo ibi int̃ hẽdes patroni ꝙ iuſpatronat9 trãſit in heredes patroni. ⁊ nota ꝙ tex. indiſtincte loquit̃ d̃ heredib9 patroni ex quo poteſt inferri ad multas q̃ões. ¶ Primo nũquid iuſpatronatus tranſeat ſolũ ad heredes ſanguinis ſicut iuſpatronat9 libertorum an ad heredes extraneos. Jnno. ſ. ſup rubrica dicit ꝙ tranſit ad quoſcunq3 heredes. ⁊ hic cõmunit̃ tenet̃. ꝓ hoc gl. j. naꝫ ſi tranſit cũ vniuerſitate in extraneũ. vt in. c. ex lit-

teris.z.c.cum ſeculum.j.eo.fortius tranſit cum he
reditate in heredes inſtitutos a patrono ¶ Et ex h
infert ꝙ ſi pater inſtituit filium vel filiã in re certa.
z extraneum vniuerſalẽ heredẽ iuſpatronat⁹ non
tranſibit in filiũ vel filiam ſed in heredẽ vniuerſalẽ
Si aũt ſunt plures heredes oẽs ſimul efficiuntur
patroni.vt hic z in cle.fi.eo.ti.vbi vide. An autem
in diuiſione hereditatis poſſit iudex vni adiudica-
re iuſpatronat⁹.dic vt no.Jo.an.j.c.querimoniã.
vbi dicet. ¶ Scdo põt dubitari nũquid tranſit in
feminas an tm̃ in maſculos.dic ꝙ pariter in oẽs.
qꝛ iura nõ diſtinguũt inter maſculuz z feminã.pro
hoc facit.c.fi.de conceſ.preben.ſentit glo.in.c.quo
niã inueſtiturã.xvj.q.vij.z doct.in.d.cle.fi. z vide
qꝺ dixi in.d.c.fi. Quid autẽ ſi cõpetit infanti nun-
quid pupillus poſſit pñtare vel tutoꝛ.vide Frede.
cõſil.lxxxxvij.z Archi.xvj.q.vij.decernim⁹.z per
Jo.an.in.c.cũ.ex eo.de ele.li.vj. Jtẽ dubitabatur
olim an heredes ſuccederent in iurepatronat⁹ per
ſtirpes an per capita z hodie eſt declaratũ ꝙ p ſtir-
pes.vt in.d.cle.fi.iõ ſi plures ſuccedũt vni ex duo-
bus patronis eccleſie omnes habent loco vnius.
Jtẽ queritur qualiter debet intelligi tex.dum pro-
hibet diuiſionẽ inter heredes. Doct.ponũt tripli-
cem intellectum.quidã intelligũt ꝙ nõ poſſunt pa-
troni cõuenire vt vnus habeat patronatuz in vna
parte eccl'ie z alius in alia qꝛ hoc ẽ ius indiuiſibile.
Alij intelligũt de redditib⁹ z poſſeſſionib⁹ eccleſie.
qꝛ nõ poſſũt patroni inter ſe diuidere illos nec ali-
quid ab eccl'ia exigere.x.q.j.in.c.nouerint. Alij in
telligũt de ipſo iurepatronat⁹.nã cũ ſit incoꝛpoꝛale
nõ põt diuidi vt dicit in glo.z quelibet expoſitio ẽ
bona z vera in ſe.poſſũt tñ patroni cõuenire vt al-
ternatis vicibus pñtent.vt i.d.cle.fi.z ſi habẽt plu-
res pronatus pñt cõuenire vt vn⁹ pñtet in vna ec-
cleſia z alius in reliqua.vt ſic quẽadmodũ pmittit
diuiſio in tpe ita z rõne locoꝝ.talis eni diuiſio nõ
prohibet p iſtũ text. ¶ Jn glo.ibi.ſi ex diuerſis in
equalibus.zc.no.bene glo.z eã tene mẽti ꝙ iuſpa-
tronatus ẽ apud quẽlibet heredẽ inſolidum etiam
ſi ſunt heredes p inequalib⁹ ptib⁹.zc.no.bñ glo.z
tene eã menti qm̃ hec opi.cõiter tenet p docto.licet
dixerit Jnno.ꝙ pinguioꝛẽ vocẽ habz habẽs maio-
rem ptẽ in hereditate.ſed tene glo.qꝛ cuz iſtud ius
ſit indiuiſibile nõ poſſum⁹ dicere vnũ habere duas
ptes in hoc iure ſicut habet in hereditate. ¶ Quid
aũt ſi vn⁹ inſtituat in re certa alius in vniuerſo ſu-
pra tetigi.z vide Jo.an.in.c.cũ ſeculum.j.eo.vbi
dicam. ¶ Jn glo.fi.ibi hodie ſeruari nõ dz.ſentit g
glo.ꝙ hodie h.c.ſit coꝛrectũ niſi ſine ſcãdalo.zc.ſz
certe h.c.hodie manet firmũ.nã pꝛuidet qñ alit ec-
cleſie pꝛuideri nõ põt. Pone ꝙ pronĩ ſũt ita poten-
tes ꝙ eps nõ põt ſupplere coꝝ defectũ tũc adhibebit
remediũ de q h z.c.ſe.z vide de intellectu horuz.c.
glo.ſatis notabilẽ.i.c.ſi plures.xvj.q.vij.z diſtin-
gue. Aut eni ẽ ꝯtentio inter pronum z epm̃.z poit
eps iconomũ in eccleſia donec fuerit ſopita cõten-
tio.vt in.c.cũ vos.de of.oꝛdi. Aut ẽ cõtentio inter
pronos ſup iurepatronat⁹.z dz epus expectare la-
pſum tpis pfixi ad pñtandũ poſt qꝺ ſi nõ pſentabit
eps inſtituet rectoꝛẽ.vt in.c.qm̃.j.eo.z h ſi põt ſine
ſcãdalo.al's aũt ſeruabit qꝺ hic dicit z.c.ſe.

Q Clecunqꝫ.

Sũmatũ ẽ.ſ.c.pꝛimo ¶ Et nota primo ibi ſi ali
ter.ꝙ vltimũ remediũ debet eẽ diſpoſitio
huius.c.z pcedentis.p hoc vide qꝺ dixi.ſ.c.pxi.
¶ Jtẽ nota ꝙ licet reliquie tollant de eccleſia nõ p
pter h execrat eccl'ia.z intellige d reliquijs que ſũt
in eccleſia in capſa vel i archa.ſec⁹ autẽ de reliquijs
que ſunt ſub tabula altaris.nã ex motione illaꝝ ex
ecratur altare.vt in.c.j.de cõſe.eccle.vel alta. ¶ No
ta tertio ꝙ nõ poſſũt pronĩ velle vt plures inſtituãt
i eadẽ eccleſia qꝛ eccl'ia dz eẽ vni⁹ rectoꝛis.vt i.c.cũ
nõ ignoꝛes.ſ.de preben. ¶ Nota ibi eligũt.ꝙ pa
troni dicunt largo modo eligere preſbꝛm nõ tamẽ
ſtricte eſt electio qꝛ per pñtationẽ nõ transfert ius
in pñtatum in eccleſia.in.c.qꝺ aũt.j.e.s p electiõez
ſic.vide bo.glo.in.c.quanto.lxiij.di.vñ ppꝛie pre
ſentatio z nõ electio ſpectat ad patronũ s p tãto pa
troni dicunt eligere ꝙ añ pñtationẽ opoꝛtet ꝙ vnũ
eligant. Et ſic nota ꝙ largo mõ dicit patron⁹ eligẽ.
nõ g vitiabit libellus ſi dicat ꝙ patroni elegerunt.
de q vide qꝺ le.z no.in.c.nobis.j.e. ¶ No.ꝙ pronĩ
tenẽt eligere idoneũ nũquid eligẽtes nõ idoneuz
ſint priuati.dic vt in.c.cũ vos.de offi.oꝛ. ¶ Jn gl.
ibi tũc poſſet ſeruari.z vide glo.in.c.ſi plures d al
legato z qꝺ plenius dixi.ſ.c.pꝛoxi.

Q Uoniam in quibus.

Si patroni in pñtando diſcoꝛdãt pfert pre
ſentat⁹ a maioꝛi pte ſi ẽ idone⁹ z ſi h ſine ſcãdalo fieri
ſi põt vl' pronĩ infra tẽp⁹ debitũ nõ pñtãt eps oꝛdi
nabit eccl'iam.h.d.pmo ponit abuſũ pronoꝝ.ſcdo
cõſtitutionẽ.ibi pñti. ¶ Pꝛimo no.ibi ſuſtinuit.ꝙ
pronĩ cõſequũt iuſpatronatus ex gr͞a z pmiſſione
quadã z tolerãtia eccl'ie.nã de iure cõi ex ſola fũda
tiõe nõ poſſet pronus acqrere iuſpatronatus cum
illud ſit annexũ ſpũalib⁹.in.c.quãto.de iudi. ¶ Et p
h infert ꝙ papa poſſit pꝛouidere de eccl'ia pronata
laicoꝝ ſine pñtatiõe pronoꝝ lz ſec⁹ ſit in alijs platis
citra papã.vt in.c.cũ dilect⁹.j.eo.z vide bo.glo.in
cle.ij.de pben.z p Archi.xvj.q.vij.filijs.z i.c.hoꝛ-
tamur.lxxj.di. ¶ No.ſcdo ꝙ in pñtationis actu ne
ceſſario nõ requirit ꝯſenſus oĩuz pronoꝝ s valz p-
ſentatio facta p maioꝛẽ ptẽ. ¶ No.i.v.ſi aũt.ꝙ rõe
ſcãdali inhabilitat quis ad bñficiũ obtinedũ.naz
pñtatus p maioꝛẽ ptem hic nõ admitit rõe ſcãdali
ad idẽ qꝺ in ſimili habet in.c.cũ teneamur.de pre-
ben.nunqd aũt ius queſitũ in re perdat rõne ſcan
dali vt ſic pꝛelatus remoueri poſſit ſi ſine ſcandalo
ppli nõ põt platurã tenere.vide Jnno.i.c.niſi cum
pꝛidẽ.de renũ. ¶ Ultimo ex tex.not.duos caſus i
qbus eps inſtituit rectoꝛẽ ſine pñtatiõe pronĩ. Pꝛi
mus qñ ſine ſcãdalo p patronũ pñtatus inſtitui nõ
poteſt. Secũdus qñ cõtentio ſup pronatu nõ deci-
dit infra tempus pronis ad pñtanduz pfixũ. Et h
vltimo habes caſũ nõbilẽ in q nõ valẽti agere cur-
rit tps. Et h adducunt ad.q. Pone ꝙ int electoꝛes
cõtẽdit de ptãte eligendi z nõ decidit qꝺ infra tps
pꝛefixũ ad eligendũ querit nũquid poteſtas libere

ordinandi eccliam deuoluaṫ ad ſuperiorē. Hoſti. ꝛ Jo. an. hic tenēt. ꝙ nō qꝛ nō eſt qd imputeṫ habentib⁹ ius eligēdi cū ꝑ eos nō deficiat qn eligant ſed ꝑ litē ſibi motā. vñ cū cōtrariū non ſit ſtatutū niſi ſuꝑ pñtatione nō debem⁹ h̄ ius extēdere ad cōtētionē ſuꝑ electione. ꝓ hoc videṫ tex. i. c. ij. de in inte. reſt. vbi longo tꝑe fuit certatū ſuꝑ iure eligēdi nec ptās fuit ad ſupiorē deuoluta. ꝛ facit qd le. ꝛ no. i. c. ſi. ſ. de elec. Et ex hoc habes vnā differentiam inter ius eligendi ꝛ ius pñtandi. Et pōt eē rō diuerſitatꝭ. naꝫ pñtatio innitiṫ grē. vt. ſ. dixi. electio ꝯo iuri cōmuni. vt in. c. j. ſ. de ele. Itē pinguius ius habent electores ꝙ̄ pñtatores. vt colligiṫ ex glo. in. c. quanto lxiij. di. iuncto. c. qd aūt. j. e. Itē tractaṫ de modico ꝓiudicio patronoꝝ ſi pendente lite alius inſtituaṫ ꝑ epm ſed electorib⁹ fieret magnū preiudiciū cum forte haberēt ſupiorē quē nō vellēt vel quē non expediret habere merito aliud ſtatuitur cū contenditur de iure preſentādi ꝛ aliud de iure eligendi. quī imo plus ſenſit hic Jo. an. ꝙ ſi cōtendereṫ non ſuꝑ iure pñtandi ſed ſuꝑ idoneitate pñtati nō haberet locū finis huius. c. Idē vbi eēt cōtentio inṫ epm ꝛ patronū. ꝓ hoc. c. cū vos. de offi. ordi. facit gl. xvj. q. vij. c. ſi plures. ꝛ hoc notabis. Et hec poſſunt adduci in ar. notabile ꝙ patrono impedito currit tēpus. ꝛ vide ad matriā qd dicā in. c. cū propter. j. e. ¶ In glo. j. ibi ꝙ acquirat ius pronatus. no. bene gl. ꝛ eā ſequiṫ cōiṫ doct. ꝛ maxime pondera i eo qd diċ cōſenſū epi requirendū. ꝓ quo facit ſm̄ hoſtiē. qd habeṫ in auē. vt nullus fabri. ora. do. col. v. naꝫ quēadmodū a principio nō licet eccliam cōſtruere ſine cōſenſu epi. vt in. c. nemo. de cōſe. di. j. ita nec ex poſtfacto iterū reedificare vt acquiraṫ iuſpatronatus. ꝛ ſic habes ꝙ ex noua cōſtitutione qs acquirit iuſpatronatus. ¶ Et hec faciūt ad aliā. q. quotidianā. Pone ꝙ ecclia ſit ſine dote nūquid ex noua dotatione acqrit quis iuſpatronat⁹. Glo. in. c. piementis. xvj. q. vij. ſentit ꝙ nō qꝛ res ſacra nō capit ſeruitutē ſed iuſpatronat⁹ ē quedā ſeruitus ipſius ecclie. Inno. ſ. e. ſuper rubrica ꝛ Jo. an. in. c. j. eo. ti. li. vj. eos cōiungēdo cōcludūt ꝙ ſi non pōt haberi recurſus cōtra eū qui primo eccliam cōſtruxit vꝉ cōſecrari fecit acquiriṫ nouus patron⁹ dūmodo ꝺ cōſenſu epi hoc fiat. Itē debet requiri prim⁹ patronus. ꝓ hoc qd le. ꝛ no. in. c. cū ſicut. j. de cōſecra. ec. vel alta. ꝛ hoc eſt bñ notandū. nā quotidie accidit i capellis fundatis in iſtis eccleſijs cōuentualib⁹. nā fauore eccleſie hec ꝯſtitutio dotis nō retrotrahiṫ et videṫ dotata ante ꝯſecrationē ſicut in ſimili caueṫ i matrimonio. vt in. c. tanta. j. qui fi. ſint legi. ¶ Et aduerte qꝛ nō ſufficit ꝙ aliquid deṫ ecclie ad acquirēdum iuſpatronat⁹ ſ oportet ꝙ deṫ rōne dotis. alꝭ donās videṫ potius benefactor ꝛ non acqreret iuſ patronatus. nā iura indulgēt patronatū nō benefactori ſed dotanti. ꝺ. c. filijs. ꝛ iō ſi cautus volēs eccleſiam de nouo dotare vt expreſſe dicat ꝙ pro dote illa bona largiṫ. ¶ Et in fi. gl. vult ergo gl. ꝙ primus deſinat eē patron⁹. ꝛ ꝓ hac opi. bene facit text. in. l. qui tn̄. ff. qui. mo. vſufru. amit. vbi dicitur ꝙ ſi nauis reficiaṫ ꝑ ptes nō perdiṫ vſufruct⁹. ſec⁹ ſi ex

toto diſſoluaṫ ꝛ de nouo reficiaṫ. ꝛ per hoc pōt reſpōderi ad iura ꝯtra alle. in glo. ꝛ hāc opi. ſequitur Cal. Ego intelligo hoc ꝓcedere qn̄ quis erat patronus ex ſola cōſtructione ſ ſi dediſſet dotē vꝉ fundū puto indubie ꝙ nō deſinat eē patronus. ꝛ ſic erūt ambo patroni. prim⁹ rōne fundi ſeu dotis. ſecūd⁹ rōne noue cōſtructiōis. ꝓ hoc qd dixi ſuꝑ rubrica. ꝛ ꝓ predictis ſatis bñ facit. §. affinitatꝭ. inſti. ꝺ nup. vbi patet ꝙ ſi due cauſe cōcurrunt ad quēlibet effectum ꝛ quelibet cauſa ꝑ ſe ſufficiat nō ſufficit ad extinguendū effectū defect⁹ alterius cauſe tm̄. ¶ In gl. in. ꝟ. qui maioribus in fi. nota bñ glo. nam ideꝫ poteſt dici in electis. ꝛ vide ad hoc glo. in. c. ij. ꝺ of. cuſto. ꝛ bonū tex. cū glo. in. c. monaſterium. xvj. q. vij. ꝛ in. c. licet. viij. q. j. Nunquid aūt ſaluēt cōſciaꝫ qui eligūt idoneū cū potuerūt eligere idoneiorem vide qd dixi in. c. cōſtitut⁹. de appel. ꝛ qd no. in. ꝺ. c. licet. ¶ Quero extra glo. de notabili ꝛ quotidiana q. hic dicit ꝙ valet pñtatio facta plurib⁹ nūquid ſit neceſſe vt cōueniat maior ps habitu reſpectu ad oēs patronos an ſufficiat maior ps habita cōparatione ad minorē pteꝫ. exemplū quattuor ſūt patroni duo pñtāt vnū terti⁹ aliū quart⁹ alium preſentatus a duob⁹ nō habet maiorē ptem omniū ſ habet maiorē ptem habitu reſpectu ad alios pñtatores. Jo. an. dicit ꝙ aut pñtatio fit ab iſtis vt a collegio ꝛ tunc requiriṫ maior ps reſpectu toti⁹ collegij. ꝛ ꝑ hoc videṫ tex. in. c. ecclia. ſ. de ele. Aut iſti pñtant tanꝙ̄ ſingulares vt cōmuniter faciūt laici qui de patrimonio habēt iuſpatronat⁹. ꝛ tūc ſufficit maior pars reſpectu aliarū partium. ꝛ ſic intelligit iſtū tex. ꝛ nota ſingulariter hoc dictū quia facit ad multa. vbi eni habēt plures explicare aliquē actum debes ſemꝑ aīaduertere vtrū habeant hāc poteſtatē vt collegiū an vt ſinguli. vt primo caſu reqraṫ maior pars totius collegij. ſcdo caſu ſuffiē maior pars reſpectu aliarū partiū. ¶ Et per h̄ alꝭ dixi ceſſante iure ſpeciali nō valet electio rectoris facta ꝑ ſcholares niſi interueniat maior pars totius vniuerſitatꝭ nec ſufficit maior ps cōpatiōe minorꝭ ptis ꝛ iō ſi in vniuerſitate ſūt centū ꝛ quinq̄ginta eligūt vnū. ꝛ. xxx. eligūt alterū ꝛ alij aliū nulla electio valꝫ qꝛ nō repiṫ facta a maiori pte totius vniuerſitatis nā ſcholares eligūt vt collegiū ꝛ nō vt ſinguli. ar. i c. cū ꝑ cā. ſ. de ꝓcu. ꝑ Inno. in. c. cū ab ecclīarū. de offi. ordi. ꝛ ꝑ Bar. in. l. fi. ff. de colle. illi. Et ex h̄ decidiṫ alia qd nō minus no. nūqd patroni debeant ſimul conuenire in pñtationis actu an qlꝫ poſſit ꝑ ſe pñtare vꝉ aliq coꝝ alijs nō vocatꝭ. Jo. an. ex ꝑdictis infert ꝙ ſi iſti hñt pñtare vt collegiū debēt oēs vocari alꝭ nō vocati poſſēt agē de cōtēptu. in. c. qd ſiē. ꝛ. c. bone. de ele. ſ ſi pñtant vt ſinguli hoc nō eſt neceē. ꝛ nota h̄ dictū qd etiā videṫ ſeq Arcꝺ. cōſilio. xxv. alꝭ. xxvij. ꝛ pt adduci. l. ꝑ fūdū. ff. ꝺ ſui. ruſti. ꝑ di. Ego dubito an verū ſit iſtud dictū ꝑ notabilem theoricā Bar. in. l. oēs ꝑpli. ff. de iuſti. ꝛ iur. vbi diċ ꝙ ſiue a collegio ꝯſenſus ſit explicādus ſiue a pluribus ſiue a ſingulis dūmō i actu maior ps ꝓiudicet minori parti ſemꝑ debent iſti eſſe ſimꝉ per. l. iuriſgētium in fi. ꝛ alꝭ incipit ſuum heredē. ff. de pac. ꝛ pl⁹

hoc mihi placet. nã ex ꝯrio dicto maioꝛ pars patronorum poſſet negligere minorẽ partẽ que ſi fuiſſet pñs potuiſſet adducere minorẽ ptẽ ad aliã pñtationẽ. ⁊ facit qꝺ lc. ⁊ no. in. c. ij. de arbi. li. vj.

P Reterea. Excõicant̃ patroni laici ꝙ clericos inſtituũt ⁊ deſtituunt in eccleſijs etiã patronatis vel bona ipſaꝝ aliter adminiſtrant ⁊ clerici qui inſtitutionez laicoꝝ recipiũt cõmunione priuãt. duo ſunt dicta ſcđm ibi. clericus. ¶ Nota primo ꝙ ex iure patronatus patronus laicus nõ ꝯſequit̃ ius inſtituẽdi vel deſtituendi vel bona eccleſie adminiſtrandi. ſ3 ſolum ius pñtandi. vt in. c. p̃cedenti. ⁊ c. vnico. j. e. li. vj. ⁊ hoc ꝓcedit etiam ſi patronus ſit clericus. vide bo. tex. xvj. q. v. c. j. vbi dicit̃ ꝙ ſi eps conſtruxerit eccliam in dioceſi aliena ſolum preſentationem habet. ꝯſecratio vero ⁊ inſtitutio ⁊ totꝰ eccleſie diſpoſitio ptinet ad epm loci. nec põt patronus ſup h̃ aliter ſtatuere qꝛ nõ põt imutare iuris diſpoſitionẽ pro hoc tex. no. in. c. cum dilectus. de cõſue. fac̃ qꝺ no. Inno. in. c. qm̃ ne prelati vices ſuas. facit. x. q. j. c. nouerint. vbi p3 ꝙ ſup bonis eccleſie nullaz poteſtatem habet patronus. facit qꝺ dixi ſup rubrica ¶ Nota ꝙ clericus recipiens a laico eccliam nõ eſt ipſo facto excõmunicatus vel ſuſpenſus maioꝛi ſuſpenſione ſed peccat moꝛtaliter ⁊ debet cõmuniõe priuari. Ex q̃ infero ꝙ ſi ĩpetraret h̃ bñficiũ a papa nõ expꝛeſſo ꝙ prius habuerit a laico nõ valet impetratio. qꝛ ſi papa ſciuiſſet nõ ita de facili ſibi conceſſiſſet cum deberet ꝓpter delictũ ſuũ cõmunione priuari vt hic. ꝓ hoc. c. poſtulaſti. ꝯ. ꝺ reſcript. ⁊ quod ibi no. Hoſti. bene facit. c. q̃ſquis. ⁊ qꝺ ibi no. ꝯ. de elect. ¶ In glo. ſi. ibi. hoc dicere vident̃. ⁊ de intellectu iſtoꝝ. c. vide qꝺ no. in. d. c. quiſquis ¶ In gl. iij. ⁊ ſuper ea ⁊ poteſt dici ꝙ iſte ſit ſuſpenſus ſuſpẽſione minoꝛi vt ibi nõ autẽ maioꝛi que inducit irregularitatem in celebꝛante. facit qꝺ legit̃ ⁊ no. in. c. ſi. de cle. excom. mini.

Q Uod autem. Si patronꝰ laicꝰ ſucceſſiue preſentat duos ⁊ ſcđs inſtituit̃ ab epiſcopo valet inſtitutio. h. d. pꝛimo patronus non põt clerico vel alteri eccleſie cõferre eccliaz patronatã vel alteri donare. ſcđm dictũ ibi. decetero ¶ No. pꝛimo ex tex. ꝙ p̃ſentatus ꝑ patronũ nõ ꝯſequitur ius in eccleſia ex p̃ſentatione. Eſt eñ p̃ſentatio quoddã inchoamẽtum ſeu p̃ambulũ ad obtinendã inſtitutionez epi. vt patet ibi. inchoatũ. ⁊c̃. ⁊ in hoc notabis iſtuz tex. ¶ Secũdo nota ꝙ patronus poteſt variare ante inſtitutionẽ epi. vnde pꝛimo pñtato poteſt p̃ſentare ſcđm. ⁊ intellige ꝙ põt variare accumulando. nõ autẽ pꝛoꝛſus recedẽdo a pꝛimo vt no. Jo. an. in regula in re cõmuni. de reg. iu. li. vj. in mercu. facit c. cũ aũt. ⁊ qꝺ ibi dicam. j. eo. ¶ Nota tertio ꝙ eps poteſt inſtituere ſcđo pñtatũ ⁊ nõ pꝛimũ. ⁊ ad h̃. d. c. cum autẽ. ¶ No. in. v̾. decetero. ⁊ tene menti ꝙ inſtrumẽtũ poteſt loq̃ ꝑ verba p̃teriti tpis licz actꝰ interueniat de pñti ſic vt nõ refert vtrũ loquatur ĩ pꝛima aut in ſcđa ꝑſona. vt in. c. dudũ. ꝯ. de ꝯuer. coiu. Nũq̃d aũt actꝰ p̃ſumat̃ geſtꝰ tpe cõfecti inſtrĩ qñ loquit̃ ꝑ v̾ba p̃teriti tpis. dic ꝙ ſic ſi actꝰ tunc potuit interuenire. ꝓ hoc qꝺ no. Inno. in. c. qm̃. ꝯ. de ꝓba. ⁊ glo. i. l. j. C. de ſi. inſtru. ⁊ iure aſte. fiſ. li. x. ⁊ Bar. in auc̃. ſi qs in aliq̃. C. de eden. ⁊ i. l. ſciẽdum. ff. de v̾. ob. Et ꝑ hoc decidit̃ qꝺ dicit̃ in actis cauſe ꝙ talis teſtis iuratꝰ ſic depoſuit nũq̃d p̃ſumat̃ iuratus tũc tpis. ⁊ dicẽdũ ꝙ ſic. de q̃ ꝑ Bar. in. l. theopõpus. ff. de dote p̃le. ⁊ facit qꝺ dixi in. c. ij. de teſti. ¶ Ultimo no. finẽ. c. ꝙ donatõ facta a nõ dño ẽ nulla qꝛ nemo dat qꝺ nõ habet. vt in iuribꝰ alle. ĩ gl. ſi. ¶ Op. cõtra tex. de. c. cũ bertholdꝰ. de re iudi. vbi ex ſola p̃ſentatione pñtatus cõſequit̃ ius ⁊ põt agere ꝯ inſtitutũ ꝑ epm. So. ſi patronꝰ remanet in eodem ꝓpoſito põt pñtatus ſuã pñtationẽ proſequi ⁊ agere vt ſoꝛtiant̃ effectũ ⁊ ſic ꝓſequit̃ ius ꝓſequẽdi. ⁊ ita loquit̃ ꝯrium ſed ꝑ hoc nõ cõſequit̃ ius ad beneficiũ. Aut patronꝰ tranſit ad ſcđaz pñtationez ⁊ eps inſtituit ſcđm ⁊ nõ põt pꝛimo pñtatꝰ agere ꝯ ſcđm. Et aduerte qꝛ l3 tex. hic dicat potioꝛẽ foꝛe cõditionẽ poſſidentis nõ tñ ꝑ h̃ credas ꝙ poſſeſſio ſit neceſſaria. nã ex ſola inſtitutiõe inſtitutꝰ conſequit̃ ius plenũ in beneficio. vt ꝓbat̃ in. c. ſi tibi abſẽti. de p̃ben. li. vj. ita ꝙ poſt inſtitutionem nõ valet inſtitutio alteri facta etiam cũ traditione poſſeſſiõis. vt in. c. ſi tibi abſẽti. ⁊ qꝺ ibi no. licet aliud ſit in rebꝰ pꝛophanis. l. quotiẽs. C. de rei vendi ¶ In gl. j. ibi. ſ3 eps punit̃. hoc intellige vt dicã in. c. paſtoꝛalis. j. e. ⁊. c. cum aũt. ¶ Et in ſi. glo. videt̃ glo. ſentire ꝙ ex ſola inſtitutione ſecũdi nõ trãſit plenũ ius ſ3 ex poſſeſſionis adeptiõe. ſ3 ꝯriũ ẽ verũ in iſtis ſpũalibꝰ vt ꝯ. dixi in. d. c. ſi tibi abſẽti. vñ hic narrat̃ factũ reſpectu poſſeſſiõis ⁊ nõ ponit̃ iuris miniſterium. ¶ In gl. ij. i ſi. vult ꝗ gl. ꝙ donãdo eccliam de ꝯſenſu epi trãſferat iuſpatronatꝰ qꝺ ſatis placet ⁊ tenet Cal. j. c. illud. ſ3 q̃d dicẽdũ qñ epi ꝯſenſus nõ interceſſit vt in terminis lrẽ. Uin. ⁊ Phi. fuerũt in ꝯtraria opi. Uin. dixit ꝙ tranſit iuſpatronatus. qꝛ intendebat trãſferre omne ius qꝺ habebat in ecclia. Phi. ꝯ qꝛ ĩtẽdebat cõferre eccliam ⁊ non iuſpatronatꝰ. ⁊ ſic d3 hrẽ locũ illa regula ſi nõ valet qꝺ ago. vel qꝺ voluit potuit. ⁊c̃. vt in. c. cũ ſup. in ſi. de offi. de leg. h̃ opi. Phi. plus mihi placet ꝑ iſtũ tex. qui videt̃ innuere illã cõceſſionẽ fuiſſe nullã. ⁊ clariꝰ ꝓbat̃. j. eo. illud. vbi dicã. ⁊ tenet ibi Cal. ¶ Et ex hoc no. ꝙ ſi habẽs ius in re intendat donare ipaz rem totalit̃ ⁊ nõ ſolũ ius qꝺ h3 in re nõ valet cõceſſio etiã reſpectu ſui iuris. ar. i. l. ſi is q̃ putabat. ff. de acq. here. ⁊ i. l. nec ignoꝛãs. C. de dona. ſecꝰ qñ intẽdebat donare ipaz rẽ ⁊ oẽ ius qꝺ eẽt i re. ⁊ ſic põt intelligi. l. ſi domꝰ. ꝗ. ſi. ff. de lega. j. vbi legãdo rem videt̃ teſtatoꝛ legare oẽ ius qꝺ habebat i re ¶ In gl. ſi. ibi. cura. de intellectu huius. c. dic vt ibi latꝰ dicã. ⁊ ea que ſequunt̃ in glo. nõ faciũt multũ ad ꝓpoſitũ. c. qꝛ h̃ in ſecũda pte nõ loquimur de pñtatiõe facta ꝑ poſſeſſoꝛẽ ſed de ecclie ꝯceſſione in ꝓpꝛietatẽ. vñ cũ patronꝰ non habeat ꝓpꝛietatẽ ecclie non põt illã in aliũ transferre. qꝛ nemo dat qꝺ non habet. vt in. l. traditio. ff. ꝺ ac. re. do. ¶ An aũt de cõſuetudine poſſit hrẽ laicꝰ ius cõferendi eccliam. dic vt plene no. Jo. an. in. c. ij. de p̃ben. li. vj. ⁊ cõcluſio eſt ꝙ nõ.

Qq **Uelia clerici.** Cõparans vel emẽs
iuſpatronat⁹ eo ſpo
liari debet. vel aliter. Qui emit iuſpatrona
tus vt poſſit pñtare filiũ vel nepotẽ ſeu quem vult
eo priuari debet. ⁊ vtraqꝫ lect. põt ſuſtentari. pͦmo
ponit̃ exceſſus. ſecũdo pena ibi. eoſdẽ. ¶ No. pri-
mo iuncta glo. j. ꝙ iuſpatronatus appellat̃ qñqꝫ ad
uocatia. vnde patronus poteſt appellari aduocat⁹
eccleſie. ⁊ hec denoiatio ſurgit ab eo iure qꝛ tenet̃
eccliam defendere. vnde h̃ ius onerosum tranſit i
patronũ. vt dixi. ſ̃. eo. in rubrica. ⁊ ꝙ hic loquat̃ de
patrono pꝫ in lr̃a dũ dicit̃ ꝙ emebãt vt poſſẽt p̃ſen
tare filios ad eccl̃ias. ¶ Secũdo no. ibi ſpoliando
ꝙ emẽs iuſpatronatus debet eo ſpoliari ſed cõtra
h̃ facit. nã ſpoliatio ſonat in vitiũ ⁊ in actũ violẽtuꝫ
vt. ſ̃. de reſti. ſpo. per totũ. ꝫ iura nõ debẽt ꝑmitte-
re violentiam ne inde iniuriaꝝ actio naſcat̃. ⁊c̃. vt i
c. qualiter. el. j. j. de accu. ⁊ l. meminerint. C. vñ vi.
So. metu huius cõtrarij doc. intelligũt lr̃am dupli
citer. primo exponẽdo illud verbũ ſpoliando. i. pri
uando qꝛ priuatio ſonat in actũ iudicialẽ ⁊ licitum
ſecus in verbo ſpoliatio. qd̃ no. ſcd̃o intelligũt pro-
prie vt ex quo iſti agũt actum a iure interdictũ ſicut
de facto ꝓceſſerũt ita de facto potuerunt ſpoliari ꝑ
ep̃m qꝛ nõ eſt neceſſe ꝙ res deducat̃ in iudiciũ qua
ſi velint ꝙ rõne notorietatis nõ ſit opus iudiciũ in-
tentare. ⁊ ſm̃ hoc no. ꝙ in actib⁹ notorie iniuſtis ꝓ
cedit iudex extraiudicialiter. facit. c. qm̃. ſ̃. de fi. pre
ſbyte. ⁊ nota hic ad ſil̃es queſtiões. ſi ergo notorie
quis teneret eccl̃iam iniuſte nõ eſt neceſſe ꝙ ep̃s eũ
vocet in iudicio ſed poteſt eũ ſpoliare de facto. ſic ḋ
facto ſe intruſit. ¶ In gl. in. v̓. cõparãt ibi ſed cum
vniuerſitate. vult ergo glo. ꝙ in caſu hui⁹. c. nõ pu
niret̃ emptor ſi emiſſet vniuerſitatẽ tẽporaliũ i qua
eẽt iuſpatronatus. ⁊ idẽ ſentit Hoſti. ⁊ clarius Jo.
cal. nã ſm̃ eũ cũ tex. ꝓmittat verbum cõparant alia
verba generalia ſequẽtia vl̓ quocũqꝫ modo. ⁊c̃. de
bent intelligi ſm̃ qualitatẽ verboꝝ precedentiũ. ſcꝫ
qn̄ iniuſte acquirũt. ar. in. c. ſedes. de reſcrip. ⁊ i. l.
fi. §. cui dulcia. ff. de vino oleo ⁊ tri. le. ſed hoc dictũ
placet extra terminos huius. c. ſed q̃ ad text. puto
cõtrariũ. nã ex q̃ iſti emebãt vt principaliter preſen
tarent filios vel amicos cõmittebãt ſimoniam men
talẽ ⁊ ſic vt iſti compeſcerẽtur ab hac inſolentia tex.
apponit hic penã ſpoliationis ſeu priuationis. ⁊ ꝑ
hoc illud verbũ quocũqꝫ modo qd̃ ẽ valde vniuer-
ſale. ¶ In glo. ſup verbo filij vel nepotes. ibi ſatis
credo. nota bñ glo. qꝛ quotidie allegat̃. Inn. tamẽ
tenet cõtrariũ hic ſed doc. cõiter ſequũtur gl. ⁊ idẽ
ſentit Inno. in. c. cõſuluit. j. eo. ⁊ ſpe. eo. ti. ad fineꝫ
nõ ob. c. cõſuluit. qꝛ loquit̃ qñ fili⁹ ſe intruderet i ec
cleſia patronata. ſecus ſi obtineret ad p̃ſentationeꝫ
patris ꝑ inſtitutionẽ ep̃i. Et ex hac gl. infero ꝙ ep̃s
põt cõferre bñficiũ filio al̓s legitimo vel nepoti dũ-
modo ſit dignus. ꝓ hoc facit. l. ſi cõſul. ff. de adop.
⁊ c. nõ ſatis. lxxxvj. di. ⁊ c. omẽ. xxxj. di. ſentit Ar-
chi. in. c. ep̃s. x. q. ij. vide qd̃ le. ⁊ no. in. c. graue. ſ̃.
de p̃ben. ¶ In glo. fi. ibi erat patrona ſuijpſi⁹ In-
no. dicit ꝙ eccleſia remanebit libera. ⁊ hoc tene. h̃
tñ etiã fuit de mẽte glo. nã ꝓprie loquendo eccleſia
nõ põt eẽ patrona ſuijp̃ius. vnde his qui pͦmo ha-
bebat inſtituere habebit liberã collationem ſicut ſi
bñficiũ nõ eẽt p̃ronatũ. ⁊ de hoc vide bo. gl. in. c. j.
j. eo. li. vj. ⁊ ad iſtã ꝑticulã debet referri cauda glo.
in. v̓. ar. ꝯ. ⁊ licet variet tñ qd̃ p̃dixi tene. nec obſtat
finale motiuũ gl. nã ſi patronat⁹ remaneret penes
venditorẽ. tex. mandaſſet declarari emptionẽ nul
lam qd̃ nõ facit ſed mandat emptorẽ ſpoliari. Iteꝫ
pena apposita in vno ex correlatiuis videt̃ appoſita
in altera cõcurrente eadẽ rõne vt eſt cõis theorica
legiſtaꝝ in. l. ſi. ff. de accep. ⁊ in. l. vlti. C. de indicta
vidui. Circa hoc tñ vide qd̃ dixi in. c. j. ſ̃. de loca. h̃
ꝓcedunt qñ extraneus emit iuſpatronat⁹. ¶ Sꝫ q̃-
ritur quid ſi ipſamet eccl̃ia p̃ronata emit iuſpatro-
natus. Glo. videtur velle ꝙ nõ remanebit libera. ſi
tñ ꝯctus nõ teneat remanebit apud vẽditorẽ. Alij
tenẽt ꝯ ꝙ delictũ ꝑſone nõ debet nocere eccl̃ie. Jo.
an. cõcordãdo dicit ꝙ aut ſolus p̃latus emit ⁊ habꝫ
locũ ꝯria opi. p̃cedẽs. aut p̃lat⁹ cũ collegio ⁊ ꝓcedat
opi. glo. qꝛ delictũ prelati ⁊ capituli nocet eccl̃ie. vt
in. c. ij. de or. cog. ⁊ in regula delictũ. de re. iur. lib.
vj. ſed Jo. Cal. videt̃ ſequi indiſtincte p̃cedẽtẽ opi.
vt eccleſia remaneat libera qꝛ iſte venditor dꝫ ſpoli-
ari ꝓpter delictũ ſuũ. ⁊ licet do. An. ſequat̃ Jo. an.
mihi tñ placet opi. Cal. vt ſaltẽ iudex ex officio ſuo
cõſulat eccl̃ie. nã indignũ eſt vt patron⁹ habeat am
plius ius patronat⁹ qui p̃ſumpſit id vendere. vnde
eccl̃ia remanebit libera nõ rõne ſui cõtract⁹ ſed qꝛ
venditor debet ſpoliari. ⁊c̃.

Ec **Ex litteris.** Iuſpatronatus conſi
ſtẽs in aliqua vniuer-
ſitate tꝑalium tranſit cuꝫ ipſa vniuerſitate
etiam ſi vniuerſitas tranſeat tñ quo ad vtile domi
niũ niſi iuſpatronat⁹ ſpecifice fuerit exceptũ. ⁊ ẽ no
tabilis caſus ⁊ q̃tidie allegat̃. diuidit̃ i duas. pͦmo
ponit̃ querela ep̃i. ſecũdo dat̃ ſibi iudices ⁊ inſtru-
unt̃ quõ debeant diffinire ibi mãdam⁹. ¶ Primo no.
ꝙ licet cõtract⁹ nõ gratuit⁹ ꝓhibeat̃ ſup iurepatro-
natus. vt. ſ̃. c. p̃cedenti. ⁊ clarius. j. eo. c. de iure tñ
ſi cõtractus nõ gratuit⁹ interuenit i aliqua vniuer-
ſitate tẽporaliũ iuſpatronatus exiſtẽs in vniuerſi-
tate tranſit ex illo titulo nõ gratuito. qꝛ contractus
videt̃ initus ſup rebus tꝑalib⁹ ⁊ nõ ſup iurepatro-
natus ſed acceſſorie tranſit iuſpatronat⁹. ¶ Et ex hoc
nota ꝙ iuſpatronat⁹ põt eẽ acceſſoriũ reb⁹ tꝑalibus
facit. l. in modicis. ⁊ qd̃ ibi no. ff. de cõtrahen. em. ⁊
l. ſi mercedem. §. ſi cum fundũ. ff. de ac. em. ⁊ ſic no
ta ꝙ magis dignũ poteſt accedere minus digno.
¶ Nota vlterius ꝙ exiſtẽs in poſſeſſione iuriſp̃ro-
natus licet nõ habeat proprietatẽ illius iuris vali-
de p̃ñtat ita ꝙ p̃ñtat⁹ ꝑ eũ ⁊ inſtitut⁹ ꝑ ſupiorẽ nõ dꝫ
poſtmodũ remoueri lꝫ appareat i futuꝝ p̃ñtatoreꝫ
nõ habuiſſe ius p̃ñtandi. ⁊ ẽ rõ qꝛ p̃ñtatio cenſetur
q̃dã fruct⁹ iuris p̃ñtandi. vt no. j. e. c. ꝯſultatõib⁹.
ꝫ fruct⁹ ꝑtinẽt ad poſſeſſorẽ nec tenet̃ reſtituere ſi il
lũ bona fide cõſũpſit. vt no. in. c. grauis. ſ̃. de reſti.
ſpo. ⁊ hec ẽ ꝓpria rõ ſecũdi caſus. c. ⁊ idẽ dic eadeꝫ
rõne in electorib⁹. vt ꝓbat̃ in. c. querelã. de elec.
¶ Tertio no. vnã practicã recog̃ſcẽdi veꝝ p̃ronum ſi
obtinet ꝯ poſſeſſorẽ. nã inſtitutus ad p̃ſentationeꝫ

poſſeſſoꝛis dꝫ rn̄dere patrono ꝺ tpalibꝰ.aliā practi
cam videbis.j.e.c.cōſultationibꝰ ¶ Itē no. ꝙ bn̄fici-
atus teneť patrono rn̄dere de tpalibꝰ.⁊ intellige ꝺ
patrono eccľiaſtico nō ſeculari.vt le.⁊ no.in.c.cum
⁊ plantare.j.de priuile.⁊ ibi ꝑ Inno.⁊ in.c.in late-
ranenſi.de ꝑben. ¶ Quō aūt fit iſta recognitio ſeu re
ſponſio de tpalibꝰ.certe nō intelligas ꝙ debeat da-
re tpalia patrono ſ; dꝫ ſibi reddere rōnē admiſtra-
tionis tpaliū nō tm̄ valde ſtricte.puta dicēdo q̄d ex
pendat quotidie ꝓ victualibꝰ ſ; in genere. de q̄ vid
ꝑ Inno.in.d.c.cū ⁊ plantare. ¶ Et ex hoc no. ꝙ pin-
guius ius habet patronus eccľiaſticus q̄ȝ ſecularis
¶ Itē patronꝰ eccľiaſticꝰ hꝫ ſex menſes ad pn̄tanduꝫ
⁊ ſecularis quattuoꝛ.vt in.c.j.eo.ti.li.vj.⁊ de aliis
differentiis dic vt no.in.c.cū propter.j.eo.⁊ in iu-
ribꝰ ſuperius allegatis. ¶ Ultimo no.ꝙ ſi pn̄tatio
facta ptinet ad monaſteriū valet pſentatio ꝑ ſolam
abbatiſſam. In ꝯrium tm̄ facit.c.ea noſciť.ſ.de his
que fi.a prela.⁊ dic vt ibi dixi. ¶ Et nota ex hoc ⁊ ex
tex.mulierē eē capacē iuris pn̄tandi.⁊ vide qđ dixi
ſ.eo.⁊ in.c.j.⁊ fi.de cōceſ.ꝑben. ¶ In gl.j.in fi.ad-
uerte qꝛ glo.nō reddit ſpecifice rōnem diuerſitatis
quare iuſpatronatꝰ tranſit cū villa locata ⁊ nō cuꝫ
villa pignoꝛata. videť tm̄ glo.velle ꝙ hic fuit initus
talis cōtractꝰ ꝑ quē tranſiuit vtile dn̄iū videlicꝫ ville
vtputa qꝛ locatio fuit facta ad magnū tēpus iuxta
no.ꝑ Inno.in.c.ꝓpter.ſ.de loca.⁊ ſic cū cōductoꝛ
habeať hic loco dn̄i reſpectu vtilis dominij tranſit
etiā iuſpatronatꝰ ſicut tranſiret ſi ex toto vendereť
villa ſed in creditoꝛē non tranſit dominiū aliqđ rei
pignoꝛate iō nō tranſit iuſpatronatus. ſed aliud ſē
ſit hic glo.⁊ aliud Hoſti.⁊ Gof.ſ; non clare iudicio
meo. iō dic ꝙ in creditoꝛē non tranſit qꝛ creditoꝛ te-
neť reſtituere oēs fructus quos ꝑcepit ex re pigno
rata.vt in.c.cū cōtra.de pigno.⁊ in.c.j.j.de vſuris
ſ; ſi creditoꝛ pn̄taret ⁊ pn̄tatus inſtituereť nō poſſet
poſtea repetere illū fructū ⁊ ſic creditoꝛ lucraretur
illū fructū ex mutuo ꝯ naturā pignoꝛis cū mutuuꝫ
debeat eē gratuitū.in.c.cōſuluit.de vſuris. ſ; i con
tractu locatiōis ad magnū tp̄s cū trāſeat poſſeſſio
⁊ oīs vtilitas rei locate.tranſit iuſpatronatꝰ tanq̄ȝ
acceſſoꝛiū.nā ille qui ē in poſſeſſione hꝫ pn̄tare. vt
in.c.cōſultationibꝰ.j.e.nec teneť reſtituere cōmo-
ditatē quā ꝑcipit ex re locata.idē ⁊ foꝛtiꝰ quādo trā
ſit dn̄ium vtile ⁊ directum vel vtile tm̄.ad hoc.c.cū
ſeculū.j.e.⁊.d.l.in modicis.⁊.d.l.ſi mercedeꝫ. per
hoc dico diſpoſitionē huius.c.nō ꝓcedere ſi loca-
tio fuiſſet facta ad modicū tempus.qꝛ tūc nō trāſi-
ret dominiū vtile nec poſſeſſio ſed detentatio qꝛ co
lonus ad modicū tempus poſſidet dn̄o ⁊ nō ſibi.l.
male agiť.C.de preſcrip.xxx.vel.xl.an.vn̄ pn̄tatio
repeririť facta ab eo qui nō eſt in poſſeſſione pſen-
tandi niſi diceres ꝙ colonꝰ poſſidet naturaliť ſibi li
cet ciuiliť dn̄o vn̄ rōne illiꝰ naturalis videť poſſe p-
ſentare.vt ſic iſte ꝑcipiat iſtū fructū ſicut ꝑcipit cete
ros fructus ville ⁊ maxime qꝛ iſte text.loquiť indi-
ſtincte. ¶ In gl.fi.in fi.gl.in effectu ponit duas opi.
pꝛima ꝙ exn̄s in poſſeſſione iuriſpatronatꝰ pōt pn̄ta
re nō obſtāte ꝙ ſibi ſit mota ꝯtrouerſia ſuꝑ ipo iure
ex q̄ nō reuocať in dubiū de ipa poſſeſſione.⁊ hanc

opi.videť ſeq̄.Jo.ſij.q.vj.h quippe.⁊ cōiter doct.
ſentiūt h illa rōne qꝛ pn̄tatio ē quidā fructꝰ iuri pre
ſentandi.vn̄ ſicut poſſeſſoꝛ in re prophana colligit
fructꝰ lite pēdēte ita ⁊ in h iure. ¶ Scđa opi. quaꝫ
gl.ſequiť ē ꝙ non poſſit pn̄tare ex q̄ lis ē ſibi mota
vel ſi admittiť pn̄tatio non debet ſequi inſtitutio ꝑ
ſupioꝛē.ſ; dꝫ expectari exitꝰ cāe. Sed tu dic latiꝰ col
ligendo aliqua dicta do. An.⁊ declarādo hanc ma-
teriā ampliando terminos gl.ꝙ aut q̄s ē in poſſeſſi
one ſine aliq̄ cōtrouerſia.⁊ tūc pōt pn̄tare ⁊ inſtitu-
tus ad pn̄tationē ſuā nō dꝫ poſtea remoueri lꝫ ap-
pareat poſſeſſoꝛē nō habuiſſe ius ꝓprietatis. ad h
videť tex.in.c.cōſultationibꝰ.j.e.⁊ in.d.c.querelā.
¶ Rō naturalis eſt.qꝛ poſſeſſoꝛ nō teneť reſtituē fru-
ctus quos ꝓbabili rōne ꝯſumpſit.nec ē effectus lo
cupletioꝛ.vt dixi in.d.c.grauis.ita ē in caſu noſtro
Nā per pſentationē poſſeſſoꝛ nō eſt effectꝰ locuple-
tioꝛ.ideo pn̄tatus ⁊ inſtituꝰ ad eiꝰ pn̄tationē non
debet remoueri ſ; debet deinceps cognoſcere verū
pronū.⁊ hoc mō intellige iſtū tex.in ſcđo caſu. naꝫ
debes intelligere ꝙ iſte miles erat in poſſeſſione .et
ꝙ pn̄tauit an̄ motā cōtrouerſiā.⁊ pn̄tatus fuit inſti-
tutꝰ.⁊ hoc intellige qn̄ pn̄tatus erat poſſeſſoꝛ bone
fidei.ſecus ſi male fidei.qꝛ ſicut poſſeſſoꝛ male fidei
nō facit fructus ſuos etiā quos cōſumpſit.vt in.d.
c.grauis. ita nec iſte potuit valide pn̄tare.h ē nota
bile dictū Inno.in.c.ij.de in inte.reſti.⁊ in.c.literi
de reſti.ſpo.⁊ ꝑ hoc notabile dictū limita pdictū.c.
q̄relā.⁊.d.c.cōſultationibꝰ. Aut pn̄tans erat i poſ-
ſeſſione bone fidei.ſed fuit ſibi mota controuerſia
ante pſentationē.⁊ tūc aut lis ē mota ſuꝑ poſſeſſiōe
qꝛ negať ipm poſſidere ⁊ nō debet admitti pn̄tatio
qꝛ ſuꝑ hoc dependet queſtio.⁊ ſic debes intelligere
pdictū.c.ij.de in inte.reſti.expreſſe vult glo. ibi ⁊ i
d.c.h quippe. Aūt moueť cōtrouerſia nō ſuꝑ poſ
ſeſſione.ſed ſuꝑ ꝓprietate iuris.vt qꝛ aliꝰ dicit ipm
eē patronū licet reus ſit in poſſeſſione. ⁊ iſte caſus
dubitabilis.de quo ꝓprie loquiť glo.⁊ dic ꝙ preſen
tare poteſt ſicut ⁊ alios fructꝰ colligere.ſ; pn̄tatio ſi
dꝫ admitti ꝑ ſupioꝛē ita vt inſtituat pn̄tatū.ſed po-
teſt admittere ſimpľr ⁊ differre inſtitutionē in euē-
tū cāe. Ratio ē iſta.poſſeſſoꝛ teneť reſtituere oīs
fructꝰ quos ꝑcipit poſt li.cōteſt.vt dixi in .d.c. gra-
uis.ſ; ſi inſtituereť pn̄tatꝰ lite pēdente ⁊ ſuccūberet
pn̄tatoꝛ in ꝓprietate nō poſſet reſtituere illū fructū
qꝛ legitime inſtituꝰ remoueri nō dꝫ.⁊ iō ꝓpter im-
poſſibilitatē reſtituendi dꝫ differri inſtitutio. Simi
le ſi q̄s dilapidat fructꝰ poſt li.ꝯte.nec ē ſoluēdo.nā
fructꝰ ſequeſtrāť vt dixi in.c.fi.ſ.de ſequeſt. poſ.⁊
fruc.ſ; in rebꝰ ꝓphanis pōt poſſeſſoꝛ ꝑcipe fructus
⁊ vti libere poſſeſſione ſua lite pēdēte.qꝛ pōt eoſdē
reſtituere vel eſtimationē. Et ex his habes declara
tū iſtū tex.in ſcđo cāu.vn̄ nō colligas h arg. a ꝯrio
ſenſu.qꝛ pn̄tatio nō dꝫ admitti pꝰ ꝯtrouerſiā.ſed ꝙ
inſtitutio nō dꝫ fieri ⁊ facta nō tenet.⁊ ꝑ hoc habes
ſatis declaratā iſtā mām. ¶ Extra gl.ꝓ declaratione
pdictoꝝ ⁊ materie q̄riť qn̄ iuſpatronatꝰ dꝫ tranſire
cū vniuerſitate. So.ex dicti Inn.pōt colligi ꝙ non
ſufficit ꝙ inhereat cuicūq̄ȝ rei.ſed opoꝛtet rē eē talē
ꝙ abſq̄ȝ alia expſſione ꝯtineat i ſe iura vniūſitatis.

vt ē villa ⁊ caſtrū ꝗ habēt in ſe iuriſditionē honorē ⁊ diſtrictū, ⁊ intellige hoc habere iuriſditionē ⁊ diſtrictū ex ꝯſuetudine ſeu ex ſtatuto hoīuꝫ. ſec⁹ de iure cōi. vt ipſemet Inno. no. in. c. cū ad ſedē. de reſti. ſpo. Et ꝑ h̄ infert̄ ad. q. q̄d ſi habēs aliq̄s fundos ī villa. dicat vendo tibi oīa iura ꝗ habeo in villa. nūquid tranſeat iuſpatronat⁹ ⁊ dicit Inno. ꝙ nō. qꝛ hic nō ſubeſt aliq̄ vniuerſitas. vñ ꝑinde ē ac ſi diceret vendo tibi talē ⁊ talē fundū. Quid autē ſi dicat vendo tibi oīa bona mea. Innō. ⁊ Io. an. ſentiunt iuſpatronat⁹ nō trāſire qꝛ iſta nō cōtinēt vniuerſitatē in ſe. licet alij cōtra. Sꝫ pro hac opi. ꝯria adduco bo. tex. in. l. bonoꝝ. ſa. ij. ff. de verb. ſig. vbi dicitur ꝙ bonoꝝ appellatio ꝯtinet vniuerſitatē ſicē hēditas Nūq̄d aūt vendita hereditate tranſit iuſpatronat⁹ cōiter tenet̄ ꝙ ſic. qꝛ hereditas in ſe ē q̄d vniuerſuꝫ vt in. d. l. bonoꝝ. ⁊ in. l. hereditas. ff. de peti. here. Quid aūt ſi vendat̄ palatiū in ꝗ ē iuſpatronatus. nec habet̄ adit⁹ niſi ꝑ palatiū. quidam tenuerūt iuſpatronat⁹ tranſire. ar. in. l. ſi mercedē. §. ſi cum fundum. ff. de ac. emp. vbi hoc ſentiunt glo. ⁊ Bar. loquūt̄ tñ in fundo in ꝗ ē iuſpatronat⁹. ſ; Inn. ⁊ Io. an. tenēt h̄ oppoſitū. qꝛ palatiū nō ē quid vniuerſū ſ; res ꝑticularis. Nec obſtāt dicte leges. qꝛ ꝓcedunt in ſepulchro qḋ ē inutile dn̄o ſi nō poſſet ad illḋ hr̄e aditū. ſ; iuſpatronat⁹ pōt poſſideri ⁊ exercitari abſq; eo ꝙ ꝗs vadat ad eccleſiā. ⁊ hoc plus placet.

Illud preter eum. Si laicus clerico vel religioſo loco cōcedit eccliam ſine ꝯſenſu epī nō obſtante tali cōceſſione que nō valet ad ipſam eccliam cū vacauerit poterit p̄ntare. ⁊ eam alteri ecclie de cōſenſu epī poterit cōcedere. h. d. cū c. ſuggeſtū. ⁊ c. cū laici. j. e. Habet duo dicta. ſcḋm ibi licet. No. ꝑmo ꝙ ex acquiſitiōe iuriſpatronatus nō habet laic⁹ p̄tātem cōcedendi eccliam ꝗ ad ꝓprietatē vt hic. nec ꝗ ad titulū. vt. j. e. cuꝫ laici. ſed ſolū cōſequit̄ p̄tātem p̄ntandi clericū epō per eum inſtituendū. vt. j. c. c. ſi. Scḋo no. hic tex. aptū ꝙ ex cōceſſione ecclie facta ꝑ patronū nō videt̄ cōcedi iuſpatronat⁹. nā ſi tranſiuiſſet hic iuſpatronat⁹ nō potuiſſet patronus poſtmodū p̄ntare clericū cuiuſ ꝯrium hic dicit̄. Itē no. epm nō poſſe bn̄ficiū ꝑſonatum alicui cōferre ſine preſentatione patroni etiam eccleſiaſtici. ⁊ ꝙ inſtitutio facta ſine p̄ntatiōe patroni ē d̄ rigore iuris irritanda. Et no. bn̄ h̄ verba nā iḋ dicit de rigore. qꝛ de equitate nō eēt retractāda cū ius patroni pendeat ex gratia. vt dixi. ſ̄. co. q̄ñ. hic tñ rigor ꝑfert̄ equitati ꝑſono inſtante. vt in c. decernim⁹. xvj. q. vij. ⁊ ꝑ illū text̄. pōt dici ꝙ inſtitutio ſit ipo iure irrita. qḋ etiā ſentit Io. an. in. c. ij. de offi. vica. li. vj. ⁊ tunc expone verbū irritanda. i. irrita nūcianda. vel ē irritanda ꝗ ad factū ſicut d̄ facto ꝓceſſit. Sꝫ op. ꝯ ꝑmā ꝑtē. c. videt̄ enī ꝙ cū ꝯſenſu epī nō poſſit laicus ꝯcedere eccliam cui⁹ ꝯriuꝫ h̄ innuit̄ cū laic⁹ nō poſſit eam poſſidere. vt in. c. cām de preſcrip. ⁊ ꝓ nō dato habet̄. ⁊c̄. vt in. c. cū auteꝫ. ſ̄. e. So. doc. intelligūt tex. in ecclijs ꝗ de facto detinent̄ a laicis potētib⁹. vñ vt eripiant̄ a manib⁹ eoꝝ iura cōcedūt ꝙ interueniēte auc̄te epī valeat conceſſio facta loco religioſo vel alteri ecclie. ſic̄ i deciſiōe decimaꝝ. vt le. ⁊ no. in. c. cū aplica. de his q̄ fi. a pla. ⁊ intellige q̄ñ laic⁹ cōcedit in ꝓprietatē. nā in titulū nullo mō cōcedere pōt. nec iura h̄ ꝑmittunt q̄nimo laic⁹ cōferens excōicat̄ ſaltē minori excōicatōe. vt i c. ſi ꝗs deinceps. xvj. q. vij. In glo. j. in fi. ſentit h̄ glo. ꝙ ꝑſonus pōt cōcedere iuſpatronat⁹ ſine ꝯſenſu epī. ſ; ꝯriū ſentit glo. pe. ⁊ fi. ⁊ vide gl. in. c. nemini. xvj. q. vij. Doc. ponūt hic varias opi. ſ; cōcludēdo diſtingue ꝙ aut patron⁹ cōcedit eccliaꝫ alicui loco religioſo in ꝓprietatē. ⁊ hoc cōſtat. Aut concedit iuſpatronat⁹ ⁊ cōſtat. Aut ꝯcedit ſimpl̄r eccleſiam ⁊ nō cōſtat quid intendebat cōcedere. vtꝝ eccleſiaꝫ vel iuſpatronat⁹. Primo caſu ꝯceſſio ſine auc̄te epī ē nulla. vt hic ⁊ in. d. c. qḋ aūt. vñ etiā iuſpatronat⁹ nō transfert̄. Rō qꝛ illud ius nō intendit cōcedere ⁊ donatio ſumit vires ab intentione donatoris. vt in. l. nec ignoras. C. de dona. ḡ nō valet cōceſſio eccleſie. qꝛ nō poterat eā cōcedere. nec conceſſio iuriſpatronat⁹. qꝛ nō intēdebat illud cōcedere. vñ hꝫ locū illa regula qḋ noluit potuit ⁊ qḋ voluit adimplere nequiuit. vt in. c. cū ſup. de offi. dele. ⁊ in. l. multū intereſt. C. ſi ꝗs alte. vel ſibi. ⁊ in h̄ caſu ꝓpie pōt intelligi iſte tex. ⁊ c. qḋ aūt. ſ̄. e. Secūdo caſu principali cū cōcedit iuſpatronat⁹. aut concedit generalit̄ cōcedendo vniuerſitatē aliquā. ⁊ tūc tranſit in quēcūq; etiā ſine auctoritate epī. vt. ſ̄. co. ex l̄ris. ⁊. j. e. cū ſeculū. nō tñ dꝫ exprimere iuſpatronat⁹. vnde ſi diceret vendo tibi talē villā cū iurepatronat⁹ ī ea exiſtēte nō valet venditio reſpectu iuriſpatronat⁹. et de hoc vltimo vide lati⁹ ꝑ Io. an. i. c. j. co. ti. lib. vj. Aut vult cōcedere iuſpatronat⁹ ꝑ ſe. aut in vltima volūtate puta legādo. ⁊ ſi hoc facit cū cōſenſu epī indubie tenet. ſ; nūquid valeat ſine cōſenſu epī. dicaꝫ poſt Io. an. j. e. c. cū ſeculū. Aut vult concedere int̄ viuos. ⁊ tūc aut ecclie aut loco religioſo. ⁊ valet cōceſſio etiā ſine auctoritate epī. tex. videt̄ h̄ in. ṽ. licꝫ nā ille. ṽ. venit aduerſatiue ad p̄cedentia. Itēꝫ tex. hic dicit ꝙ hꝫ liberā facultatē cōcedendi loco religioſo. nō enī eēt libera facultas ſi neceſſario deberet hr̄e cōſenſū epī. vt no. in. c. de multa. ſ̄. de preben. ⁊ in. c. licet epꝰ. e. ti. li. vj. ⁊ hāc opi. cōiter tenēt doc. ⁊ facit. c. vnicū. a ꝯrio ſenſu. co. ti. li. vj. Aut vult cōcedere laico vel clerico recipiēti nōie ꝓprio. ⁊ non valet ꝯceſſio ſine ꝯſenſu epī. ar hic ⁊ in. d. c. j. a ꝯrio ſenſu. ⁊ hāc opi. tenet h̄ Hoſti. ⁊ Io. an. ſequit̄ Archi. in. d. j. ⁊. xvj. q. vij. pie mentis. lꝫ Inn. ⁊ quidaꝫ alij ſenſerūt ꝯriū. ſ. ꝙ laico etiaꝫ poſſet ꝯcedere ſine ꝯſenſu epī. ſ; prima opi. cōior ⁊ verior. Rō diuerſitatis ē duplex. prima ꝙ laici magis cōſueuerūt aggrauare ecclias ꝗ̄ clerici. ar. ij. q. vij. laicos. ⁊ c. laici. Scḋa rō qꝛ ſi clerici excedūt terminos ſuos facilius p̄nt cōpeſci ꝑ eccliaꝫ ꝗ̄ laici. ar. lxxxix. di. indicatū. ⁊ hāc opi. tene. Ad q̄d aūt requirit̄ epī cōſenſus. dic vt videat an expediat ecclie mutare ꝑſonū nā ſi vellet ꝯcedere potētiori ſeu tyrāno epꝰ nō conſentiat. Itē aduerte an interueniat fraus. nā timēdū ē an ſit ficta venditio. ⁊ hoc quo ad ſcḋm mēbrū. Venio ad tertiū q̄ñ ſimpl̄r ꝯcedit eccleſiā ⁊ non apparet q̄d vellet cōcedere. In quo diſtingue ꝙ aut cōcedit cū ꝯſenſu epī ⁊ transfert̄ iuſpatronat⁹ ⁊ oē aliud ius qḋ hꝫ in ea. ar. c. paſtoralis, de dona. ꝑ h̄

c.qȏ autē.ſ.c.ꝛ qȏ ibi no.in glo. Aut ꝯceſſit ſine cō
ſenſu epi ꝛ nō valet cōceſſio in aliq̄.qꝛ peccat in for-
ma ꝛ hoc caſu pōt intelligi iſte tex.nā hic nō diſtin-
guiꝶ anim⁹ donatoris.ꝛ pꝫ ꝙ in nullo valuit cōceſ-
ſio eccleſie facta ꝑ laicos.ꝛ ꝑ hoc habes declaratos
ꝛ ſuppletos caſus glo.ꝛ materiā hui⁹.c.ꝛ.c.qȏ aūt.
ꝛ vide qȏ ibi dixi. ¶ In glo.ij.in fi.de hoc brocar-
do.dic vt no.in regula nō pꝛeſtat.de reg.iur.li.vj.
ꝛ ꝑ gl.in.c.auditis.hic alle. ¶ In glo.iij. in fi. vult
ergo glo.ꝙ loco religioſo pōt cōcedi eccleſia nō va
cans cū auctoritate epi. Sꝫ ꝯ hoc facit iſte tex.nā cō
ceſſio fuit facta religioſe domui.ꝛ tñ dicïꝶ ꝙ non va
luit cōceſſio de re nō vacāte.vñ dicerē ꝙ aut q̄s intē
dit donare eccliam nō vacātē loco religioſo vt vale
at vt ex nūc in ꝑiudiciū rectoris.ꝛ nō valet donatio
ꝛ ita intelligaꝶ iſte tex. Aut intēdit cōcedere ſine pre
iudicio rectoris ꝛ valet.ꝛ ſic intelligo glo.ꝛ ꝑ h̄ tex.
in.c.cōſultationib⁹.de dona.ꝛ cle.fi.de reb⁹ ec.nō
alie. ¶ Ultimo extra glo.oꝑo.ō.c.ij.de ſup.neg.
ꝑla.vbi valet inſtitutio epi ſine p̄ſentatione pꝛoni.
cui⁹ ꝯriū innuit iſta lr̄a in fi. So.regulariꝶ nō valet
vt hic.ꝛ in.d.c.decernim⁹. Fallit ſm̄ hoſti.ſi patro
nus fuit negligēs in p̄ñtando.vt in.d.c.ij.ꝛ dic ꝙ
data negligentia patroni ptās deuoluiꝶ ad eū qui
habebat inſtituē etiā ſi eps nō ſit.vt ē gl.multū no.
in cle.j.de ſup.neg.ꝑla. Secūdo fallit qñ patronuſ
p̄ñtauit indignū.vt in.d.c.ij.ꝛ ꝑ hoc ſentit hoſt.ꝙ
patron⁹ p̄ſentando indignuꝫ priuaꝶ ea vice ptāte
p̄ſentandi.qȏ an ſit verū indiſtincte pleni⁹ dixi.i.c.
cū vos.de offi.or.ꝛ dic vt ibi. Tertio fallit ſm̄ eum
ſi cōceſſio fit ꝑ papā vel ꝑ legatū de latere.vt i.c.cū
dilect⁹.j.eo. Sed tu dic melius ꝙ aut ē iuſpatrona-
tus eccleſie.ꝛ ꝓcedit dictū hoſti.vt legat⁹ poſſit cō-
cedere ſine p̄ñtatiōe ecclie.ꝛ ita loqꝶ.c.cū dilectus.
Aut ē patron⁹ laicoꝝ ꝛ nullus citra papā pōt eccle-
ſiam cōferre ſine p̄ſentatiōe patroni.ꝛ iſte eſt ꝓprie
caſus in.d.c.cū dilect⁹.j.eo.vbi de hoc vide bo.gl.
in.c.ꝑ litteras.de preben.in cle.

Querimoniam. Inſtituti i ec-
cleſijs pꝛona
tis ꝑ nouos patronos mutari nō poſſunt
nec viciſſitudines eccleſiaꝝ ꝑ eos fieri. Duo ſunt di
cta.ſcđm ibi. viciſſitudines. ¶ Nota ꝙ licet patro-
nus habeat ius p̄ſentādi in eccleſia.vt.ſ.c.q̄ſi per
totū.tñ legitime inſtitut⁹ ad p̄ſentationē antiq̄ pꝛo
ni nō debēt remoueri ad inſtātiam noui patroni.ꝛ
iſte eſt ꝓprie intellect⁹.c. Et hec faciunt ad.q.pone
plures heredes fuiſſe inſtitutos ꝑ defunctū reperi
tur iuſpatronatus in hereditate.nūquid poſſit illȏ
adiudicari alteri ex heredib⁹. Jo.an.poſt Gof.te-
net ꝙ nō.ar.hui⁹.c.qȏ ꝓhibet mutationē ordinati
onis ecclie ſm̄ humanā cōditionē.licꝫ eni noia de-
bitoꝝ inuenta in hereditate poſſint adiudicari vni
ex heredibus licet diuidi nō poſſint.vt in.l.ea que
C.fami.her.ꝛ in.l.ij.ꝛ.iij.ff.eo.tñ iuſpatronat⁹ nō
pōt diuidi inter heredes.nec adiudicari vni ex he-
redib⁹ ſ̄ oēs heredes patroni erūt inſolidum. Do.
Pe.miraꝶ de hoc dicto Jo.an.cum iſte tex.nō pro
hibeat tranſlationē de vno in aliū.vñ tenet ipe ꝙ li
cite pōt adiudicari vni ex heredib⁹.tñ qꝛ ius patro
nat⁹ tranſit cū vniūſitate.vt in.c.ex lr̄is.ſ.eo.tñ qꝛ
vtili⁹ ē eccleſie vnū habere patronū q̄ꝫ plures.qꝛ ſo
let negligi qȏ cōmuniꝶ poſſideꝶ.C.qñ ꝛ quib⁹ q̄rta
ps debeꝶ.l.ij.li.x.ſed mihi plus placet opinio prece
dens tali rōne. Aut eni hereditas equaliꝶ diuidiꝶ
inter inſtitutos.ꝛ nō apparet rō quare magis debꝫ
adiudicari vni ex heredib⁹ q̄ꝫ alteri.vnde cū ſit ius
indiuiſibile cōſiſtit penes oēs in ſolidū.vt no.gl.ſ.
eo.c.j. Aut cui adiudicaꝶ fuit data minoꝛ ps here-
ditatꝭ ꝛ nō valet illa adiudicatio.qꝛ videꝶ adiudica
tum iuſpatronat⁹ in cōpenſationē bonoꝝ.ꝛ ſic quo
dāmodo cōmuteꝶ cū re tpali ꝛ reciperet eſtimationeꝫ
cōtra.c.ō iure.j.e. Et tene mēti hanc queſtionē qꝛ
quotidie pōt accidere.ꝛ ꝑ hoc alꝭ dixi ꝙ patronus
nihil habens in bonis nō poterit cedere iuſpatro-
nat⁹ creditoꝛib⁹.qꝛ nō recipit eſtimationeꝫ vt dixi.
nec poteſt interuenire titulus nō gratuit⁹. vt in.c.
qꝛ clerici.ſ.eo.ꝛ i.c.ꝑterea.de tranſac. Sed quero
quid intendat lr̄a ꝑ verbū viciſſitudines. Sol.tres
ſunt intellectus. Quidā exponūt viciſſitudines.i.
mutationes ſeu grauamina. Alij vt Inno.ꝙ inten
dit ꝓhibere ꝙ patroni nō poſſūt conuenire adinui
cē vt vnus ſit patron⁹ vno anno.ali⁹ alio. vt ſic ha
beant quādā viciſſitudinē. Sed hoc dictū limita qñ
vellent ex toto ius diuidere.nam reſpectu exercitij
bene poſſunt hāc cōuētionē facere vt vnus preſen-
tet vna vice.ali⁹ alia.vt ē tex.i cle.fi.e.ti. Simile in tu-
toribus qui reſpectu adminiſtrationis poſſūt diui-
ſionē adinuicē facere.ſed nō poſſunt diuiſionē ad-
inuicē facere quo ad ius tutele.vt.l.inter tutores.
ff.de admi.tuto. Tertij vt hoſti.intelligunt ꝙ ꝓhi
beꝶ hec cōmutatio iuriſpatronatus.vtputa ſi duo
patroni haberēt plura iurapatronatus.non p̄ſit
illa ꝑmutare ſine auctoritate epi.ꝛ no.hunc intelle-
ctum.qꝛ facit ad ea que dixi in.c.p̄cedenti.ꝑ hoc vi
detur glo.in.c.nemini.xvj.q.vij.ꝛ quilibet intelle
ctus eſt bonus in ſe. ¶ In glo.j.in fi.hec glo.nō re
ſpōdet ſpecifice ad.c.decernimuſ.vbi mutaꝶ rectoꝛ
ad inſtātiā patroni.ideo dic ꝙ illud loquiꝶ qñ epus
ſpreto patrono inſtituit rectorē in ecclia, hic loqui-
mur quādo ſacerdos fuit legitime inſtitut⁹ qui mu
tari nō debet ex mutatione patroni. ¶ Sed quero
que fuit rō dubitandi. So.potuit eſſe duplex. Pri
ma qꝛ reſoluto iure auctoris reſoluiꝶ ius ſucceſſorꝭ
vt in.l.lex vectigalis.ff.de pigno.ſ̄ pꝛon⁹ antiqu⁹
fuit auctoꝛ iuris hui⁹ ſacerdotis.videbaꝶ ꝙ reſolu
to iure illius eſſet reſolutum ius iſtius. ¶ Secunda
ratio ſucceſſoꝛ nō tenetur ſtare cōtractui inito ꝑ p̄-
deceſſorē.nam emptoꝛ dom⁹ nō teneꝶ ſtare locatio
ni facte ꝑ venditorē cū ſit ſucceſſoꝛ ſingulari.vt i.l.
emptorē.C.loca.vbi videbaꝶ ꝙ nou⁹ patron⁹ nō te
nebaꝶ ſtare p̄ñtationi facte ꝑ p̄deceſſorē. ſ̄ ꝯriū hic
decidiꝶ. Rō qꝛ rectoꝛ inſtitut⁹ in eccleſia nō hꝫ ius
a pꝛono p̄ncipaliꝶ.ſ̄ a ſupiore inſtituente.vt i.c.qȏ
aūt.ſ.c. Itē inſtitut⁹ hꝫ ius in ecclia.vt i.c.ſi tibi ab
ſenti.de p̄ben.li.vj.iō nō pōt remoueri ꝑ ſucceſſorē
facit qȏ no.in.d.l.emptorem.

Cum laici. Summatū ē.ſ.e.illud.
vł ſumma ſic. Pꝛonus
eccleſiā clerico ꝯferre nō pōt,ꝛ ſi contulerit

pōt hoc nō obſtāte ad illā p̄ſentare rectorē. Primo dictū. ſecūdo rō. ibi nō enī. ¶ Primo no. caſuz in q̄ quis pōt pōt venire ꝯ ꝓpriū factū. ⁊ in hoc multuz inſtat glo. ⁊ Jo. an. ponit plures caſus. ſed tu vide plene p̄ Cal. in. c. ſi q̄s preſbroꝝ. de re. eccl'. nō alie. dixi in. c. cū ſup. de cōceſ. p̄ben. p̄ Bar. in. l. p⁹ mortē. ff. de adop. ⁊ in. l. q̄ ea mēte. ff. de fur. p̄ Cy. in. l. ſi q̄s nō dicā rape. C. de epi. ⁊ cle. vbi tractat an ſit loc⁹ pnīe in delictis. ⁊ aliqd tetigi. i. c. j. de eo q̄ mit. in poſ. ¶ Scđo no. patronū nō poſſe ordinare eccleſiam. vñ nō pōt eā alicui cōferre in titulū. ⁊ dic hoc ꝓcedere etiā ſi ſit pſonus eccleſiaſtic⁹. vt in. c. ſi. j. e. ⁊ in. c. j. xvj. q. vj. ¶ Sed hic quero. nūqd iudex ſecularis poſſit ꝓpter delictū priuare pſonā laicum iurepatronat⁹. vide gl. no. xvj. q. vij. c. filijs. In cōtrariū vide glo. in cle. paſtoralis. in. ꝟ. ſubiecte. de re iudi. ſatis putarē q̄ p̄ ſe nō poſſit eū priuare cum iuſpatronat⁹ teneat ab eccleſia ⁊ nō a principe ſeculari. ſ₃ cū vniuerſitate bonoꝝ poterit. ⁊ iō ſi paſ cōmiſit crimē leſe maieſtatis. ⁊ ſic oīa bona cōfiſcanẗ. dico q̄ tranſit iuſpatronatus in fiſcū ⁊ nō ad filios. ⁊ ſic intellige glo. no. in. d. c. filijs. facit qđ dixi. ſ. e. c. ex lr̄is. Et hec faciūt ad aliā. q. noſ. pone q̄ cōmittens crimē leſe maieſtatis h₃ filiū clericū bñficiatū. nūquid filius p̄dat bñficiū. ⁊ videẗ p̄mo q̄ ſic quia filij hui⁹ criminoſi efficiunẗ infames. vj. q. j. c. verū ꝟ. ſi q̄s cū militib⁹. ⁊ in. l. q̄ſq̄s. C. ad. l. iul. maie. ſed infamis nō pōt tenere bñficiū. vt in regula infamibus. de regu. iu. li. vj. ⁊ in. c. inter dilectos. đ exceſ. p̄la. ſ₃ ꝯriā ſniam tene. q₂ cū fili⁹ ſit cleric⁹ nō efficiẗ infamis. q₂ lex ſecularis nō potuit illū inficē cū nō ſit legi ſubdit⁹. vt i. c. qđ clericis. ⁊ qđ ibi no. de fo. cōpe. ⁊ ad h̄ vide gl. no. in. c. ſal. ꝑuerſū. lvj. di.

CUra paſtorali. Religioſi vendicare vel retinere nō pñt eccl'ias ſibi ꝯceſſas a laicis ſine dioceſani cōſenſu. niſi legitime p̄ſcripſerint vel poſtea dioceſan⁹ cōſenſerit. Et tria facit. primo ponit dictū. ſcđo exceptionē. ibi. niſi. tertio rōnē ipſius. ibi cū enim. ¶ No. p̄mo laicū poſſe ex dioceſani cōſenſu cōferre eccl'iam q̄ ad ꝓprietatē loco religioſo ⁊ intellige iſtū tex. put dixi. ſ. e. illud. vt intelligaẗ diſpenſatiue qñ laici iſtas eccleſias đ facto tenebāt ⁊ erāt ita potētes vt ab eoꝝ manib⁹ eripi nō poſſēt al's aūt laic⁹ cōferre vel donare eccl'iam nō pōt quātūcūq₃ interuenerit conſenſus epi. q₂ nemo dat qđ nō habet. ſ. e. qđ aūt. ¶ No. ſecūdo q̄ eccleſia pōt p̄ſcribi p̄ eccleſiā. intellige iure ꝓprietatis vt eccl'iaz habeat ad ꝓprios vſus vel tanq̄₃ ſubiectā vel vnitā ⁊ in hoc tene mēti iſtū tex. ⁊ vide qđ dixi in. c. vt ſup de re. ec. nō ali. ⁊ qđ no. gl. in cle. j. de exceſ. p̄la. ſec⁹ dicūt doc. reſpectu tituli. nā preſcribere q̄s eccl'iam nō pōt vt eā habeat tanq̄₃ p̄lat⁹ ſeu rector. i regula j. de re. iu. i. vj. ⁊ in. c. ex frequētib⁹. đ inſti. qđ limita put glo. ſing. in. c. cōtingit. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ ibi dixi. Itē no. caſū in q̄ titulus min⁹ legitim⁹ dat cauſā p̄ſcribēdi. ⁊ de h̄ lati⁹. j. Itē no. ibi. poſtea cōſenſuz ⁊c. q̄ vbi in actu reqriẗ alicui⁹ cōſenſus ſufficit vt interueniat ex poſtfacto. ⁊ no. q̄ non pōt interuenire cōſenſus etiā p⁹ actū nullū. qđ videẗ ꝯ noſ. p̄ Inn. in. c. cū cōſuetudinis. de cōſue. ſ₃ dic q̄ act⁹ valebit vt ex tūc nō vt ex nūc. facit qđ no. gl. in regula ratū ⁊ in regula rati. ⁊ regula nō firmaẗ. de re. iur. li. vj. ¶ In glo. ij. in fi. ex hac gl. habes tres ſolutiones ad ꝯriū formatū in principio. Prima q̄ rōne ſcādali toleraẗ hec p̄ſcriptio. ⁊ hāc ſolutionē ſentit Guil. naſo dicēs q̄ in hoc iſta decre. cōtinet grām. ſ₃ hec ſo. nō placet. q₂ intellect⁹ iuriū nō ſunt trahendi ad grām. vt no. in. c. ex pte. de teſti. Itē hic nō ē aliqđ verbū ſapiens grām. imo tex. in verbo legitima innuit oppoſitū. nā p̄ſcriptio nō pōt dici legitima niſi habeat oēs qualitates reqſitas a lege. Scđa ſolutō q̄ ex curſu tp̄is tacite interuenit cōſenſus epi. h̄ ſolutio p̄ma frōte ē notabilis. S₃ ob. q₂ in actu odioſo nō p̄ſumiẗ ꝯſenſus ex taciturnitate. vt no. in regula qui tacet. de reg. iu. li. vj. facit. c. cū iam dudū. de preben. niſi velis ſaluare. dicēdo q̄ ex curſu tanti tp̄is p̄ſumiẗ q̄ ꝯſēſus interuenerit. p̄ q̄ gl. no. i. c. ꝑuenit. de emp. ⁊ ven. Tertia ſolutio ⁊ notabilior q̄ illi qui receperunt a laicis nō potuerunt p̄ſcribere ſed ſucceſſores q̄ ꝓbabiliter potuerūt ignorare q̄litatē facti potuerūt p̄ſcribere q₂ pon⁹ ſucceſſores errant in facto q̄₃ in iure. ⁊ nota ſingulariẗ hāc ſolutionē ⁊ habes glo. ſilem in. c. de q̄rta. de p̄ſcrip. ⁊ in. c. in primis. ij. q. j. ⁊ in. c. ſi ſacerdotes. xvj. q. iij. Et no. q̄ vitiū p̄lati p̄deceſſoris nō nocet ſucceſſori in p̄ſcriptione l₃ ꝯriū ſit in herede. q₂ mala fides defūcti nocet heredi vniuerſali. vt in. l. cū heres. ff. đ diuer. ⁊ tēp. p̄ſcrip. ⁊. l. vitia. C. đ acq. poſ. Et ē diuerſitatis rō. q₂ heres cenſeẗ vna pſona cuz defuncto. vt in auc. de iureiur. a moriēte p̄ſtito. §. j. ſ₃ ſucceſſor in dignitate nō ē eadē pſona cū p̄deceſſore. Rō rationis ē q₂ heres om̄e ius cauſat a defuncto. ſ₃ ſucceſſor in dignitate cauſat a ſupiore q̄ ꝓmouit cuz et nō a defuncto. ad h̄ qđ no. Inno. in. c. eā te. de reſcrip. ⁊ do. de ro. deci. ccxxiiij. ⁊ hanc differētiaz ſequitur Dy. in regula poſſeſſor. đ re. iu. li. vj. Quarta ſolutio ex. ea gl. poniẗ p̄ Inno. q̄ iſti clerici vel religioſi errabāt in facto ⁊ nō in iure. q₂ credebāt conſenſū epi interueniſſe. vt q₂ hoc audiuerūt a fidedignis. vel fuerūt eis oſtēſe lr̄e falſe. nā error ꝓbabil' in titulo p̄ſtat cām p̄ſcribendi. vt in. l. qđ vulgo. ff. ꝓ emptore. ⁊ plene p̄ Bar. in. l. celſus. ff. de vſuca. ¶ Et no. bñ tu canoniſta hanc ſolutionē. q̄ in preſcriptione vbi requiriẗ titulus ſufficit q̄ quis credat titulū ſpālem interueniſſe ꝓbabili credulitate duct⁹ vt q₂ audiuit a fidedignis vel ē fama vicinie. ⁊ pro hac ſo. vide qđ dixi in. c. ij. de his que fi. a prela. ¶ Quinta ſo. daẗ p̄ Goſ. ⁊ Vin. dicētes q̄ h̄ nō cadit ꝓprie p̄ſcriptio. ſ₃ ꝓpter odiū epi negligētis cauſaẗ iſtis clericis exceptio. Et no. ſingulariẗ hāc ſo. nā innuit q̄ vbi p̄ſcriptio cauſaẗ ex ſola negligentia non petētis tūc currit p̄ſcriptio etiā cum mala fide cum pareẗ exceptio ꝯ nō petētem. ⁊ ſic facit q̄ ꝯ creditorem nō petentē debitū currat p̄ſcriptio etiā cū mala fide. q₂ ex ſola negligētia creditoris ſine facto debitoris currit p̄ſcriptio. ⁊ hoc ſenſit Inn. in. c. quia plerīq₃. de imu. eccl'. ⁊ Archidi. xvj. q. iij. §. poteſt. ⁊ Bar. in. l. ſequiẗ. §. ſi viam. de vſuca. in. l. ſi. ff. quē ad. ſer. amit. ſ₃ ipſemet Bar. ſenſit oppoſitū. in. l. oēs

populi.ff.de iuſti.⁊ iur.⁊ Jo.an.in.c.ij.de except.
li.vj.Et hāc ptē ɔ̄riam cōmuniter tenēt modernio-
res in.c.fi.de preſcript.⁊ ibi dixi.⁊ tango in.c.qḋ
cleric.ḋ fo.cōpe.Alij aliter ſoluūt ſed diuināt.iō te
ne vltimā ſo.gl.vel aliā Inno. ¶In glo.pe.in fi.ḋ
hoc dic vt in regula nō firmat.de re.iur.li.vj.Et vt
ſupra dixi cōceſſio iſta ex ſubſequēti cōſenſu valet
vt exnūc nō aūt trahit retro vt valeat vt extunc.
In glo.fi.in fi.dic ꝙ id qḋ ꝗs nō hʒ in actu nec i po-
tentia nō pōt in aliū transferre.ſed id qḋ hʒ i poten
tia licet nō habeat in actu pōt transferre.exemplūʒ
in electorib⁹ qui nō habēt dignitatē epalē.⁊ tamen
transferūt in electum.⁊ in cardinalibus in papam

I vero.

Si patroni eccleſie vacan
tis infra tēpus a iure con
ceſſum nō pn̄tant eps ordinabit eccliam.
Primo qḋ.ſcḋo ſolutio.ibi ſane.tertō limitatio.ibi
ita. ¶Nota primo ꝙ eps qui hʒ inſtituere nō dʒ ex
pectare patronos cōtendentes ſup iurepatronat⁹
niſi vſqꝫ ad tēpus patronis prefixū ad preſentādū
⁊ ſic vſqꝫ ad quattuor menſes ſi ſunt laici.⁊ vſqꝫ ad
ſex ſi ſunt clerici.vt in.c.vnico.j.co.li.vj.ad ideʒ.c.
qm̄.ḋ.co.⁊ in.c.eā te.j.c. ¶No.ibi ꝓrogat.ꝙ eps
nō dʒ incōtinenti ɔferre eccleſiā ſi alij cōtendūt ſu-
per iurepatronatus.⁊ intellige qn̄ cōſtet eccleſiā eē
patronatā ſi ignorat cui cōpetat.tūc eni debet ſpe-
ctare vſqꝫ ad tēpus ꝑdictū.ꝫ ſi nō cōſtaret eccliam
eē patronatā ſi tenet eps differre inſtitutionē ad ſo
lam aſſertionē cōtēdentiū de iſto iure.ar.xvj.q.iij
in.c.volumus. ¶Itē no.caſum in quo eps hʒ in-
ſtituē i ecclia patronata ſine pn̄tatione. ¶Ultimo
nota caſum in quo fit ꝑſentatio poſt inſtitutionem
nō aūt intelligas ꝙ hic ꝑſentatio ius de nouo tranſ
ferat in inſtitutū.ꝫ fit vt ver⁹ patron⁹ adipiſcat poſ
ſeſſionē pn̄tandi poſt victoriā in lite.vel vt iſte pre-
ſbyter inſtitut⁹ nō vexet de facto ꝑ verū patronuʒ
¶Quid aūt ſi iſte qui obtinuit in lite nō vult ꝑſenta-
re inſtitutū ꝑ epm̄.dicūt doc.ꝙ non nocet inſtituto
qꝛ iā habuit plenū ius ex inſtitutione epi aucte iu-
ris.nam iſta ꝑſentatio fit ad cautelaʒ.vt.ḋ.dixi.
¶Et nota ex hoc vnū modū recognoſcēdi patronuʒ
qui pronunciatur patronus poſt inſtitutionē legi-
time factam per epm̄.

Cum ſeculum.

Si iuſpatrona
tus eccľe deue
nit ad exemptos ꝑ hoc in nullo dʒ ledi ius
epale.Primo exordiū deciſum.ſcḋo ꝓhibitio.ibi.
ꝓhibemus. ¶Nota primo ꝙ iuſpatronat⁹ exiſtēs
in aliquo feudo tranſit cū venditione feudi qḋ itel-
ligit Inno.qn̄ villa vel caſtrū fuit datū in feudū.ſe
cūs ſi res ꝑticularis.vt vnū prediū quaſi tunc feu-
dū nō ſit ꝗd vniuerſuʒ.ꝫ potius res ꝑticularis.qḋ
no. ¶Ex hoc etiā infert ꝙ licet iuſpatronat⁹ cōpe-
tat in eccleſia ɔſtructa in fundo tuo.nō tn̄ cū aliena
tiōe fundi tranſit iuſpatronat⁹.licet ego dubitē qn̄
fundus ē dat⁹ in feudū.qꝛ cū habeat dn̄s fundi iu
riſditionē.vt in.c.ceterū.de iudi.⁊.c.ex tranſmiſſa
⁊.c.vex.de fo.cōpe.⁊ ſic feudū abſqꝫ alia expreſſio-
ne multa cōtineat.videt ꝙ tranſeat iuſpatronatus
doc.tn̄ cōiter ſentiūt oppoſitū. ¶No.ſecūdo ꝙ fra-
tres hoſpitalarij pn̄t acquirere iuſpatronat⁹ etiaʒ
in eccl'ijs parochialib⁹. ¶Ultimo no.ꝙ exemptus
hn̄s iuſpatronat⁹ in nullo pōt diminuere ius epi.
ꝓ hoc bo.tex.xvj.q.vj.c.j. ¶In gl.j.i fi.no.ex gl.
plures modos in quib⁹ iuſpatronat⁹ transfert.eoſ
dē modos ponit Inn.ḋ.c.ſup rubrica.⁊ vide glo.
xvj.q.vij.in.c.pie mētis.Et ꝗten⁹ gl.dicit de ſucceſ
ſione dubitat.nūꝗd trāſeat iuſpatronat⁹ ad here-
des extraneos an ad ſuos.Ho.ꝗdā dixerūt ꝙ quē
admodū iuſpatronat⁹ libertoꝝ trāſit ſolū ad filios
etiā ſi nō ſunt heredes.C.de lati.liber.tol.l.j.§.ib
cōditione.⁊ in.l.filij.ff.de iurepa.⁊ ita patronatus
cōpetens in eccľia.⁊ de hͦ vide glo.xvj.q.j.c.cōſtitu
tū.⁊ ea.cā.q.vij.in.c.cōſiderandū.⁊ in.c.ſi plures
¶Cōtrariū tenet Inno.ḋ.c.ſup rubrica.⁊ Jo.an.hic
⁊ ſentit gl.in.c.filijs.xvj.q.vij.⁊ facit iſta glo.ꝗ ſim
pliciter dicit ꝙ transfert ſucceſſiōe nō diſtinguēs i-
ter filios ⁊ alios.Itē ſi ſolū filij ſuccederēt nō poſſet
patronus trāſferre in aliā ꝑſonā etiā cū vniuerſita-
te.nec poſſet donare.cui⁹ ɔ̄riū hic apparet.⁊ in.c.il
lud.ḋ.c.⁊ iō dic ꝙ iuſpatronat⁹ transfert in quoſ-
cunqꝫ heredes.hoc idē ſentit Fre.cōſi.cvj.vbi dicit
ꝙ ſi filia dotata nō ſuccedit patri.qꝛ renūciauit he-
reditati nō ſuccedit in iure patronat⁹ cū filijs ma-
ſculis.nā collige duo.Primo ꝙ vbi filia eſt heres ſi
cut maſculus ſuccedit in iurepatronat⁹ ſicut ⁊ ma-
ſculus qḋ plenius dixi i.c.fi.de cōceſ.ꝑben.⁊ ſentit
Jo.an.in.c.nobis.j.co.vbi dicit ꝙ femina ex dota
tione efficit patrona ſicut maſcul⁹. ¶Scḋo habes
notare ꝙ iuſpatronatus regulat ab hereditate eti-
am inter filios.⁊ ſic filius ꝗ nō ē heres nō ſuccedit
in iurepatronat⁹.hoc etiā ſentit Jo.an.j.c.px.vbi
dicit ꝙ vbi eſt cōſuetudo vt in anglia ꝙ ſolū ꝑmoge
nitus ſuccedit.alij filij nō ſuccedūt in iurepꝛonat⁹.
¶Sed ex eodē verbo ꝗrit.nunꝗd poſſit transferri
iuſpatronatus titulo legati.Dic hic Jo.an.ꝙ quē
admodū iuſpatronat⁹ pōt donari.ita ⁊ legari.qꝛ le
gatū ē quedā donatio a teſtatore facta.vt inſti.ḋ le
ga.in pn̄.⁊ iō ſufficit ꝙ ſi eccľie legat nō eſt neceſſe i
teruenire cōſenſū epi ſicut in donatione int vivos.
vt dixi.ḋ.co.illud.Si aūt legat laico vel clerico no
mine ꝓprio dʒ interuenire ɔſenſus epi ſicut in do-
natione.dicit tn̄ hoc ſpāle fauore vltime volūtatis.
vt cōſenſus epi poſſit interuenire ex poſtfacto.ſed
ɔſiliū ē vt habeat ɔſenſus vel ante mortē teſtatoris
ꝫ Fre.cōſi.ccxxij.fuit in ſingulari opi.ꝙ poſſit trāſ-
ferri titulo legati ſine cōſenſu epi.mouet qꝛ iura in
diſtincte dicūt ꝙ transfert ſucceſſiōe.nec diſtiguūt
inter legatū ⁊ hereditatē.nam is qui hʒ ex legato
hʒ ex ſucceſſione.Adducit etiam alias rōnes.⁊ alij
doc.moderniores cōiter dicūt oppoſitū.⁊ maxime
Cal.ꝗ dicit ꝙ ante cōſenſū epi iuſpatronat⁹ cōſiſtit
apud heredē.qꝛ ex ordinatione laici iuſpatronat⁹
nō pōt in aliū transferre.qḋ mihi pl⁹ placet.qꝛ iura
loquūt cōiter de filijs vel heredib⁹.nō aūt de lega-
tarijs.vt in.c.filijs.xvj.q.vij.⁊ in.c.j.ḋ.c.

Ex inſinuatione.

Sine con-
ſenſu pro-
ni nō pōt quis eccliaʒ occupare Primo narrat ſem̄
ſecūdo dat iudices.ibi mādam⁹. ¶No.ꝑmo ibi li-

beralit᷑. ꝙ vbi iuſpatronat⁹ donat᷑ debet eē ꝯceſſio liberalis. vt ſic nullū inueniat̄ ꝓciū. nulluͦqȝ donū alͣs cōmitteret᷑ ſimonia. ar. in. c. p̄terea. de tranſac. ¶ No. ſecūdo ꝙ obtinentes eccliaȝ patronatā ſine pn̄tatione pronī dicūt᷑ occupatores ⁊ detētores. ⁊ ſic facit hec lr̄a optime in arg. ꝙ inſtitutio epi̅ q̄ nulla abſqȝ pn̄tatione patroni. ⁊ tetigi. ſ̄. c. c. illud. ¶ No. vltimo ꝙ patron⁹ largo mō dr̄ ordinare eccleſiā. ⁊ hoc reſpectu pn̄tatiōis quā facit de rectore. ¶ In glo. j. in fi. no. glo. ſingularit᷑ q᷑ neſcio alibi. naȝ intelligit tex. ꝙ ambo iſti fratres erant patroni. ⁊ ꝙ alter cōſenſit reliquo neſciente vt ipe ſolus eēt pronus. nec fuit neceſſari⁹ cōſenſus epi. q᷑ nō ē ꝓprie donatio ſ; poti⁹ ꝓprij iuris relaxatio. cū quilibȝ patronus habeat ius in ſolidū. Et ex hoc limitat᷑ cōis theorica doct. in. c. illud. ſ̄. eo. vt tūc ſit neceſſe hr̄e cōſenſum epi cū iuſpatronat⁹ dat᷑ extraneo. ſecus ſi ꝯfert᷑ cōpatrono. ¶ In cōtrariuȝ tn̄ facit ſm̄ Jo. an. q᷑ remittere ē idē qḋ dare. vt in. c. veniēs. de teſti. Si ḡ cōpatron⁹ remittit ius ſuū. ḡ illud donat. ⁊ ꝑ ꝯſequēs dȝ interuenire cōſenſus epi. Dictū glo. approbat do. An. ⁊ ꝑfecto illud videt᷑ equi⁹. ſ; aliud dictū veri⁹. Nā ꝯſenſus epi deſiderat᷑ ne quid falſitatis vel fraudis cōtingat in donatione. nam ſepe ē ficta emptio ⁊ ſimulata donatio. vt dixi. ſ̄. c. c. illō q̄ rō etiā militat in cōpatronis. Itē ex alio hec lect. glo. nō videtur ꝓcedere. q᷑ tex. dicit ꝙ frater habebat ius patronat⁹. nō aūt iſte cui fuit facta ꝯceſſio. ⁊ ſic ſolus donator erat patron⁹. qḋ potuit contingere ſm̄ Jo. an. q᷑ forte iſti erant fratres vterini tn̄. ⁊ iuſpatronatus fuit pr̄is alteri⁹. vl̄ h̄ cōtingit ſm̄ cōſuetudinē anglie ꝑ quā ſuccedit primogenit⁹ i hereditate. ⁊ ſic ꝑ ꝯñs in iurepatronat⁹. qḋ bn̄ no. ⁊ tūc ad iſtū tex. pōt rn̄deri ſm̄ Hoſti. ꝙ donatio fuit facta clerico recipienti noīe ecclie ⁊ ſic nō exigebatur ꝯſenſus epi. ¶ Sed querit᷑ nunqḋ poſſit donatarius pn̄tare donatorē. Cōclude poſt Jo. an. ꝙ ſi eſt vere donatarius q᷑ ex toto fuit cōceſſū iuſpronat⁹ ⁊ tūc potuit pn̄tare donatorē. q᷑ pn̄tat noīe ꝓprio. Aut nō ē vere donatari⁹ ſ; patronus cōceſſit ꝓ iſta vice ius pn̄tandi. ⁊ tūc nō pōt illū pn̄tare. q᷑ is facit cuius noīe fit. vt in. l. j. ff. de vi ⁊ vi ar. ⁊ i. c. cū quis de ſen. excom. li. vj. Et hoc dictum nota ꝓ ampliatione. c. ꝑ veſtras. j. eo.

C Onſuluit.

Nō pōt patronus eccleſiā ſibi retinere vel eā alteri cōcedere. Primo ponit᷑ rō. ſecūdo diſpoſitio. ibi. nō decet. ¶ Nota primo ꝙ licet pronus ſit clericus vel eius filius nō pōt ꝓpria auctoritate eccliam ſibi retinere vel filio cōcedere. ⁊ h̄ q᷑ ex vi iuriſpatronatus cōſequit᷑ patron⁹ ſolū pn̄tationē quātūcūqȝ ſit cleric⁹. vt in. c. fi. j. e. ¶ In glo. ij. no. gl. ⁊ idē tenet gl. ſ̄. eo. q᷑ clerici. ⁊ Inno. h̄ lȝ aliud dixerit in. d. c. q᷑ clerici. ⁊ idē ſpe. eo. ti. ad fi. Sȝ ꝯ glo. op. nā certū ē ꝙ patron⁹ nō pōt pn̄tare ſeipm̄ vt in. c. ꝑ vr̄as. j. eo. ḡ nec filiū cū pater ⁊ fili⁹ cenſeāt̄ eadē pſona. xxxv. q. iij. §. hac auctē. ⁊. l. fi. C. de impub. ⁊ ali. ſubſti. Itē q̄cquid acquirit fili⁹ acq̄rit pr̄i ſaltē hodie q̄ ad vſufructū. inſti. ꝑ quas pſonas nobis acq̄rit᷑. ⁊ in. l. cū oportet. ⁊. l. fi. C. de bo. q̄ libe.

q᷑ pater pn̄tando filiū videt᷑ in effectu pn̄tare ſeipȝ. So. pat᷑ ⁊ filius vident᷑ vna pſona iuris fictione. ſ; i veritate ſunt diuerſe. ⁊ in iſtis ſpūalib⁹ eſt poti⁹ attendenda veritas q̄ȝ fictio ſm̄ Gof. ⁊ idē in hoc vltimo vult Archi. in. c. vnico. de voto. li. vj. Non obſ. ſecūdū motiuū. q᷑ in ſpūalib⁹ fili⁹ nō acquirit pr̄i. imo nō curat᷑ de patria ptāte. in. c. ſi annū. de iudi. li. vj. Cōclude ḡ ꝙ dūmodo fili⁹ ſit idone⁹ licite pōt ꝑ patrē pn̄tari. ¶ In glo. fi. no. hāc vltimā q̄ōnem gl. ⁊ cōiter tenet᷑ ꝑ doc. ⁊ ꝑ ſpe. e. ti. in fi. ⁊ facit h̄ gl. ad q̄ōnē. plēs ſunt deputati in aliquo officio ⁊ hn̄t ꝓuidere de certis officialib⁹. nūquid pn̄t vnū eligere ex ſe. ⁊ videt᷑ ꝙ ſic. ar. hic ⁊ i. d. c. cū i iure. ⁊ bene facit. l. vbi abſunt. ff. de tuto. ⁊ cura. da. ab his. vbi dicit᷑ ꝙ in caſu q̄ decuriones pn̄t dare tutores. poterūt vnū ex ſe deputare. nā idē videm⁹ i electorib⁹ q̄ pn̄t plat̄ū eligere ex ſeipis. vt in. c. ne ꝓ defectu. ⁊ i. c. q᷑ ꝓpter. de elec. ⁊. xvj. q. vlt. i. c. cōgregatio.

D E iure.

Iuſpatronatus ꝑ ſe vendi nō pōt. h. d. ¶ No. primo ꝙ lȝ iuſpatronatus tranſeat cū vniuerſitate vēdita. vt in. c. cū ſeculū. ſ̄. eo. tn̄ ꝑ ſe vēdi nō pōt. Rō diuerſitatis ē. q᷑ pmo caſu ꝓciū cōſtituit᷑ ꝓ re tpali. ⁊ iuſpatronatus tranſit acceſſorie. nō aūt ꝓ eo conſtituit᷑ ꝓciū. ⁊ ſi aliud agerent ꝯhentes nō tranſiret ius pronatus. vt no. Jo. an. in. c. vnico. j. eo. li. vj. ſ; qn̄ ꝑ ſe ſpecifice vendit᷑ ſurgit duplex incōueniēs nā eſtimat᷑ res ineſtimabilis. Itē cōmittit᷑ ſimonia q᷑ ſicut ſimonia cōmittit᷑ in mere ſpūali. ita in annexo. vt ꝓbat᷑ in. c. q̄ſitū. de re. ꝑmuta. ⁊ in. c. p̄terea. de tranſac. ¶ Itē ex hoc ⁊ ex tex. no. ꝙ mixtuȝ ex diuerſis naturis aſſumit ſibi naturā a potētiori ⁊ digniori. nā iuſpatronatus ē ptim ſpūale. ⁊ ptim temporale. vt no. in. c. pie mentis. xvj. q. vij. ⁊ tn̄ ꝓhibetur venditio ac ſi ex toto eēt ſpūale. ¶ Ultimo no. ꝙ ſimonia impedit ipo iure ꝯcū. ¶ In gl. fi. in fi. ſ; vltra glo. querit᷑ q̄s habebit ꝓciū. nō eni videt᷑ conueniens vt emptor recupet ex q̄ fuit in mala fide et emit ꝯ interdicta capitulox. ar. in. l. ſi fundū. C. de euic. ⁊ in. c. de hoc. de ſimo. ⁊ in. l. quēadmodū. C. de agri. ⁊ cenſi. li. xj. Nec videt᷑ cōueniēs vt remaneat apud venditorē. q᷑ nō dȝ locupletari ex iactura emptoris. vt in regula locupletari. in. vj. Unde Uin. dicit tenēdū qḋ no. in. c. ſi q̄s in atrio. xvij. q. iiij. ⁊ in. d. c. de hoc. ⁊ in auc̄. de ſan. epi. i. §. ſed nemo. ⁊ videt᷑ ꝙ debeat applicari ecclie cui facta fuit iiuria. vn̄ iſti principes ſeculares q̄ capiūt ꝓciuȝ pro ꝓmotione clericox ſeculariuȝ tenent᷑ reſtituere illi ecclie cui iiuria irrogata ē. vt no. i gl. in. d. c. de hoc

N Ullus.

Patronus non pōt ſine epi vel pape cōſenſu etiā loco religioſo ꝯferre eccliās decimas vl̄ aliud ſpirituale. h̄ȝ duo dicta. ſcd̄m ibi. ſi q̄s. ¶ No. primo regulā ꝙ nullū ſpūale pōt laic⁹ ꝯferre alicui etiam ecclie ſine ſummi pōtificis ꝯſenſu. ⁊ ex h̄ videret᷑ ꝙ etiā reliquias nō poſſit ꝯcedere ecclie ad libitū nā. reliquie nō pn̄t eē laicox cū nō cadūt in dn̄io alicuius. j. de reliq. ⁊ vene. ſanc. c. ij. ⁊. l. intantum. ff. de re. diui. ¶ Secūdo no. a ꝯrio ꝙ cuȝ ꝯſenſu epi pōt laic⁹ ꝯferre decīas ecclie ⁊ alia ſpūalia monaſterijs

⁊ alijs eccleſijs. ſ tu intellige ꝓut dixi in. c. illud. ſ. e
nã reſpectu decimaꝝ ẽ dicendũ. vt in. c. cũ ap̃lica.
de his que fi. a prela. vt intelligat̃ de decimis quas
laici tenẽt in feudũ ab antiquo de eccleſijs ẽ intelli-
gendũ ſi laici ſũt potẽtes ⁊ nõ poſſunt aliter eripi a
manibus eoꝝ. ⁊ idẽ ẽ intelligenduz de alio ſpũali.
alſ nõ pñt laici ſe impedire de iſtis ſpũalibꝰ etiã in
fauorẽ eccliaꝝ. vt in. c. ecclia. de cõſti. ⁊. xcvj. di. bñ
quidẽ. ¶ No. ꝙ vbi deſiderat̃ cõſenſus vniꝰ in fa-
uorem alteriꝰ ſi nõ vult ↄſentire ſine cã legitima po
teſt haberi recurſus ad ſupiorẽ vt ſupior ipſe det li-
centiã vel cõſenſũ. vel ꝙ cõpellat illũ ad cõſentiẽdũ
⁊ optime facit hec littera ad ſtatutũ qḋ viget ĩ mul-
tis locis ꝙ nullus ↄtrahat m̃rimoniũ cum pupilla
ſeu cũ minore. xxv. annis ſine cõſenſu duoꝝ agna
torũ ipius puelle. Si eñi agnati requiſiti ſine cauſa
denegãt p̄ſtare cõſenſũ põt adiri ſupior. vel vt ipſe
det licentiã cã cognita. vel ꝙ ipẽ cõpellat cognatos
ad ↄſentiendũ. ⁊ ſic alſ cõſului. ⁊ videtur de mente
Bar. in. l. ſi cũ dotẽ. ff. ſo. ma. ⁊ in. l. fi. C. ð bo. que
libe. ⁊ optime facit iſte tex. ¶ Sed q̃ro nũquid epo
nolente ↄſentire ſine cã poſſit adiri archieps. videt̃
p̄mo ꝙ nõ. q2 tex. facit mentionẽ dũtaxat de papa.
⁊ ſic videt̃ caſus pape reſeruatꝰ. ſile in. c. aduerſus
de imu. eccl. ¶ In cõtrariũ facit. archieps ẽ ordia-
rius epi. vt in. c. paſtoralis. de of. ordi. ẜ põt eũ cõ-
pellere. facit. c. ex litteris. ſ. e. In hoc ſũt varie opi.
nã hoſti. tenuit ꝙ nõ poſſit. ⁊ alij aliter. Jo. an. cõ-
cordando dicit ꝙ archieps põt adiri vt ↄpellat epm
ad cõſentiendũ. nõ autẽ ipẽ poterit dare licentiam
in defectũ epi. ſed datio licẽtie ptinebit ad ſoluz pa-
pam. Jo. cal. tenet indiſtincte archiepm poſſe adiri
vt etiã det licẽtiam in defectũ epi. vt in. c. cũ ſimus.
ix. q. iij. Et hec qḋ dependet ab illa. nũquid archi
eps ſuccedit generaliter in iuriſditiõe epi eo negli-
gente vel iuriſditionem vel officiũ ſuũ exercere no
lente. de qua q̃õne plene no. i. d. c. paſtoralis. ⁊. ix.
q. iij. in ſũma. dixi plene in repetitione. c. ſiqs ↄtra
clericũ. de fo. cõpe. Et placet mihi opi. vt nõ ſucce-
dat data qualibet negligentia. ſed tñ in caſibꝰ iure
expreſſis. vnde licet regularit̃ poſſit cõpellere epm
ad officiũ ſuũ debite exercendũ. nõ tñ ipẽ ſuccedit
in exercitio. ⁊ ad. c. cũ ſcimus. dic ꝙ loquit̃ in caſu
ſuo qñ eps negligit cõſtituere cõuentũ. ⁊ no. dictũ
Jo. an. q2 põt adduci ad q̃õnem p̄dictam.

S Ignificaſti. Legit̃ varijs mo-
dis ⁊ ſm vnum in-
tellectũ. h. d. Si eps in eccleſia alterius dio
ceſis ẽ patronus p̄ſ̃tatus ab eo dz admitti ſi ẽ ido-
neus. Sed ſm aliã lec. nõ refert an ſit patronꝰ ĩ alia
vel in ꝓpria dioceſi. Tertio põt ſm aliã lec. intelligi
ꝙ nõ patronatꝰ. ſed mera p̄ſ̃tatio fuit conceſſa epo
¶ No. p̄mo ꝙ vna ecclia etiã ſi eſt cathedralis põt
habere ius p̄ſ̃tandi in alia ecclia. ꝑ h̃. c. fi. j. e. No.
ſcḋo ꝙ epo põt cõcedi iuſpatronatus ⁊ in dubio vi
det̃ ſibi cõceſſũ ↄtemplatione eccl̃ie. nũqḋ ecclia poſ
ſit eẽ patrona ſuiꝑiꝰ. vide gl. bo. in. c. vnico. e. ti. li.
vj. ¶ In gl. ij. ibi ĩ quoꝝ prochia. ⁊c̃. dic latius ꝙ in
telligi põt iſte tex. multipliciter. Primo ꝙ eps acq̃ſi
uit iuſpatronatus in aliena dioceſi qḋ põt. vt in. c.
j. xvj. q. vj. Et hoc caſu eſt dubiũ. nũquid poſſit pre
ſentare quoſcũq3 clericos quos vult dũmodo ſint
idonei. Hugo dicit ꝙ ſic. ⁊ hec videbat̃ rõ dubitan
di. q2 clerici peregrini nõ debẽt inſtitui ſine appro-
batione epoꝝum locoꝝum. ⁊ abſq3 litteris cõmẽda-
ticijs ſuoꝝũ prelatoꝝũ. vt in. c. fi. de cle. ꝑegri. ⁊. lxxj.
di. c. hortamur. Sed cõtrariũ hic decidit̃. ſ hoc ĩ p̄-
uilegiũ epoꝝum ſm vnum intellectũ. Sed Jo. dicit
ꝙ hodie de cõſuetudine quilibet patronus põt pre-
ſentare quẽcũq3 clericũ quẽ vult licet ſit extraneus
dũmodo alſ ſit notus ⁊ idoneus. ſ de iure ꝓcedit
primũ dictũ. facit qḋ le. ⁊ no. in. c. ad decorẽ. de in-
ſti. ⁊. c. cum deputati. de iudi. Secũdus intellectus
ꝙ eps acquiſiuit iuſpatronatꝰ in ſua dioceſi. ⁊ inſti-
tutio illarũ eccliarum ptinebat de iure ſpeciali ad
prelatum inferiorem. ⁊ tũc indubie poteſt eps p̄ſen
tare clericũ vndecũq3 originẽ duxerit. q2 ipſe eum
approbabat p̄ſentando ⁊ approbare põt in ſua dio-
ceſi. ar. in. d. c. fi. de cle. ꝑegri. Si aũt inſtitutio per-
tineret ad epm ⁊ de nouo acquiſiuit iuſpatronatuſ
ſunt opi. qualit̃ eps habeat ꝓuidere eccliam. Gof.
dicit ꝙ ipẽ p̄ſ̃tabit ſibiĳpi tanq3 patronꝰ ⁊ tanq3 epi
ſcopꝰ inſtituet. ar. in. l. ſi cõſul. ff. de adop. Hoſt. di
cit ꝙ preſentatio cõfundit̃ cũ inſtitutione vñ epus
ꝓuidebit ꝑ viã collationis. ſicut facit in alijs beneſi
cijs nõ p̄ſonatis. ⁊ hec opi. placet Jo. an. ſi eps eſt
ſolus patronus. ſed ſi habet cõpatronos procedit
opi. Gof. ⁊ hoc ſatis põt ſuſtineri. ⁊ vide ĩ ſimili qḋ
plenius no. in. c. ne ꝓ defectu. de ele. ⁊ in. c. vt circa
eo. ti. li. vj. ⁊ in. c. cũ inter canonicos. eo. ti. ¶ Vlti-
mo poteſt intelligi tex. vt loquat̃ qñ ptãs p̄ſ̃tandi ꝓ
prima vice fuit cõceſſa epo. ⁊ forte dubitabat̃ an va
leret cõceſſio propter ea que habent̃ in. c. fi. de con-
ceſ. preben. ⁊ diſtingue vt ibi.

C Onſultationibus Inſti
tutus
ad preſentationẽ eius qui tũc ius p̄ſonatꝰ
eccleſie poſſidebat remoueri nõ debz. licet illud ius
ab ea poſtmodũ euincat̃. ſecus ſi non poſſidebat. ſ
tñ credebat̃ eẽ patronꝰ. Scḋa ps. ibi ſi vo. ¶ No.
p̄mo ꝙ ad validitatẽ p̄ſentatiõis ſufficit ꝙ p̄ſ̃tãs ſit
in poſſeſſione iuris p̄ſ̃tandi. ⁊ idẽ eſt quo ad validi
tatẽ electiõis. vt in. c. querelã. ſ. de ele. ⁊ rõnẽ. j. ſbĳ
ciam. ¶ Nota ſecũdo ꝙ ſolus error cõis abſq3 poſ-
ſeſſione nõ eſt ſufficiẽs vt actus geſtꝰ a nõ poſſeſſo
re valeat. lz ẜ qs reputet̃ p̄ſonꝰ. ex q̃ tñ nõ ẽ nec hz
poſſeſſionẽ nõ valet p̄ſ̃tatio. ⁊ ſic debet limitari qḋ
dr ꝙ error cõis facit ius. vt. l. barbariꝰ. ff. de offi. p̄-
to. ⁊. iij. q. vij. tria. in. §. verum. ¶ Itẽ no. ꝙ inſtitutꝰ
ad p̄ſ̃tationẽ illiꝰ q̃ ẽ vere patronꝰ. lz non ſit in poſ
ſeſſione p̄ſ̃tandi nõ dz remoueri ex quo aliꝰ nõ eſt
ĩ poſſeſſione. ⁊ hoc colligit̃ hic in fi. a contrario. ⁊ te
net Inno. in. c. cumana. de elec. Ex q̃ infert̃ ꝙ fru-
ctus fundi ptinẽt ad dñm lz nõ ſit in poſſeſſione ex
quo nullus aliuſ eſt in poſſeſſione. ¶ Vltimo no.
ex fi. lr̃e ꝙ p̄ſ̃tatio facta ab eo qui nõ eſt in poſſeſſio
ne nec p̄ſonus licet ſequat̃ inſtitutio nõ ꝑ hoc vide
tur facta a poſſeſſore. ⁊ ſic actus retro nõ trahit̃ vñ
lz acq̃rat poſſeſſionẽ in futurũ. vt no. Inno. in. c. ij
de in inte. reſti. tñ prima preſentatio nõ videt̃ facta

a poſſeſſore. qđ ē bñ no. nā ſi fungeret̄ poſſeſſione
tpe pñtationis nō remoueret̄ inſtitut⁹ ad pñtatio-
nē ipius cui⁹ ɔ̃riū hic in fi. dicit̄. Et p declaratiōe
c. ⁊ materie pmo quero de rōne dubitandi ⁊ deci-
dendi in tex. noſtro. So. rō dubitandi fuit. q2 pre-
ſentatio ptinet ad patronū. vt. s̃. eo. p totū. ⁊. xvj.
q. vij. decernim⁹. ⁊. c. filijs. Ex q̄ ergo ē cōpertū illū
pñtatorem nō fuiſſe patronū videbat̄ q̄ inſtitutus
eēt remouend⁹ ⁊ ali⁹ ponend⁹ ad preſentationem
veri patroni. p hoc tex. s̃. eo. ex inſinuatiōe. vbi te-
nēs eccliam ſine pñtatione pr̄oni dr̄ occupator ⁊ d̃-
tentor. Sz rō decidendi in ɔ̃riū ē. q2 pñtare eſt q̄-
dā fructus iuriſpatronat⁹. vnde queadmodū fru-
ctus rei materialis ptinet ad poſſeſſorez bone fidei
⁊ nō ad dominū. vt inſti. de re. diui. §. ſi q̄s a nō do-
mino. ⁊ no. in. c. grauis. de reſti. ſpol. ita ⁊ iſte fru-
ctus iuris pñtandi ptinet ad poſſeſſorē ⁊ nō ad do-
minū. ſ3 ex quo q̄s cōſumpſit fructū nō tenet̄ illum
reſtituere. ita p pñtationē ⁊ inſtitutionē iſte fructuſ
videt̄ ɔ̃ſumptus quare inſtitut⁹ remoueri nō deb3
Et ſi diceres poſſeſſor nō facit fruct⁹ naturales ſu-
os. vt in. l. fructus. ff. de vſur. Rñdet̄ ſm Inno. q̄
pñtare nō eſt fructus naturalis. ſed induſtrialis q2
in pñtando requirit̄ hoīs induſtria cū habeat pſen
tare idoneū ⁊ infra tempus legitimū. Itē pſuppoſi
to q̄ eēt fructus naturalis ex q̄ bona fide eſt ɔ̃ſum-
ptus ⁊ poſſeſſor nō ē effectus locupletior nō tenet̄
ad reſtitutionē vt plene dixi. i. d. c. grauis. ⁊ ex his
apparet rō decidendi in ſecūda pte. c. nā ſi pñtās nō
erat in poſſeſſione nō potuit iſtū fructuz facere eſſe
ſuū. vnde queadmodū occupās poſſeſſionē alteri⁹
tenet̄ reſtituere oēs fructus. vt in. c. nō licet. xij. q.
ij. ⁊ in. d. c. grauis. ⁊ in. l. ſi nauis. ff. de rei ven. ita
⁊ iſti fructus pñtationis ſubiacēt reſtitutioni qđ fit
p remotionē inſtituti. Et ex his infert̄ ad deciſiōez
alterius q̄ōnis. q̄d ſi poſſeſſor erat male fidei. Sol.
glo. hic pe. ⁊ clarius Inno. hic. ⁊ in. c. ij. de in inte.
reſti. tenēt q̄ inſtitut⁹ ē remouend⁹. rō pz ex predi
ctis. nā queadmodū poſſeſſor male fidei nō fac̄ fru
ctus ſuos. vt in. d. c. grauis. ita nec iſte qui mala fi-
de eſt in poſſeſſione pñtandi. Qñ autē q̄s dicat̄ eē i
poſſeſſione bona fide vel mala. Inno. inſtat. Sed
generaliter dic q̄ habēs cōſciam rei aliene dicit̄ in
mala fide. in bona vero dr̄ eē qui poſſidet cogitatio
ne dñi. puta q2 putat ſe eē dominū vel patronū. vt
pbat̄ in. c. ſi virgo. xxxiiij. q. j. ⁊ no. illū tex. hec pro
cedūt qñ cōſtat de aīo. Sed dubitat̄ quid in dubio
dicit hic Inno. q̄ ſi auc̄te iudicis fuit miſſus in poſ
ſeſſionē pſumit̄ in bona fide dūmodo iudex iuris
ordine ſeruato hoc fecerit al's ſecus. p hoc qđ le. ⁊
no. in. l. iuſte poſſidet. ff. de acqui. poſ. ⁊ in. l. fi. C. ſi
p vim vel alio modo ⁊ i. c. cōquerente. de reſti. ſpo.
⁊ in. c. cū cām. de offi. dele. ⁊ qđ in eis not. ⁊ no. bñ
h̄ dictū q̄ auc̄tas iudicis nō excuſat ſi nō ſeruat iu-
ris ordinē. ⁊ q̄ reſtituere tenet̄ oēs fruct⁹ ac ſi pro-
pria auctoritate occupaſſet. Si autē iudex legitime
interpoſuit auc̄tē tñ iſte erat in mala fide. videt̄ pri
mo q̄ geſta p iſtū poſſeſſorē ppt iudiciariā auc̄tem
teneant. ar. in. l. barbari⁹. ff. de offi. pto. ⁊ i. d. §. ve
rū. ⁊ facit qđ de plato no. in. c. nihil. de elec. ⁊ in. l. j.
ff. qđ falſo tutore. Cōtrariū vero ɔ̃cludit Inn. dicit

ent̄ q̄ aliud in pr̄ono. aliud in p̄lato. nā pr̄onus nō
h3 auc̄tem ex publico. nec nitit̄ auc̄te publica ſ; pri-
uata. Prelatus aūt h3 auc̄tē ex publico ⁊ iuri publi
co innitit̄. iđ tenēt geſta p eū collata. ſec⁹ aūt in pr̄o
no qđ bñ notabis. Sic dicim⁹ in geſtis p excōica-
tū vt teneant geſta ab excōicato tolerato que fec̄ ra
tione publici officij. ſed in his q̄ facit ex iure priua-
to nō ē dr̄ia inter occultū ⁊ notoriū. vt no. dic̄ Inn.
in. c. cū dilectus. de cōſue. ⁊ Jo. an. in. c. j. de reſcp.
li. vj. Itē adde ad p̄dicta qđ no. Inno. in. d. c. ij. de
in integ. reſti. ⁊ do. de rota deci. cclxij. vbi volūt q̄
poſſidens reſiſtente iure p̄ſumit̄ in mala fide. p h̄
l. queadmodū. de agri. ⁊ cenſi. li. xj. ⁊ in regula qui
cōtra iura. de re. iur. li. vj. niſi longo tpe poſſederit
vel poſſeſſionē pbabilib⁹ cōiecturis acq̄ſiuerit. Et
nota ſingulariter has duas exceptiōes. originalit̄
ſunt Inno. in. d. c. ij. facit. c. cū ecclia ſutrina. ⁊ qđ
ibi dixi de cā poſ. Aut poſſidet iure ſi reſiſtēte. ⁊ tūc
in dubio preſumit̄ in bona fide. de quo tñ vide qđ
latius dixi in. c. ſi diligenti. de p̄ſcrip. ⁊ no. i. c. fi. e.
ti. ¶ Ultimo querit̄ pone q̄ ver⁹ pr̄onus pñtauit
vnū exiſtēs in poſſeſſione pñtauit aliū. q̄s iſtoꝝ ſit
potior. dic q̄ aut poſſeſſor erat in bona fide ⁊ poti-
or ē p̄ſentatus ab eo. ar. hic ⁊ tenet Inno. in. d. c. ij
⁊ in. c. cumana. de elec. qđ ego intelligerē qñ fuit p
ceſſum ad inſtitutionē ⁊ anteq̄ cōſtaret de iure pro
prietatis. ſecus aūt ſi prius cōſtiterit de pprietate.
q2 pprietas abſorbet cām poſſeſſionis. vt in. c. cum
dilectus. de cau. poſ. ⁊ ppric. Si vero poſſeſſor erat
in mala fide. ⁊ tunc tenet pñtatio facta p verū pr̄o-
nū. ⁊ ita no. Inno. in. d. c. cumana. ⁊ ſic ſolet allega
ri. Sz ɔ̃riū ⁊ veri⁹ tenet idē Inno. in. c. in litteris.
de reſti. ſpo. nā patron⁹ nō potuit pñtare cū nō eēt
in poſſeſſione. nec l3 ppria auc̄te ſpoliare inuaſorē
vt i. d. c. i l̃ris. nulla ḡ pñtatio valebit niſi poſſeſſori
q2 erat i mala fide. nec3 dñi. q2 nō erat i poſſeſſiōe ⁊
adde qđ dixi. s̃. e. l. c. ex l̃ris ¶ In gl. ibi. v̄itate vbi
dr̄ q̄ v̄itate māifeſta cedit opiō v̄itati. So. dic q̄ ibi
nō ɔ̃currebat ſola opinio. ſ; etiā poſſeſſio ⁊ p̄ſenta-
tio. Capit ergo efficaciā ſuā de poſſeſſione rōne ſu-
pradicta. ⁊ iđ ſufficit opinio cū poſſeſſione.

Suggeſtum.

Summa vt. s̃. c. il-
lud. Uel aliter ⁊ ſic.
Ualet ſecūda cōceſſio ecclie facta alteri ec-
cleſie p epm ⁊ pr̄onū nō obſtāte priori facta p ſoluz
pr̄onū. Cōis diuiſio. ſecūda ibi. licet. ⁊c. ¶ No. pri-
mo ⁊ tene mēti q̄ etiā in cōceſſionib⁹ eccliaꝝ q̄ fiunt
iure pprietatis valet prima cōceſſio ⁊ nō ſecūda. l3
vigore ſecūde fuerit poſſeſſio tradita. nā vt vides
h̄ in ſecūda cōceſſione fuit tranſlata poſſeſſio. vt p3
ibi cōceſſe ⁊ aſſignate. Prima v̄o fuit facta ſine tra-
ditione poſſeſſionis. ⁊ tñ prima p̄ualet dūmō habu
erit alias debitas ſolēnitates. Cōceſſiones ḡ iuriū
ſpūaliū aſſumūt vim ⁊ effectū nō ex traditione poſ
ſeſſionis. ſ; ex titulo habili. Idē eſt qñ ecclia ɔ̃fert̄ i
titulū. vt le. ⁊ no. in. c. ſi tibi abſenti. de preben. lib.
vj. ſec⁹ aūt ē in ɔ̃ceſſione rei pphane. q2 illa p̄ualet
p quā ad traditionē rei puentū ē. vt. l. q̄tiēs. C. de
rei ven. vide ad p̄dicta Inn. in. c. int̄ cetera. de pbē.
¶ No. ſcđo ibi reqrendus ⁊ ſpectādus q̄ ecclia pa
tronata nō pōt ſubijci vel menſe alteri⁹ ecclie dona

ri p epum ſine ɔſenſu pſoni. nec ſufficit petē ɔſiliū.
ſ; oportet hr̄e ɔſenſū. ad idē bo. tex. in. c. monaſteri
um. xvi. q. vij. ¶ Itē no. q̄ ɔcurrentib⁹ plurib⁹ ti-
tulis in eadē re pferendus ē validior prioritate tē-
poris nō obſtāte. ꝛ p h̄ dicit h̄ glo. no. quā ſemp te-
nebis menti. q̄ ſecūde lr̄e nō facientes mentionem
de priorib⁹ ſunt inualide ſi prime ſūt nulle. vel pñt
p exceptionē elidi. ꝛ habes aliā gl. in. c. ex tenore. ď
reſcrip. ꝛ aliā in. c. cū noſtris. de ɔceſ. pben. ¶ Ul-
timo no. pſonū nō poſſe eccliam patronatā ɔferre
ſeu ſubijcere alteri eccle ſine epi ɔſenſu. Et nota q̄
ɔſenſus epi pōt hic interuenire ex poſtfacto lz act⁹
fuerit a principio nullus. ſile in. c. cura. ſ. c. ꝛ dic vt
ibi dixi. ¶ Sed quero p declaratione lr̄e q̄d inten-
dat dū dicit q̄ eccle iſte fuerūt ɔceſſe in pbendam
cū prebenda nō ɔſtituat in eccliis ſ; ex reb⁹ tpalib⁹
vt no. in. c. maiorib⁹. ſ. de pben. ꝛ in. c. cū. M. ď ɔ
ſti. So. vario mō hoc verbū exponit. Inno. intelli
git q̄ fuerūt ɔceſſe in pbendā. i. ad pprios vſus vt
ſic iſti canonici poſſent reddit⁹ ɔuertere in vſus p-
prios. ꝛ tūc dic in pbenda. i. loco pbendaꝝ. Hoſt. ex
ponit. i. ad pbendas faciendas. vt ſic de redditib⁹
iſtaꝝ ecclaꝝ poſſint ɔſtitui pbende. ar. in. c. expo-
ſuiſti. ſ. de pben. vel forte fuerunt donate mēſe ca-
pituli. ꝛ quelibet expoſitio ē bona ꝛ pōt practicari
cū ecclia collegiata ē tenuis in redditib⁹. vt ſic poſ-
ſint ɔcede alique capelle ipis canonicis vel menſe
coꝝ loco pbendaꝝ. vt in. d. c. expoſuiſti. Nunquid
aūt eps ſine ɔſenſu pſoni poſſit ex redditib⁹ ɔſti-
tuere pbendas. Inn. dicit q̄ nō. q2 ſic pſonus puā-
ret iurepatronat⁹. Hoſti. dicit q̄ p hoc non puaret
patronus. q2 poſſet pſon⁹ pñtare ad illas pbēdas
fatet tñ Hoſti. q̄ ecclia nō pōt erigi i collegiatā ſine
ɔſenſu pſoni. q2 ſic pſonus pderet ius preſentādi
vt in. c. nobis. j. eo. fatent tñ cōiter doc. q̄ iura epi-
ſcopalia poterit eps ɔcedere alteri eccle ſine ɔſen
ſu patroni. qď no. ꝛ puto q̄ bona illi⁹ eccle nō pñt
ɔuerti in pbendas vt deſeruiant neceſſitatib⁹ alteri
us eccle ſine ɔſenſu pſoni. licet p hūc actū pſon⁹
nō amitteret iuſpatronat⁹. q2 intereſt pſoni ne bo
na eccle alienent. vt in. c. filijs. xvi. q. vij. Crederē
tñ q̄ vnā pbendā p clerico poſſet eps ibi inſtituere
nō obſtāte ɔſeuſu pſoni q2 nullū piudiciū p hoc fit
patrono. ar. in. c. ɔquerente. de cleri. nō reſi. ꝛ or
dinatio eccle ſpectat ad epm. nō aūt ad pſonū. vt
in. c. nouerint. x. q. j. vide ad pdicta qď no. Inn. in
c. cū ꝛ plātare. j. de priui. ꝛ in. c. in lateraneñ. ď pre
ben. ¶ In glo. fi. in fi. vbi ď q̄ magis peccat tranſ
grediens iuramentū interpoſitū p creatorē q̄ is q̄
tranſgredit iuramētū factū p creaturā. licet in hoc
vltimo caſu ɔcurrāt duo peccata. vt in. c. ꝛ ſi xp̄s. ď
iureiu. Sol. Hoſti. q̄ in equiualentib⁹ ſingularit ꝛ
diuiſim pfert numer⁹. ꝛ ſic pcedūt iura pmo alt. in
gl. ſ; vbi ē eadē auctas i ſingul pfert qñq; mior nu
mer⁹. Rō ē ex q̄ rōnes ſūt potētiores. vl clari⁹ dic q̄
data paritate i ceteri recurram⁹ ad numeꝝ vl ad ra
tiōes efficaciores lz ſint pauciores numero. vt i. c.
innotuit. ſ. de elec. ꝛ ſic vna rō fortior vincit plures
non ita fortes.

RElatum. Ab officio ꝛ beneficio re-
mouet q̄ monitus nō di-
mittit eccliam ſine ɔſenſu epi ſibi ɔceſſā. h. d. Prio
laici ſpoliantes eccliam excōicant. Et ſūt due ptes.
ſcďa ibi. ad h̄. ¶ Nota pmo q̄ obtinētes bñficia nō
canonice nō debēt gaudere progatiua paſtoris ſeu
rectoris. nec in effectu. nec in noie. q2 nō debēt vo-
cari rectores. ꝛ p h̄ q2 nomē dz eē ɔſequēs rei. vt i
c. cū ſcďm. de pben. ꝛ in. §. ē ꝛ aliud. inſti. de donat.
¶ No. ſecūdo penā coꝝ q̄ ɔſequūt bñficia a laicis.
nō eni ſūt ſuſpenſi nec excōicati. ſ; debent deponi ſi
nō reſignauerint. ꝛ vide qď dixi. ſ. c. pterea. ¶ No
ta tertio q̄ ſacrileg⁹ pōt p epm excōicari niſi emēdet
ꝛ ſic rōne ſacrilegij laic⁹ efficit de foro eccliaſtico. vt
in. c. cū ſit. de fo. ɔpe. Itē nota q̄ ſacrileg⁹ ſeu ſpoli
ans eccliam nō eſt ipo iure excōicatus ſed excōican
dus. vt in. c. ɔqueſt⁹. de fo. ɔpe. niſi cū ſpoliatiōe
ɔcurrat fractio ipius eccle. vt in. c. ɔqueſti. ď ſen.
excom. ¶ Ultimo no. q̄ per hec verba pcipio ſub
pena excōicatiōis ſeu anathemati nō fert ipo facto
excōicatio. in tranſgredientē. ſ; poti⁹ ē quedā moni-
tio de excōicando nō obedientē. nā vt hic vides ɔ-
uenies tali pcepto mādat excōicari. ꝛ ſic nō incidit
in excōicationē ipo facto. ꝛ h̄ tene lz gl. fi. nō firmet
pedes. ſ; vide bo. gl. in. c. ſic. de ſimo. ꝛ i. c. vnico. ď
ſagit. ꝛ in. c. ij. de ma. ɔtrac. ɔ inf. ec. ꝛ in. c. ſalonita-
ne. lxiij. di. ꝛ ſiq̄ iura videant tenere ɔriū. itellige q̄
i eis fuit lata excōicatio. ſ; p alia vba recitat i eis. vt
in. c. j. de loca. ꝛ qď ibi no. ꝛ p h̄ ē declarata glo. fi.
¶ In gl. pe. in fi. ꝛ generalit vtꝝ cleric⁹ poſſit recōue-
niri coram iudice ſeculari. dic vt plene no. in. c. at ſi
clerici. de iudi.

EAm te. Si qď pſonat⁹ infra ſex mē-
ſes nō terminat a tpe vacati
onis libere pōt eps ſine pñtatione ibidem inſtitue
re rectorē ꝛ intellige de pſonis eccliaſticis ſm verū
intellectū. nā in laicis ſufficiūt quattuor mēſes. vt. j
dicā. No. pmo ibi. poſtq̄ vacauerit. q̄ iſtud tps ſe-
meſtre currit nō a tpe morte litis put q̄dā ꝛ male in-
telligere voluerūt. ſ; a tpe vacatiōis. ¶ No. ſcďo ca
ſū in q̄ eps inſtituit rectorē ſine pñtatiōe. ꝛ intellige
tex. put dixi in. c. ſi vo. ſ. c. ¶ In gl. hec glo. nitit re
ducere ad ɔcordiā multa iura in hac mā diſponen-
tia. ſ; vide gl. clariorē. xvi. q. vij. ſi pſes. ꝛ in effectu
iſta gl. ppe mediū ponit duas ſolutiōes ad ɔrium
ſ; nulla tenet p doc. ſ; cōiter dicim⁹ q̄ in pſonis eccle
ſpectat lapſus ſex menſiū a tpe vacatiōis. ꝛ ſic loqt
hec decre. In pſonis vo ſecularib⁹ ſpectant q̄ttu-
or mēſes. ꝛ ſic intelligat. c. qm̄. ſ. c. ꝛ. c. cū ppt. j. c.
Rō diuerſitatis. q2 pſon⁹ eccliaſtic⁹ hz ſex mēſes ad
pñtandū. laic⁹ hz q̄ttuor mēſes. vt i. c. vnico. c. ti. li.
vj. vñ q̄ſq; ſpectat infra tps ſibi pſixū ad pñtandū.
ꝛ ſic paꝝ curat depēdētia litis. q2 ppter ɔtētionē pa-
tronoꝝ nō dz deferri eccle ordinatio. Si aūt laic⁹
ꝛ cleric⁹ ɔtēdūt ſup ipo pſonatu. tunc dz ſpectari p
mēſes ſex. q2 magis dignū trahit ad ſe min⁹ dignū.
vt in. c. qď in dubijs. de ɔſe. ec. vel al. ꝛ h̄ tenet Io.
an. lz Hoſti. alit. Et qď dixi de pſono eccliaſtico. in-
tellige qñ eccliaſtica pſona hz pſonatū noie eccleſie
nā ſi hret rōne pſimonij idē p oia dic in clerico qď i
laico. ar. in. c. cum dilectus. j. co. ꝛ vide bo. glo. in
de. fi. co. ti. in verbo plures. in fine.

PReterea. Patronus iuſpꝛonatꝰ ꝓ
ꝓꝛia auctoꝛitate alienare
nō poteſt nec ab eccl'ia aliq̄d tēpoꝛale exige
re niſi tēpoꝛe fundationis a dioceſano illud fuerit
ſibi reſeruatū. Pꝛimo ponit duplex factū rephenſi
bile. ſecūdo ꝯ̄ ſcdm ſtatuit ⁊ penam imponit. tertio
ꝯ̄ pꝛimū decernit. ſecūda ibi. p̄ſenti. tertia ibi ꝯ̄ctꝰ.
¶ Nota pꝛimo ex pꝛincipio iuncto fi. ꝙ pꝛonꝰ non
pōt donare iuſpatronatꝰ ſine ꝯ̄ſenſu epi. ⁊ intellige
dū vult donare laico vel clerico rōne pꝛimonij. ſe-
cus ſi vult donare eccl'ie. vt in. c. illud. ſ̄. eo. ¶ No.
ſcdo regulā ⁊ tene mēti ꝙ patronus nō pōt exigere
aliqđ ſeruitiū ab eccl'ia patronata. nec aliq̄d tpale.
nec aliud grauamē inferre niſi repiaꝛ illud iure cau
tū. vel fuerit reſeruatū ꝑ epm tpe fundatiōis eccl'ie.
Et ꝑ hūc tex. all. pꝛincipaliꝛ cōſului ꝙ ꝑſonis hn̄s iuſ-
patronatꝰ nō poterat exigere a pꝛeſbytero certos
cereos i recognitionē iuſpatronatꝰ ex quo illud nō
fuit ſibi reſeruatū tempoꝛe fundatiōis ¶ No. tertio
ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ patronus nō pōt ꝓꝓꝛia auctoꝛita
te reſeruare aliqđ ſeruitiū ſibi vel tpale in eccl'ia. ſed
h̄ debet facere epūs ad petitionē patroni qđ no. et
ꝓ hoc allego bo. tex. in. c. cum dilectus. de cōſue. et
vide Inno. i. c. qm̄. ſ̄. ne p̄la. vi. ſu. Et ꝑ hoc infero
ꝙ ſi patronus in teſtamēto mandauit eccl'iam con-
ſtrui ⁊ reſeruauit aliquā penſionē annuatim filijs
exoluendā ꝙ niſi eps illud reſeruet pꝛono ꝑ ſtatu-
tū ſuū. nō poterūt filij exigere illā penſionē. facꝛ qđ
le. ⁊ no. in. c. ſignificatū. de p̄ben. Et ex p̄dictis ⁊ ex
tex. no. nō impꝛobatū a iure vt ꝑceptio alicuius tē-
poꝛalitatis reſeruetꝛ patrono tpe fundationis au-
ctoꝛitate epi. ⁊ tene mēti iſtū tex. i h̄ iuncta gl. ¶ No
ta vltimo ibi ⁊ moderatos. ꝙ grauamē impoſitū ꝑ
epm debet eſſe moderatum. iđ ſentiunt doct. ⁊ bn̄
ꝙ ſi eps penſionē ſtatuit patrono que ē immodera
reſpectu alioꝛū reddituū eccl'ie. vel ex poſtfacto in-
cipit multū grauari ꝙ poterit reduci ad debitā mo
derationē. facit. c. j. de cōſue. qđ no. ¶ Sed hic du
bitaꝛ nūquid patronꝰ poſſit vendere iſtos fructus
vel redditꝰ tpales quos ꝑcipit ab eccl'ia. ⁊ idē poſſꝫ
queri de aduocato. Inno. videꝛ velle ꝙ ſi redditus
ſunt incerti nō poſſūt illos vendere. ⁊ ſic pōt intelli
gi hec lr̄a ſm eū. nā etiā ſequereꝛ abſurdum. qꝛ pꝛo
nus nō poſſet exigere iſtos redditus ex q̄ vendidit
emptoꝛ nō poſſet. qꝛ nō hꝫ ius exigendi. Sꝫ hoc nō
placet hoſti. qꝛ q̄ſqꝫ pōt vendere rē incertā. ⁊ vide
tur tūc vendita ſpes habēdi ſicut cū vendiꝛ iactus
retis vel partꝰ ancille vel fructꝰ futuri. vt in. l. ſi ia-
ctū. ff. de ac. emp. ⁊ ven. ⁊. l. nec emptio. ff. de ꝯtra-
hen. emp. iđ cōcludit hoſti. ꝙ iſtos redditꝰ tpales
pōt patronus vel aduocatꝰ vendere. Nec ob. ꝙ em
ptoꝛ nō poſſet exigere. qꝛ imo poterit cū iura vendi
toꝛis transferunꝛ in emptoꝛē. dicit etiā hoſti. ꝙ cū
iſta iura nō p̄nt eē ſine iurepatronatꝰ vendit iſtis
redditibꝰ tranſibit acceſſoꝛie iuſpatronatꝰ. ⁊ videꝛ
mirabile ꝙ minus dignū acceſſoꝛiū trahit ad ſe ma
ius dignū ⁊ p̄ncipale. adducit in ar. c. ex lr̄is. ſ̄. eo.
Sed certe illud ar. nō ē bonū. qꝛ ibi iuſpatronatus
accedit vniuerſitati. ⁊ rōne acceſſionis ē minus di-
gnum. Sed in caſu noſtro iuſpatronatus eſt quid
pꝛincipale ⁊ dignius omni reſpectu. ⁊ ſic nō debet
tranſire tranſlato acceſſoꝛio. ⁊ ideo moderniores
tenēt contrarium ⁊ melius. nā fundamentum ho
ſti. ex alio eſt falſum. qꝛ videꝛ p̄ſuꝑponere ꝙ ius exi
gendi redditus nō poteſt transferri titulo remanē-
te apud venditoꝛem. nā videmꝰ ꝙ rectoꝛ eccleſie lo
cat ⁊ vendit redditꝰ totꝰ eccl'ie titulo tn̄ remanēte
penes eū. vt in. c. fi. ne p̄la. vi. ſu. ptꝫ etiā in vſufru-
ctuario qui pōt vendere cōmoditatē vſufructꝰ iu-
re remanente penes ſe. ⁊ in. l. neceſſario. §. fi. ff. de
peri. ⁊ cōmo. rei ven. Poteſt ḡ patronus vel aduo
catus vendere redditꝰ tpales etiam incertos iure
patronatus remanēte penes ſe. ⁊ intellige de red-
ditibus impoſitis tpe fundationis. nā ipm ius ali-
mentandi qđ hꝫ patronꝰ ex diſpoſitione iuris vel
honoꝛ qui debetur ꝑſone ſue licet ſint iſta tpalia. ſi
tn̄ p̄nt vendi. qꝛ inherent ꝑſone ipſius patroni quia
nō p̄nt ali vel honoꝛari ꝑ aliū. ar. in. c. fi. de offi. de-
leg. Sunt eni hec iura ita annexa iuripatronatus.
vt nō poſſint ab eo abdicari.

CUm autem. Laicus patronus
vno p̄ſentato pōt
aliū p̄ſentare. ſecus in patrono clerico. Vl'
ſpecialius ſic. In pluribus ſucceſſiue pꝛeſentatis a
patrono laico epo datur ratificatio. ſed in pꝛeſenta
tis a perſona eccleſiaſtica potioꝛ eſt pꝛimo pꝛeſenta
tus. Et ſecūda ps ibi. verum. ⁊ eſt de pꝛincipaliori-
bus tituli. ¶ Nota pꝛimo ꝙ licet patronus laicus
poſſit variare cū pꝛeſentat ſecundū accumulatiue.
nō aūt poteſt ex toto recedere a pꝛimo. ⁊ hoc ꝓbaꝛ
ar. huius. c. nam ſi poſſet ex toto recedere a pꝛioꝛi.
nō dareꝛ facultas epo inſtituendi quē vellet cuius
ꝯ̄rium hic cauetur. ⁊ ideo inter plures p̄ſentatos a
patrono laico epūs debet eligere idoneioꝛem. Et
firmat hoc Io. an. hic ⁊ in regula in re cōi. de regu.
iur. in mer. ¶ No. ſecūdo ꝙ pꝛeſentatio q̄nqꝫ perti
net ad laicum. q̄nqꝫ ad collegium. q̄nqꝫ ad ꝑſonam
eccleſiaſticam. facit. c. ca noſcitur. de his q̄ fi. a p̄la.
¶ Nota tertio ꝙ patronus eccleſiaſticꝰ nō pōt va-
riare. vnde dicit Inno. ꝙ p̄ſentatio ipiꝰ habet vim
electionis. qꝛ quēadmoduꝫ electoꝛes variare neq̄-
unt. vt in. c. publicato. de elec. ita neqꝫ patronus. ⁊
⁊ intellige de patrono eccleſiaſtico cui cōpetit p̄ſen-
tatio iure eccl'ie. ſecus ſi iure patrimonij. qꝛ tūc idē
ꝑ oīa in eo quod in laico. ar. j. eo. cū dilectus. ⁊ vi-
de bo. glo. quā tenebis menti. in cle. ij. j. eo. ti. ¶ In
glo. j. in fi. dic melius vt. ſ̄. dixi in p̄mo no. ꝙ ex to-
to recedere nō poteſt a pꝛioꝛi. ¶ In glo. ij. ibi cum
dubitaꝛ q̄s potioꝛ ſit. ¶ No. glo. ꝙ locus eſt gratifi
cationi cum cetera ſint paria. al's potioꝛ ē p̄ferēdꝰ.
Et ex hoc decidiꝛ queſtio. pone ꝙ erāt duo patro-
ni. vnus clericus alter laicꝰ qui p̄mo p̄ſtarūt vnuꝫ
deinde laicus variando p̄ſtauit aliū. nunq̄d habe
at locū diſpoſitio huius tex. vt eps poſſit inueſtire
ſecūdū. dic ꝙ nō. qꝛ pꝛimꝰ ē potioꝛ cū fuerit p̄ſtatꝰ
ab vtroqꝫ. ſecūdus vero tn̄ a patrono laico. Item
licet patronus poſſit p̄ſentare in p̄iudicium p̄ſtati
nō tn̄ pōt in p̄iudicium cōpatroni. de quo vide lati
us ꝑ Io. an. in dicta negula. de re cōmuni. Itē du
bitaꝛ q̄d ſi ſecūdo p̄ſtatꝰ ē idoneioꝛ p̄mo vl' ecōtra

nunquid eṗs habeat optionē. Jo.an. videṫ ſenti-
re ꝙ ſic. dicit eni ꝙ hic nō pōderaṫ exceſſus idonei-
tatis. ſed ſatis eſt ꝙ vterqꝫ ē idone⁹. ſ ego putarem
oppoſitum. ꝑ. c. ſi forte. lxiij. di. vbi dicit ꝙ vbi vota
ſunt paria ꝓferendus ē q̄ maiorib⁹ iuuaṫ meritis.
⁊ videṫ tex. ſ̄. eo. qm̄. ⁊ iſte tex. ſatis facit ꝓ hac opi.
dū ponderat ꝙ ſecūdus erat eq̄ idone⁹. ſec⁹ ergo ſi
erat magis idoneus. ⁊ ꝑ hoc putarē ꝙ ſi magꝭ ido-
neus poſtergareṫ pōt appellare. qꝛ h̄ cōmittiṫ iudi
cio epi tanq̄ꝫ bono viro. nā verbū iudiciū ſapit di-
ſcretionē ⁊ arbitriū boni viri. ꝓ hoc vide quod le. ⁊
no. in. c. ij. de corpo. viti. ⁊ in. l. fideicōmiſſa. §. q̄ꝗ.
de leg. iij. ¶ In gl. pe. in. fi. glo. dicit Hoſti. ꝙ id eſt
qꝛ cetus clericoꝝ tanq̄ꝫ ſpūalis ē dignior ⁊ ſpūalia
debēt eē firmiora. vt in. c. ij. de transla. ꝑla. fac̄ c. e.
cū illuſio de renū. ⁊ illud pſalmiſte. Que ꝓcedūt d
labijs meis nō faciā irrita. xxvj. di. pſalmiſta. ⁊ hic
dixit beatus Bernardus ꝙ verbuꝫ ſacerdotis aut
ſacrū aut ſacrilegū. qd̄ no. ¶ Ultra gl. quero de q̄-
ſtione quotidiana. pone ꝙ patroni variant in pari
numero. vtputa qꝛ vn⁹ pn̄tat vnū ⁊ alter aliū. nun-
quid eṗs habeat optionē inſtituendi quē vult. Jo.
an. adducit iſtā lr̄am in ar. ꝙ ſic. quidā tenuerūt op
poſitū. Sed ego teneo primū dictū ⁊ allego gl. no.
xvj. q. vij. ſi plures. ⁊ Inno. in. c. j. ſ̄. e. in fi. facit. c.
venerabilē. de elec. iūcta glo. in. ṽ. fauere. ⁊ hanc
opi. tenēt. Baſ. de cal. ⁊ dn̄s me⁹ dn̄s Car. hic. qn̄-
imo de iuris rigore poſſet attētari ꝙ eṗs pōt etiam
inſtituere extraneum ex q̄ patron⁹ nō cōcordat. ar.
c. qm̄. ſ̄. e. ſ primū dictū eſt equi⁹ maxime ꝑ dictum
c. venerabilē. qd̄ bn̄ facit. ¶ Ultimo queriṫ. nūq̄d
eṗs inſtituendo ſecūdū ſit puniēdus aliqua pena.
qꝛ poſtergauit primū. Inn. videṫ variare ⁊ Jo. an.
poſt eū. Sed dic ꝙ aut ſpreuit inſtituere ꝑmuꝫ ſine
cā. ⁊ tūc habet locum pena. c. paſtoralis. j. eo. aut
nō ſpreuit inſtituere. ſed diſtulit vt hr̄et cām exami
nādi ⁊ an̄ inſtitutionē patronus pn̄tauit aliū ⁊ nō
dꝫ puniri aliqua pena. qꝛ vſus ē aucte legꝭ. qꝛ non
peccat q̄ legꝭ aucte ac. ū gerit. xxiij. q. iiij. q̄ peccat ⁊c̄

Nobis. Ex cōſtitutiōe eccle facta de
cōſenſu epi acquiriṫ iuſpatro
natus. h̄ primo. Patron⁹ nō eligit ꝑlatum
in cōuentuali eccl̄ia ſ i capella ſic. h̄ ſecūdo. Patro-
no debeṫ ꝓceſſionis honor ⁊ alimentaṫ ab eccleſia
ſi vergat ad inopiā. Et vt ex his pꝫ tria ſunt dicta.
ſecūdū ibi ceterū. tertiū ibi ꝓ fundatione. ⁊ iſte tex.
ē de principaliorib⁹. ¶ No. primo ibi. ſiq̄s ꝙ q̄cun
qꝫ cōſtruit eccl̄iam acq̄rit iuſpatronat⁹ dūmodo h̄
faciat cū cōſenſu dioceſani. ſecus ſi ſine ipius cōſenꝫ
ſu. nā nemo debet edificare eccl̄iam vel capellā vel
altare ſine cōſenſu epi. vt in. c. nemo. de conſe. di. j.
⁊ in. c. aucte. de priuile. li. vj. vnde ex ſua improbi-
tate nō dꝫ priuilegiū cōſequi. Ex ꝑ hoc verbū ſiq̄s i
ferṫ ad q̄onem. nūquid mulier infidelis heretic⁹ iu
deus vel excōicatus acquirat iuſpatronatus ex cō
ſtructione eccl̄ie. De muliere tenet Jo. an. ꝙ ſic. qꝛ
maſculinū cōcipit femininū. vt no. in. c. generali. d
elec. li. vj. ⁊ in. c. ſiq̄s ſuadēte. xvij. q. iiij. iuncto. c.
mulieres. de ſen. ex. adduco. c. fi. de cōceſ. ꝓbē. ⁊ vi
de bo. glo. in. c. qm̄ inueſtituras. xvj. q. vij. ⁊ alias

cōcor. q̄s dixi in. c. cū ſeculū. ſ̄. e. ⁊ in. d. c. fi. De iu-
deo ⁊ infideli dicēdū ē ꝙ nō acquirūt. ꝓ hoc tex. cū
glo. in. c. frigēti⁹. ⁊ in. c. pie mētis. xvj. q. vij. De he
retico idē dicēdū. tū qꝛ hereticus nihil hꝫ cū oīa ipo
iure ſint cōfiſcata. vt in. c. cū ſm̄ leges. de hereti. li.
vj. tū qꝛ ꝓſuppoſito ꝙ acquiſiuiſſet ius illud eēt con
fiſcatū ſm̄ Jo. an. ⁊ facit qd̄ no. ij. q. vij. maximi. et
no. h̄ dictū ꝙ ius pronat⁹ tranſit cū cōfiſcatiōe bo-
noꝝ. vide qd̄ dixi in. c. cum laici. ſ̄. eo. ⁊ glo. xvj. q.
vij. filijs. De excōicato cōcludit Jo. an. ꝙ nō dꝫ ad
mitti cū admiſſus acquirat iuſpatronat⁹ ſ nō exer-
citiū. facit qd̄ no. in ſili. in. c. veritatis. de do. ⁊ ꝯtu.
⁊. c. decernim⁹. de ſen. ex. li. vj. in nouella. ¶ Nota
ſecūdo ꝙ in capella pronus hꝫ ꝑſentare rectorem.
⁊ dic in capella. i. in qualibet eccl̄ia nō collegiata eti
am ſi ſit parochialis qꝛ iura nō excludūt patronuꝫ
a pn̄tatione rectoris niſi in eccleſia collegiata. Iteꝫ
ex hoc ⁊ ex tex. no. ꝙ q̄libet eccl̄ia collegiata poteſt
dici cōuentualis lꝫ de cōſuetudine h̄ verbū referaṫ
ad eccl̄ias religioſoꝝ. ſed de iure ⁊ ex vocabuli ety-
mologia hoc verbū ꝓportiōabile ē oib⁹ collegiatis
nā diciṫ cōuentualis a ꝯueniendo qꝛ ibi ꝯueniunt
ſic collegiata a colligendo. qꝛ ibi colliguṇṫ. facit qd̄
habeṫ in. c. j. xv. di. ¶ No. ibi a pronis eligiṫ ꝙ pa-
tronus largo mō dr̄ eligere. nā ꝑmo in ſe eligit vnū
ex plurib⁹ ⁊ poſtmodū illū pn̄tat epo. nō tn̄ ē ꝓprie
electio de q̄ iura tractāt. qd̄ pꝫ qꝛ ꝑ electionē acq̄riṫ
ius electo. vt in. c. cū inter canonicos. de elect. vide
gl. no. in. c. quāto. lxiij. di. q̄ dicit ꝙ ꝑ electionē acq̄-
riṫ ius ꝑlature ⁊ ꝑ ꝯfirmationē acq̄riṫ exercitiuꝫ. ⁊
illā gl. ſꝑ no. quā videnṫ ſeq̄ doc. in. c. tranſmiſſā. d
elec. ſ ꝑ pn̄tationē vel electionē quā facit pron⁹ nō
acquiriṫ tale ius pn̄tato. arg. in. c. qd̄ aute. ſ̄. eo.
¶ Nota ꝙ vbi pn̄tat pronus ſuꝑior nō ſimplr̄ dr̄ ꝯfir
mare ſ pot⁹ inſtituere pn̄tatū. nā ꝓprie dr̄ia ē īter
inſtitutionē ⁊ cōfirmationē. ꝯfirmatio fit de electo.
a collegio. ⁊ diciṫ ſuꝑior ꝯfirmare quaſi ſil̄ firmare.
qꝛ ꝑ electionē iā fuit tranſlatū ius ſed ꝑ inſtitutionē
transferṫ plenū ius. vn̄ inſtituere ē ius in beneficio
in aliū transferre. de q̄ in. c. aucte. ſ̄. de inſtit. ⁊ facit
qd̄ le. ⁊ no. in. c. cū in illis de ꝓben. li. vj. ⁊ i. c. j. ⁊. ij.
de inſti. e. li. ¶ No. ibi loci epo. ꝙ de iure cōi in ec-
cleſijs pronat⁹ inſtitō ꝑtinet ad epm̄. nō ḡ pōt pron⁹
iſtud ius inſtitutiōis trāſferre i aliū ꝑlatū qꝛ nō pōt
imutare diſpōneꝫ canonū i ꝑiudiciū epi. vt i. c. req̄
ſiſti. ſ̄. de teſta. ⁊ nēo pt̄ facē q̄n iura locuꝫ hēant in
ſua diſpōne. vt i. c. tua. de teſta. ⁊ i. l. nēo. ff. de le. j.
Ex h̄ infero ꝙ ſiq̄s in vltia volūtate mādauit capel
lā ꝯſtrui ⁊ diſpoſuit ꝙ iſtitutio ꝑtinē ad certū ꝑlatū
inferiorē epo nō valet illa diſpō. vn̄ illa ꝑticula ha-
bebiṫ ꝓ nō adiecta. ſ ſi vult illud obtinē dꝫ ſupplica-
re epo vt h̄ ſtatuat qd̄ pt. ꝓ h̄ tex. no. in gl. i. c. cū di-
lectus. de ꝯſue. facit qd̄ hic no. in gl. in. ṽ. niſi ꝓpe
mediū. ¶ No. tria iura q̄ ꝯſequiṫ pron⁹ ex iure pro-
nat⁹. ꝑmū ē qꝛ pn̄tat rectorē. ſcd̄ꝫ ē honor ꝓceſſiōis
tertiū qꝛ ſi deuenit ad inopiā ꝯſeq̄ṫ alimēta. Sꝫ qꝛ
ꝑmū ē claꝝ q̄ro circa ſcd̄m q̄d ē ꝓceſſionis honor.
vario mō exponiṫ. q̄dā intelligūt ꝙ cū pron⁹ venit
ad eccl̄iaꝫ dꝫ ꝑlat⁹ cū clericis obuiā ſibi facere ꝓceſ-
ſionalr̄ ſaltē vſqꝫ ad ambitū eccl̄ie. qd̄ itelligūt doc.

q̄n ꝑſona ē talis cui hoc ꝯueniat puta rex vł magnꝰ
ꝑnceps.⁊ h̄ ſeruať venetijs in eccłia ſancti Marci
in q̄ dux h̄z iuſpꝛonatꝰ ⁊ pꝛimicerꝰ cū alijs canoni
cis exeunt ſibi obuiā. Itē debeť honoꝛ q꜡ ꝑ cetris
laicis ē honoꝛandus in ceſſionibꝰ vel alijs. Vel po
niť ꝓ ꝑñtatiōe q꜡ is quē ꝑñtare vult ⁊ ipē ſiľ ꝓce-
dūt ad epm̄ ꝓ inſtitutiōe habēda. ita noť. glo. in. c.
pie mentis. xvj. q. vlť. ⁊ vtrūq̄ȝ dictū pōt ſuſtētari.
¶ Circa tertiū ius querif nūq̄d indiſtincte vrgens
ad inopiā dȝ alimētari ab eccłia. dic ꝙ nō ſ; q̄n ſup-
eſt ecclie detractis expēſis neceſſarijs. nā ꝑmo ſub
ueniendū ē ſeruitoꝛibꝰ ⁊ cultui diuino ac repationi
ipius ecclie. ⁊ de his q̄ ſupſunt ſubueniendū eſt pa
trono ſic in ſiľi ſeruať in liberto q̄ h̄z alere ꝑonuȝ
egentē. vt in. l. ſiq̄s a liberis. in. §. alimentis. ff. de li
be. ag. ⁊ ad h̄ allego tex. cū bo. gl. in. c. quicūq̄ȝ. xvj
q. vij. Sȝ diceres tu q̄le priuilegiū ē illud. nā eccłia
de ſupfluis teneť ſubuenire oībꝰ paupibꝰ. vt in. c.
q̄m̄. xvj. q. j. So. abūdantiꝰ ⁊ meliꝰ ꝓuidebiť patro
no q̄ȝ alijs paupibꝰ. Itē paupes nō habēt actionē
cōtra eccłiam. vt no. i. c. ſicut hi. xlvij. di. ⁊ c. exigūt
j. q. vij. ſ; patronus h̄z actionē ꝑ hec iura canonica.
Et circa pꝛimū ius pōt dubitari q̄d ſi eccłia ē colle-
giata nūq̄d ſaltē patronꝰ habebit ꝑñtare ad ꝑben-
das. ⁊ ſentit Jo. an. ꝙ ſic. qđ ſatis placet. ar. c. ſi. de
ꝯceſ. ꝑben. ⁊ c. dilectꝰ. de ꝑben. Itē iura ſolū exclu-
dūt ꝑonū ab electione ꝑlati in ꝯuentuali eccłia. ſe-
cus ꝗ in ꝑñtatione canonicoꝝ qđ no. ⁊ idem ſentit
Hoſti. ſ. e. ſuggeſtū. Et vltra hec tria iura cōſequiť
patronꝰ quartū. ſ. ius defendendi. vñ dȝ defende-
re eccłiam. ⁊ pōt denūciare preſbr̄m ſi eſt dilapida-
toꝛ vel alś inhoneſtus. vt in. c. filijs. ꝑalle. gl. j. ſatiſ
fuit. ſ. declarata. iō. ⁊c. ¶ In glo. in. v̄. i ꝯuentuali
Ex hac glo. notabili potes cape doctrinā certā qua
liter cognoſcať an eccłia ſit collegiata ⁊ ſepe ꝯtigit
hec diſceptatio inter epm̄ ⁊ clericos ecclie. nā epus
vult libere cōferre bñficiū. clerici vero bñficiati ī ec-
cleſia dicūt ꝙ hñt eligere cū eccłia ſit collegiata ⁊ iu
re cōi electio ptinet ad collegiū. vt in. c. j. de ele. qua
liter ꝗ cognoſcit. Inno. h̄ tractat in. c. poſtulaſti. j.
c. ⁊ Hoſti. ⁊ Jo. an. h̄ ⁊ cōcluſio ſit iſta. nā pꝛimo eſt
recurrendū ad oꝛdinē ſeu inſtitutionē ecclie. ⁊ ſi fu
erit inſtitutū vt ibi eēnt plures collegiati tūc eccłia
habebit iura collegij. ſi fuit inſtitutū vt ibi eēt rectoꝛ
ſolus vel cū clerico tūc nō habebit ius collegij. Et
ſic pōt intelligi. c. vt q̄ſq̄ȝ. ſ. de vi. ⁊ ho. cle. Itē eccle
ſie cathedrales ⁊ regulares de iure cōi ſūt collegia-
te. vt in. c. ne ꝓ defectu. ſ. de ele. ⁊. ſ. de ſta. reg. c. ij
Si vero nō apparet de oꝛdine ſeu inſtitutione vidē
dū ē vtrū eccłia habeat priuilegiū ſup iure collegij
ſi vero nō cōſtat defendeť eccłia ī poſſeſſiōe ſua. nā
ſi ē in poſſeſſione collegij habebiť ꝓ collegio niſi ꝯ-
riū ꝓbeť. alś ſi nō ē in poſſeſſione tractabiť tanq̄ȝ
bñficiū ſimplex. Quō aūt cog̃ſceť ꝙ ſit in poſſeſſio-
ne collegij. dic ꝙ exercet iura ptinētia ad ſolū colle-
giū vtputa q꜡ ꝯſueuerūt clerici facere ſindicū ⁊ per
eū iurare. l. j. ff. qđ cuiuſq̄ȝ vniu. ⁊ in. c. impatoꝝ. ⁊
in. c. in ptractandis. de iura. calū. vel habuit ſigillū
cōe. ar. in. c. ſignificante. de appel. Itē ꝯſueuerūt eli
gere ꝑlatū. vt in. c. j. ſ. de ele. ⁊ idē in ſilibus. ⁊ vide
aliqua p̄ Fre. cōſi. lix. his ceſſantibꝰ nō ſufficit ꝙ in
eccłia ſint plꝛes clerici bñficiati vt p̄ h̄ dicať ꝙ faciunt
collegiū q꜡ ꝑñt eē ſingulares vt ē bo. tex. in. c. dile-
cta. de excef. pla. ¶ In gl. in v̄bo niſi. no. hāc gl. ꝙ
nullus citra papā pōt concedere laico ꝑono vt eli-
gat ꝑlatū vnacū clericis in eccłia cōuentuali. ⁊ ꝓ h̄
ego allego. c. ij. de iudi. vbi dicit ꝙ eps nō dȝ diſpo-
nere ſpūalia iudicio laicoꝝ. Itē allego. c. maſſana.
ſ. de elec. vbi pȝ ꝙ nō valet ꝯſuetudo vt laici ⁊ cleri
ci ſiľ eligant. nec obſtat. c. ꝑ tuas. ſ. de arbi. vbi cle-
ricus ⁊ laicus ꝑñt eē arbitri in cā ſpūali q꜡ actꝰ arbi
trandi nō ē ſpūalis ſ; actꝰ eligendi ſic. vel potes vl-
tra gl. intelligere tex. vt ſentit Inn. ꝙ ex cōſuetudi-
ne vel ſtatuto epi pōt ꝑonus interponere ptes ſu-
as in electionis tractatu. ⁊ ſic loquiť tex. nō autē vt
ipē eligat. vñ vox ſua nō ꝑſtabit ſuffragiū electioni
⁊ vide qđ no. idē Inno. in. c. qđ ſicut. de elec. ¶ In
glo. in. v̄bo in capella. no. iſtā glo. q꜡ quotidie alle-
gaf ⁊ in effectu vult ꝙ inuito ꝑono nō pōt effici ec-
cleſia collegiata. ⁊ ſi de facto fiat ſubdiſtinguit ꝙ ſi
patronus nō cōſenſit habebit ꝑñtationē ꝑlati itelli
ge ꝑſuppoſita illa opi. ꝙ iuridice fieri poſſit. ſi auteȝ
ꝯſenſit tūc ꝑdit ius ꝑñtandi ſed retinet alia iura pa
tronatus. Sed opi. huiꝰ glo. ꝙ nō pōt fieri inuito
patrono tenet Hoſti. ſ. co. ſuggeſtū. ⁊ videnť ſeq
cōiter doc. h̄ pter. do. An. qui ſatis bñ diſtinguit ꝙ
aut ſubeſt neceſſitas. ⁊ tūc pōt h̄ fieri inuito ꝑono
alś ꝓcedat ꝑma opi. qđ ſatis placet cū iuſpatrona-
tus habeat patronꝰ ex gr̃a. vt in. c. q̄m̄. ſ. co. iō nō
dȝ ſua ꝯdictio ipedire q̄ minꝰ ſubueniať neceſſitati-
bus ecclie. facit. c. nullus. ſ. e. ¶ Ultimo h̄ queriť
quid ſi patronꝰ nō vult ꝑſtare aſſenſū electo p̄ cano
nicos. dicunt cōmuniť doc. ⁊ bñ ꝙ ſi ſine cā ꝯtradič
nō obſtat cōtradictio ex quo electio alś eſt legitime
facta. ⁊ facit. c. ſacroſancta. in fi. ſ. de elec. ⁊c.

Per noſtras.

Patronꝰ ecclie va
cantis q̄ȝq̄ȝ ſit cleri
cus ad eā ſe ꝑñtare non pōt. ꝯſultatio ⁊ re-
ſpōſio. ſcđa ibi cū igiť. ¶ No. pꝛimo regulā ꝙ nul-
lus dȝ ſe ingerere eccłaſtice ꝑlationi. ⁊ facit h̄ lr̃a ad
q̄onem nūq̄d licite q̄s pōt petere epatū vel aliā ꝑla-
tionē. de q̄ vide p̄ Archi. in. c. q̄ epatū. viij. q. j. ⁊ in
c. ſcripture. ea. cā ⁊. q. pōt argui ibi ex tex. qđ ſi mo
ueť ex feruoꝛe charitatis vt alijs ꝓſit nō peccat pe-
tendo. ſecꝰ ſi vt ꝑſit ⁊ ſic rōne ambitiōis. de q̄ vide
latius p̄ eūdē. ar. j. q. j. oꝛdinatiōes. ⁊ bo. gl. i. c. tuā
de eta. ⁊ quā. q̄ videť in h̄ ponere veritatē. Sȝ q̄ro
nunq̄d iſte tex. habeat locū in bñficio ſimplici. vide
tur ꝙ nō. nā papa in ꝛñſione fūdat ſe ſup ꝑlatione.
ꝯriū tenet hic Jo. an. q꜡ eadē rō ē in alijs benefi-
cijs ſimplicibꝰ. ¶ Sȝ ꝯ ſuū dictū ego op. nō enim eſt
ambitioſū pauperē clericū emittere ꝑces vt ſibi ꝓ-
uideať de bñficio. vt in. c. cuȝ ſm̄ apſm̄. ſ. de ꝑben.
⁊ i. c. tuaȝ. ſ. de eta. ⁊ q̄li. no. gl. in. c. ſi. de ꝯceſ. ꝑbē.
li. vj. ⁊ in. d. c. tuā. So. credo poſſe dici ꝙ ꝑces emit
tere pōt ex q̄ dignꝰ ē ⁊ indigēs licet ſeipm̄ ꝑñtare nō
pōt. q꜡ videť hoc expoſcē ex debito. Itē facē iudici
um de perſona ſua ⁊ auctoꝛizare in ſeipſo que oīa
pꝛohibita ſunt. argu. in cle. ij. de re. ec. nō ali. ⁊ in
c. qualiter. ſ. de ele. ⁊ in. c. ſi. de inſti. ¶ Sed quero

q̄d ſi eṗs ꝯfert ſpōte ⁊ motu ꝓprio bñficiū p̄ronatꝰ
ipſi patrono. nūquid valeat collatio. videt̄ p̄mo ꝙ
nō. q꞉ inſtitutio facta ſine p̄ſentatione p̄roni ē irri-
tanda vel irritat. vt in. c. illud. ſ̄. eo. ⁊ in. c. decerni-
mus. xvj. q. vij. Cōtrariū tenent h̄ doc. nec ob. p̄ri-
um q꞉ patronꝰ acceptādo collationē videt̄ cōſenti-
re. nec hoc caſu videt̄ ſe ingerere q꞉ nō hʒ originē
a ſe ſꝫ a ſupiore. Itē p̄ſentatio q̄nq꞉ interuenit ex pᵒ
facto. vt in. c. ſi vero. ſ̄. e. Item valet ſepe inſtitutio
epi ſine p̄ſentatione. vt in. c. iij. ⁊ c. cā te. ſ̄. e. cū filii-
bus. ⁊ h̄ notabis. Puto etiā poſſe attētari ꝙ patro-
nus nō p̄ſentādo ſe ſed p̄ces emittēdo poſſit aſſiſte
re eṗo vt ſibi ꝓuideat de illo bñficio dūmō nō ſit cu
ratū. vt ſic euitet̄ plationis ambitio ⁊ ſit indigens.
⁊ h̄ p ea q̄. ſ̄. dixi. ¶ In glo. j. in fi. dic ad illud. c. cū
in iure qḋ ibi ille non eligit ſe ſꝫ coelegit q꞉ p̄mo fuit
electus ab alijs. ⁊ poſtea ip̄e cōſenſit ⁊ ē caſus valḋ
notabilis. ꝙ vbi ꝓcedit̄ ad electionē palā ſi q̄s vidꝫ
ſe vocari a fratribꝰ pōt cōſentire electioni ſue ⁊ aliū
nō eligere ⁊ vox ſua cōputabit̄ in numero. ſecꝰ vbi
ꝓcederet̄ clā ſeu p viam ſcrutinij clādeſtini. q꞉ tunc
vox ſua nō cōputaret̄ q꞉ cū ip̄e ignoret vota aliorū.
ſi diceret eligo me tanq̄ ambitioſus eēt repellēduſ
⁊ ſic intellige. c. cumana. de ele. ⁊ qḋ ibi no. ⁊ in gl.
ſe. ¶ In glo. fi. ibi nō videt̄ cōputanda. h̄ intellige
vt plene no. in. d. c. cum in iure. de elect. ⁊. ſ̄. ſucan
cte tetigi. ⁊c.

Cum propter. Si qḋ iuriſpa-
tronatꝰ nō dif-
finitur intra quattuor mēſes eṗs ordiabit
ecclīam ſine p̄iudicio corūdē. ponit dictū ⁊ p̄ſtati
onē ſubdit ibi. itaq꞉. ¶ Nota p̄mo caſū p̄ma fronte
mirabilē in quo nō valenti p̄ſentare currit tp̄s. nā
rōne litis pendentie nō pōt patronꝰ aliquē p̄ſtare
⁊ nihilominꝰ ſibi tēpus currit ꝙ ſi nō p̄ſentat. j. q̄t-
tuor menſes eṗs libere ordinabit eccliaꝫ. ⁊ intellige
ꝓut reſtringendo dixi in. c. q̄m. ſ̄. e. ⁊ facit iſte text.
ad. q. quotidianā nūquid p̄rono ignoranti ⁊ impe
dito vel ſolū ignorāti currat tp̄s. Io. pe. dic̄ poſſe
argui p iſtū tex. ꝙ ſic. nā litigās impedit̄ p̄ſtare. vt
in. c. ex litteri. ſ̄. eo. ⁊ in. c. ij. de ī inte. reſti. ⁊ nihilo-
minꝰ ſibi currit tp̄s facit q꞉ iſtud tēpus videt̄ p̄fixū
patrono potius in fauorē ecclie q̄ in ſui odiū ꝗ tē-
pus currit ig̃nanti. ꝓ hoc glo. no. in. c. ſtatutum. de
p̄ben. li. vj. facit. l. genero. ff. de his q̄ no. infa. Itēꝫ
q꞉ agit̄ de modico p̄iudicio p̄roni tñ in ceteris reco
gnoſcit̄ in patronū p inſtitutū ab eṗo. vt h̄ in fi. Cō
trariā ſniam ſp tenui. ⁊ ita poſtmodū reꝑperi tene-
re Fre. cōſi. cxxiiij. ⁊ aperte ſentit Io. an. in. c. ij. ſ̄.
de ſup. neg. prela. nā regulariter tp̄s p̄fixū ad eligē
dū vel cōferendū nō currit ignoranti. vt in. c. quia
diuerſitatē. de cōceſ. p̄bē. i fi. nec dꝫ q̄s puniri ſine
culpa ſua. nec ob. iſte tex. q꞉ hic nō cōſtabat q̄s eſſet
patronꝰ merito eṗs ordinat ecclīam ſine p̄rono ſꝫ ex
q̄ eṗo ꝯſtat de p̄rono nō dꝫ illā ordinare ſine illius
p̄ſtatione. xvj. q. vij. decernimꝰ. facit. c. ſi vero. ſ̄. e
vbi euincēs iuſpatronatꝰ rep̄ſtat inſtitutū. fortiꝰ ꝗ
re integra dꝫ iſte p̄ronꝰ q̄ nō fuit negligēs requiri
vt p̄ſtet. ⁊ nō ē verū ꝙ nō agat̄ de p̄iudicio q꞉ expe-
dit p̄rono hr̄e clericū ſibi gratū. Itē ē honor in p̄ſe
tādo. vt in. c. nobis. ſ̄. e. q̄ nō dꝫ priuari ſine culpa
ſua. nec ē verū ꝙ tp̄s ſit h̄ ſtatutū nō in odiū p̄roni ſꝫ
in fauorē ecclie. nā ſi h̄ eēt verū nō eēt diuſitas iter
p̄ronū laicū ⁊ clericū in tp̄e p̄ſtationis. ⁊ tñ vnꝰ hʒ
q̄ttuor mēſes aliꝰ ſex. facit theorica Bar. in. l. gene
ro. ꝑalle. vbi dat regulā ꝙ ad incōmodū alicuiꝰ nō
pōt allegari ignorātia ſecus ſi ad cōmoduꝫ. ꝓ h̄ qḋ
no. in. d. c. ſtatutū. de p̄ben. li. vj. ¶ In gl. ij. ibi. ſ̄.
eo. cā te. ⁊ dic vt ibi dixi. nā tex. iſte pōt intelligi ī pa
trono laico q̄ hʒ q̄tuor mēſes ſolū ad p̄ſtādū. iō lꝫ
deciſio non ſpectat̄ vltra q̄ttuor mēſes. ſꝫ q꞉ p̄ronꝰ
ecclīaſticꝰ hʒ ſex mēſes. iō ſpectat̄ exitꝰ litꝫ vſq꞉ ad la
pſum ſex mēſiū. ⁊ ſic loquit̄. c. cā te. Et ex his habeſ
vnā dr̄iaꝫ inter p̄ronū ecclīaſticū ⁊ laicū. Scḋa dr̄ia
ē q꞉ p̄ronus laicꝰ pōt variare ⁊ p̄ſtare ſcḋm. vt i. c.
cū aūt. ⁊ qḋ ibi dixi. ſ̄. e. ſecꝰ in p̄rono ecclīaſtico vt
ibi. Tertia dr̄ia reſpectu ſubiectiōis q꞉ magꝭ ē ſub-
iectus patronꝰ ecclīaſticꝰ q̄ laicꝰ. nā legatꝰ confert
bñficiū nō vocato patrono ecclīaſtico. qḋ facere nō
pōt ſi patronꝰ ē ſecularis. vt no. in. c. ſ̄. ꝓxi. Quar-
ta dr̄ia ē in pena incurrēda ſi p̄ſtat̄ indignꝰ. nā ſm
q̄ſdā patronꝰ ecclīaſticꝰ p̄ſtando indignū priuatur
eo ipo ꝓ prima vice ptāte p̄ſtandi. vt in. c. ij. ḋ ſup.
neg. p̄la. ſecꝰ in p̄rono laico ſm q̄ſdā ſꝫ hoſti. dicit
idē in laico. ꝓ h̄ tex. in auc̄. de ſan. epi. §. ſiq̄s orato
rij domū. ⁊ in auc̄. de eccl̄. titu. in. §. ſiq̄s ꝓ redēpti-
one. tu vide qḋ plene no. in. c. cū vos. de offi. ordi.
⁊ ibi ſatis plene dixi. Quinta dr̄ia ē in rōne reddē
da q꞉ patrono laico nō reddit̄ rō de tpalibꝰ ſecꝰ in
patrono ecclīaſtico. vt in. c. cū ⁊ plātare. de priuile.
Sexta dr̄ia ē i ordinatiōe tituli. ⁊ de hac dic vt dicā
j. eo. poſtulaſti. Septima in donatiōe ꝙ iuſpatrona
tus pōt donari p̄ſone ecclīaſtice ſine conſenſu epi ſꝫ
nō ſeculari. vt in. c. illud. ſ̄. e. Octaua dr̄ia in vltia
cuſtodia ecclie vacātꝭ nā patronꝰ ecclīaſticꝰ hʒ cuſto
diā ecclie vacātꝭ ⁊ nō ſecularis. vt in. c. bone. de ap-
pel. ⁊ ibi dixi. Vltima dr̄ia pōt colligi ex dicꝭ Inn.
in. d. c. cū ⁊ plantare. q꞉ ī oneribꝰ dꝫ ecclīa p̄ronata
patronū adiuuare. vide ad p̄dicta p hoſti. in ſum-
ma in. §. in quibꝰ differūt. Si aūt cōcurrūt ſil̄ patro
nus ecclīaſticꝰ ⁊ ſecularis. tūc dic ꝙ cenſent̄ iure ec-
cleſiaſtici. ⁊ ſic maiꝰ dignū attrahit ad ſe minus di-
gnū. de q̄ vide bo. gl. i. c. j. e. ti. li. vj. p Fre. ꝯſl̄. lxiij.

Cum dilectus. Legatꝰ de late
re ecclīaꝫ cuiꝰ
alia ecclīa ē p̄rona ſua ſue collatiōi reſerua-
re pōt. lꝫ nō vacet ⁊ ꝯferre cū vacat. h̄ p̄mo. Ex du-
obus p̄ſtatis a patrono laico pōt ſupior inſtituere
ſcḋm. ⁊ ſic quo ad intellectū iſte tex. hʒ duo dicta di
uerſa lꝫ q̄ ad lr̄aꝫ ambo cōmiſceant̄. diuidit̄. nā pri
mo ponit̄ petitio. ſcḋo diffinitio. ibi. nos igit̄. ¶ No
ta p̄mo ꝙ legatꝰ de latē pōt reſeruare bñficiuꝫ p̄mo
vacaturū collatiōi ſue ꝯferēdū p ſe certe p̄ſone. ⁊ ſic
habes bonū caſū ꝙ lꝫ legatꝰ nō poſſit ꝯferre ius ad
rē nec ꝓmittere bñficium vacaturū pōt tñ reſeruare
beneficiū ꝓ certa p̄ſona nō tñ ius aliqḋ acquirit̄ illi
p̄ſone. vt. j. dicā. Et de hac reſeruatiōe legati dic vt
in. c. deliberatiōe. ⁊. c. p̄ſti. de offi. leg. li. vj. ¶ No.
ſcḋo duas dr̄ias int̄ patronū eccleſiaſticū ⁊ ſecula-
rē. nā patronus ecclīaſticꝰ ſubeſt iuriſditiōi legati.

vñ nõ põt legatus cõferre bñficiũ pſonatũ ⁊ reſer-
uare collationi ſue patrono eccleſiaſtico inuito ⁊ ir
requiſito ſecus in patrono ſeculari. ⁊ ad h̃ q̃ndie al
legaꝛ iſta ira. ⁊ de hoc aliq̃d. j. ¶ Sc̃da dña ẽ i. variati
one. q: ſecularis põt variare. ⁊ no. bñ. q: pmittitur
variatio etiã clerico ſi eſt patron⁹ rõe pſimonij ſui.
q: pñtat vt laic⁹ ⁊ nõ vt cleric⁹ qd̃ nõ. ita bñ alibi p-
baꝛ. Itẽ no. ar. op. q̃ i pſimoialib⁹ cleric⁹ cenſeꝛ vt
laic⁹ ⁊ ſic vꝛ q̃ ſic laic⁹ ñ põt puari pſimonio ſuo etiã
p ipatorẽ ſine cã. vt no. Inn. i. c. q̃ in eccliaꝝ. de con
ſti. ⁊ legiſte. in. l. fi. C. ſi cõtra ius vl vti. pub. ita nec
clericus pſimonio ſuo p papã. facit qd̃ dixi in. c. cõ-
ſtitut⁹. de reli. do. Itẽ no. q̃ valet ar. a ſufficienti p-
tium enumeratiõe. de q̃ ar. vide bo. tex. in. c. vene-
rabilẽ. ꝟ. de elec. Itẽ no. q̃ poſſidẽs iniuſte bñficiũ
cõpelliꝛ reſtituere cũ fructib⁹ medio tpe pcepti. qd̃
intellige ſi erat poſſeſſoꝛ male fidei ſec⁹ ſi bone fidei.
vt no. dñi de rota. deci. xxiiij. ¶ Ultimo no. practi-
cam pnunciandi in bñficialib⁹ in fauorẽ petenti be
neficiũ. nã põt ecclia ſibi adiudicari pacifice poſſi-
dendã. ⁊ ſic videꝛ hře locũ vtilis rei vendicatio. fac
qd̃ no. Inno. in. c. cũ venerabilis. ꝟ. de reli. domi.
¶ In gl. ij. ibi quãdã cõmutationẽ. ⁊ ex hac gl. iun
cto tex. no. q̃ ſi pmittaꝛ bñficiũ iuris pſonat⁹ dꝫ pa
tron⁹ pñſentare ſicut h̃ fecit Archi. p h̃ qd̃ no. glo. in
cle. j. de re. pmu. vbi dꝛ q̃ põt ſupioꝛ expedire de cõ
ſenſu patronoꝝ ſine alia pñſentatiõe. vt noꝛ. Fre. in
tractatu de re. pmu. ¶ In gl. in. ꝟ. decreuerat. ibi
finiꝛ legatio. ⁊ hoc dictũ ẽ hodie approbatũ. in. c.
pñſenti. de offi. leg. li. vj. ¶ In eadẽ glo. ibi dictũ pa
pe intellige q̃ h̃ facit de ſpãli mãdato ſuo. alś nõ pt
legat⁹ reſeruare beneficiũ collationi pape de q̃ vide
in ſpe. co. ti. §. nũc tractem⁹. in ver. ſꝫ etiã. ¶ In gl.
pe. ibi nõ dedit ſed reſeruat. Et dña ẽ inꝛ iſta. nam
p collationẽ beneficij vacaturi acq̃riꝛ ius iſti puiſo
⁊ ſic de facili deſideraret mortẽ primi in cui⁹ locuꝫ
ſe crederet ſucceſſurũ. vt in. c. ij. de cõceſ. preben. ſꝫ
p iſtã reſeruationẽ nõ acquiriꝛ ius ei p quo reſer-
uauit. q: nihil cũ eo actũ fuit. ⁊ id̃ vt dicit Hoſt. ⁊ be
ne poſſet legat⁹ mutare ppoſitũ ⁊ alteri ꝯferre. ⁊ ſic
nõ daꝛ ita votũ captãde mortis h̃ vltimo caſu. ho-
neſtius tñ eẽt ⁊ tuti⁹ vt reſeruatio fieret generaliter
nulla pſona expſſa. ¶ In ea. gl. ibi reſeruare electi-
ones hoc nõ pcedit. vñ de hac pticula dic vt hodie
habeꝛ in. c. pñti. ⁊ in. c. deliberatiõe pالle. Et in fi.
gl. no. bñ glo. nã cõiter teneꝛ p doc. lꝫ ſpe. tenuerit
oppo. ti. ij. §. nũc tractem⁹. ꝟ. ſꝫ nũq̃d. ſꝫ tu tene pmũ
qd̃ ſatis pbaꝛ p iſtũ tex. nã ſi potuiſſet reſeruare be
neficiũ pſonat⁹ laicoꝝ nõ oportebat diſtiguere inter
laicũ ⁊ clericũ. put h̃ facit papa. ⁊ idẽ Archidi. in. c
hortamur. lxj. di. ⁊ p eundẽ. in. c. ij. de pben. li. vj.
⁊ habes gl. no. in cle. p lraſ. de pben. q̃ q̃rit q̃d ſi pa-
pa ⁊ certe papa põt cũ laic⁹ habeat h̃ a papa. ar. in
c. iij. ꝟ. e. ti. ſꝫ vbi papa facit mentionẽ de pſonatu
laici nõ valet collatio tanq̃ ſurreptitia q: papa nõ
ꝯſueuit ꝯferre talia bñficia ſaltẽ q̃n faciat mẽtionẽ
vt no. in. d. cle. p lraſ. hic tractat aliqua Inn. ⁊ Ho
ſtien. que ſunt hodie deciſa. in. c. preſenti. ⁊ in. c. de
liberatione. de offi. lega. li. vj. ⁊ vide quia materia
huius. c. ibi expeditur.

P Paſtoralis. Si laicus patron⁹ du
os ſucceſſiue pñſentet.
valet inſtitutio de ſecũdo nõ ob. appellatõe
prius facta p patronũ eps tñ q̃ malicioſe primũ re
pulit eidẽ in cõpetenti bñficio puidere cõpelliꝛ. ⁊ i
hoc vltimo ẽ caſus ſingularis. in pma poniꝛ cõſul-
tatio. in ſc̃da rñſio ibi nos. ⁊ vtraq̃ ps ſubdiuidiꝛ
vt patet in tex. Nota pmo q̃ patron⁹ poſt preſen
tationẽ primi poteſt variare ⁊ ſecũdũ pñſentare nõ
ſolũ imediate ⁊ re integra. ſꝫ etiã interpoſita appella
tione p primũ. Et ex hoc ⁊ ex tex. nota q̃ primo pre
ſentatus nõ poteſt appellare vt alius nõ pñſentetur
⁊ inſtituatur. ¶ Itẽ ex hoc no. regulã q̃ id qd̃ attẽ-
tari poteſt añ appellationẽ poteſt attentari etiã ap-
pellatione interpoſita ſi alia iuris regula nõ ob. nã
vides hic q̃ variatio patroni laici admittitur p⁹ ap
pellationem interpoſitã per primũ quemadmodũ
admitteretur ante oẽm appellationẽ. bene facit qd̃
in ſimili habetur in. l. poſtq̃. ff. vt legatoꝝ noie ca
ueatur. ¶ Item no. ar. ⁊ quaſi expreſſum q̃ ſi pſo-
nus eccleſiaſtic⁹ preſentat ſecũdũ nõ valet inſtitu-
tio ipſius. habet ergo illa preſentatio quaſi vim ele-
ctionis. vt in ea patronus eccleſiaſticus cogatur per
ſiſtere. de quo dixi in. c. cũ aũt. ꝟ. e. ti. ¶ In gl. j. ibi
q̃ appellatio tenet ab initio. no. gl. iuncto text. ex q̃
habes vnũ remediũ ꝯ̃ debentem inſtituere ſi ſine
cã legitima nõ vult admittere preſentatũ. põt enim
pñſentat⁹ appellare ab h̃ grauamine. Do ⁊ aliud re-
mediũ extra gl. vt p viã querele iſte pñtatus adeat
ſuperioꝛem debentis inſtituere ⁊ petat vt cõpellat
illum ad inſtituendum eum. pro hoc qd̃ le. ⁊ no. in
c. ex pte aſten. de cõceſ. preben. ⁊ in. c. cum bertol-
dus. de re iudi. Quid aũt ſi habẽs inſtituere nõ in
ſtituit infra ſex menſes nunq̃d poteſtas deuoluiꝛ
ad ſupioꝛem ſicut ſeruaꝛ in eo qui habet conferre
dic q̃ nõ. q: nullibi ſtatuitur tempus ad inſtitutio-
nẽ faciendam. vnde tps ẽ arbitrariũ vt dixi p⁹ do.
de ro. in. c. ij. de cõceſ. prebẽ. Oportet ergo q̃ pñſen
tatus attentet vnũ ex duob⁹ remedijs predictis. h̃
tñ appellatio quã interponit pmo pñſentatus valet.
vt dicit glo. ante pñſentationẽ ſc̃di. ſꝫ poſt pñſentatio-
nẽ tolliꝛ q: nõ fuit appellatũ ꝯ̃ patronũ nec potuiſſꝫ
appellare ne aliũ pñtaret. q: eẽt ꝯ̃ ius qd̃ cõcedit pa
trono laico ptãtem variandi ⁊ accumulãdi qd̃ noꝛ.
¶ In gl. in. ꝟ. malicioſe in fi. Jo. an. ⁊ Hoſt. in hoc
articulo ſic diſtinguũt q̃ aut pñtat⁹ notoꝛie erat di
gn⁹. vt q: ſciebat bñ cãtare ⁊ legẽ ⁊ erat bone fame
⁊ pñſumiꝛ malicia ꝯ̃ epm eũ reſpuẽtẽ. ar. in. c. vnico
de ſcrutinio. aut pñtat⁹ euidenꝛ erat idign⁹ ⁊ nõ pñ-
ſumiꝛ malicia. ar. i. c. euidẽtia. de accu. aut ſum⁹ in
dubio. ⁊ tũc ſi eps eũ nõ examinauit ⁊ ſpreuit eũ in
ſtituere pñſumiꝛ malicia vt dic iſta gl. in fi. ar. bo. i. c.
coꝝ. xj. q. iij. aut pmiſit examiationẽ ſꝫ nullã iterlo-
cutoriã ptulit. ⁊ idẽ aut iterlocut⁹ ẽ q̃ ñ erat idone⁹
⁊ ille ñ appellauit ⁊ ſibi ñ ẽ iputandũ. q: videꝛ acq̃e
uiſſe iterlocutoꝛie ⁊ ſic tranſiuit i rem iudicatã. ar.
in. c. cũ dilecti. ꝟ. de ele. h̃ vltimũ nõ placet q̃ñ omiſ
ſio appellatiõis hꝫ ſolũ impedire regreſſũ ſup pnci-
pali. nõ aũt ꝯ̃ iudicẽ q̃ male iudicauit q: ad illũ agi
tur nũc ⁊ ad aliud pmo. nã agiꝛ nũc nõ vt inſtituaꝛ

in p̄mo beneficio ꝫ vt ep̄s puniat̄ de malicia ſua ⁊ ſic nō obſtat res prius iudicata. pro hoc vide Inno. ⁊ Jo.an.in.c.ſacro.de ſen.exco. vbi apte tenet ꝙ ſuc cūbens in cā ⁊ nō appellās pōt poſtmodum habere regreſſū ꝯtra iudicē qui male iudicauit. ⁊ facit qđ no.inſti.de obli.que ex q̄ſi deli.i prin. ⁊ p gl. ⁊ doc. in.c.paſtoralis.in.§.qꝛ vero.de offi. de le. ⁊ hec bñ notabis. ⁊ ſatis facit iſte tex.in ar.in ver.verūtamē vbi generaliter cōſtituit̄ vt ep̄s q̄ malicioſe rēnuit puniat̄.⁊c.vt in lr̄a. ¶ Sed quero nūq̄d iſta pena habeat locū ſine ep̄s ſpreuit primū ante p̄ſentatio-nē ſcdi vel poſtmodū. Jo.ſunt opi.vt recitat h̄ Jo. an.quidā intelligūt ꝙ hec pena habeat locū q̄n ep̄s ante p̄ſentationē ſcdi noluit admittere primū. ſec⁹ ſi fecerit hoc poſt p̄ſentationē ſcdi.qꝛ tunc vſus eſt iure ſuo.vt in.c.cū autē.§.eo. Alij dicūt ꝙ ſi p̄mus ē idoneior hꝫ locū pena.ſec⁹ ſi ſecūdus eſt idoneior vel ſaltē eque idone⁹. Tertij dicūt ⁊ videt̄ approba-re ip̄e Jo.an.ꝙ pena locū habet ſi ep̄s malicioſe pri mū nō admiſit qꝛ ſic lr̄a loquit̄. Do. An.videt̄ vel-le ꝙ ſi primus erat idoneior vel ſaltē eq̄ idoneus cō mittit̄ pena ſec⁹ vbi ſcds nō fuiſſet idoneior.nō pla cet mihi ſcdm mēbrū.ſ.ꝙ ſi prim⁹ ⁊ ſecūdus ſint eq̄ idonei cōmittat̄ pena ſi nō inſtituit̄ primus. moue or.qꝛ.c.cum aūt.§.e.relinquit hoc iudicio ep̄i vtꝝ inſtituat primū vel ſecūdū.ſi ḡ ep̄us vtit̄ facultate a iure ſibi cōceſſa penā nō meret̄.xxiij.q.iiij. qui pec cat. Itē indirecte priuaret̄ p̄ſonus facultate p̄ſen-tandi.ſcdo qꝛ ſi ep̄s incurreret penā niſi inſtitueret p̄mo eque idoneū nūq̄ꝫ inſtitueret ſcdꝫ q̄nimo ſen-tit Jo.an.in.c.cū aūt. §.eo.ꝙ ex q̄ ſcds eſt idoneus licet prim⁹ ſit idone⁹ nō cōmittit̄ pena ſi inſtituit̄ ſe cūdus.de quo tn̄ dic vt ibi dixi. Cōcludēdo ḡ dic ꝙ aut ep̄s ſine cauſa rōnabili an̄ p̄ſentationē ſecundi noluit admittere primū ⁊ hꝫ locum pena.aut nō di xit ante p̄ſentationē ſecūdi ſe nolle admittere ꝫ for-te ꝙ volebat eū examinare ⁊ interim fuit p̄ſentatꝰ ſcds ſi ex cōiecturis pōt cōſtare de malicia ep̄i inſti-tuentis ſcdm habet locuꝫ pena .in dubio vero aut ſcds ē idoneior ⁊ nō p̄ſumit̄ malicia. aut primus ē idoneior ⁊ credo ꝙ ſit p̄ſumēda malicia.arg.in.c.ſi forte.lxiij.di.aut vterq̄ꝫ ē eque idone⁹. ⁊ placet do. An.vt.§.dixi vt cōmittat̄ pena qꝛ data paritate in meritis prim⁹ videt̄ potior.ar.in.c.ſi a ſede.de pre ben.li.vj.ſed mihi plus placet ꝯtrium qꝛ data p̄ſen-tatione rōne ſecūdi nullus ē potior cū patron⁹ poſ ſit accumulare auctoritate iuris.ſed in.c.ſi a ſede.p̄ alle.prim⁹ erat potior in iure.vt ibi colligit̄.

Poſtulaſti. Si ad p̄ſētationē recto-ris ad titulū eccleſie ali q̄s fuerit ordinat⁹ p̄ſonus q̄ nō cōſenſit ad ip̄ſā cū vacabit poterit p̄ſētare.h.d.vel ſic. Nullū p̄-iudiciū generat̄ p̄ſono q̄ nō ꝯſenſit p̄ſentationi fcē p rectorē de ordinādo ad titulū eccl̄ie ſue. p̄mo con ſultatio.ſcdo rn̄ſio.ibi.ad qđ breuiter. ¶ No.p̄mo ar. ⁊ quaſi expreſſū ꝙ rector eccl̄ie pōt p̄ſentare ad titulū eccl̄ie ſue aliq̄s ordinādos. ⁊ vigore hui⁹ pre-ſentatiōis debēt iſti ordinādi cū fuerint ordinati cō ſeq̄ alimenta ab illa eccleſia. p q̄ tex. bo.in.c.tuas. el.ij.de ſimo. ⁊.c.cōquerēte.de cle.nō reſi.qđ intel ligo vt ibi dixi. Hec p̄cedit etiā ſi eccl̄ia ſit iuriſp̄fo-natus.ꝫ p̄ſono q̄ nō cōſenſerit p h̄ nullū p̄iudiciuꝫ generat̄ vt in tex. ¶ Nota ſcdo ꝙ plures poſſūt eē ordinati ad titulū vnius eccl̄ie nō tn̄ oēs erūt recto res eccl̄ie.ꝫ ſolūmodo hn̄t ius alimētoꝝ donec eis fuerit alr̄ p̄uiſum. ¶ In gl.j.ibi eo inuito poſſent intitulari.cōpetētius adaptaret̄ qđ ſequit̄ in gl.in x.vel poſſet vſq̄ꝫ ad fi. ⁊ iſte due q̄ones q̄ h̄ ſequun tur fuiſſent ponēde i fi.gl. ⁊ ſic gl.eēt clarior ⁊ mēs totius gl.ē inueſtigare q̄le preiudiciū generat̄ p̄ſo no ſi cōſenſit intitulationi ⁊ quid ſi nō cōſenſit. Et i effectu facit tria mēbra. ꝙ aut p̄ſonus erat abſens ⁊ nullo modo ꝯſenſit. aut expreſſe cōſenſit aut erat p̄ſis ⁊ tacuit. In p̄mo mēbro q̄n nō cōſenſit ⁊ erat abſens.glo.ponit tres opi. Prima ꝙ p̄iudiciū non generat̄ patrono q̄ min⁹ poſſit p̄ſētare rectorē quē-cūq̄ꝫ cū eccl̄ia vacauerit.ꝫ iſti intitulati ad p̄ſētatōeꝫ rectoris remanebūt i eccl̄ia vt ibi alimentēt̄. Scda opi.ē ꝙ poſt mortē ſacerdoti q̄ eos p̄ſētauit poterit patronus illos remouere de eccl̄ia ⁊ ſic dꝫ intelligi lr̄a dū dicit nullū p̄iudiciū generari p̄ſono. ⁊ h̄ fuit opi. Jo.qui fuit mor⁹ qꝛ ad patronū ptinet p̄ſētatō rectoris ⁊ clericorū ſm eū. Tertia opi.ē diſtinguēs ꝙ aut eccl̄ia ē collegiata ⁊ patron⁹ nullū hꝫ ibi p̄ſen tare nec p̄latū nec clericos.aut nō ē collegiata ⁊ p̄-cedat opi. Jo.p̄all. Quo ad ſecūdū ⁊ tertiū mēbrū glo.eſt ſatis clara. ⁊ iō dic vt in ea. ¶ Sed cōp̄hen-dēdo hic ſparſe tacta p glo. ⁊ doc. diſtingue ꝙ aut querit̄ de p̄ſentatione ordinandi ad titulū eccleſie. aut de preſentatione vel inſtitutione vt ſit clericus in eccleſia. ⁊ ſic habeat ibi perpetuum beneficium. primo caſu dico ꝙ rector ſolus habet p̄tātem p̄ſen-tandi ordinādos dūmodo tēporalia eccleſie ad ali-am eccleſiā nō ptineāt.hoc p̄bat ſatis bn̄ iſta littera ibi p intitulationē hmōi. ⁊c.vbi papa videt̄ appro-bare iſtā p̄ſentationē rectoris tn̄ ſine p̄iudicio iuris patroni. Ad idē.d.c.p tuas. ⁊.c.ꝯquerente. ⁊ iſti ſic ordinati habebūt in eccl̄ia alimēta nō tn̄ erūt cano-nici in eccl̄ia vt quidā dixerūt ⁊ male.qꝛ illa preſen-tatio ſolū fit ad effectū vt habeat vnde viuere. vt ſa tis innuit in tex.in.d.c.p tuas. Ep̄s tn̄ nō deberet admittere niſi reddit⁹ eccl̄ie ſufficerent rectori et or-dinanti vel intitulanti.al̄s ſm hoſti. ⁊ bene nō eua det ep̄s penā.c.accepimus.de eta. ⁊ quali. ¶ Sꝫ ē dubiū nūquid poſt mortē rectoris q̄ p̄ſētauit iſti re maneant in eccl̄ia.nā ſūt opi.vt pꝫ ex predictis. Cō-cordando dicerē ꝙ aut eccl̄ia nō ē patronata et de-bet ibi remanere ex quo rector ⁊ ep̄s cōſenſerūt.ꝫ ſi facultates nō ſufficerēt niſi p rectore ſucceſſor q̄ nō peccauit nō debet puniri iō remouebunt̄ illi intitu-lati.h̄ p̄bo p.d.c.cōquerente.iunctis his q̄ ibi dixi ⁊ p hoſti.in.d.c.p tuas.aut eccl̄ia ē iuriſpatronat⁹ ⁊ p̄cedit opi. Jo.an.vt ad petitionē p̄ſoni iſti remo ueant̄ qꝛ ſine ip̄i⁹ conſenſu nō potuit titulus p̄petu us cōſtitui in eccl̄ia.ar.in.c.p̄ncipali.lxiij.di. ⁊ corū que no.in.c.ad h̄.de offi.vic. ⁊ ſic p̄nt reduci ad cō-cordiā opi.glo.nā p̄ſono imminet p̄iudiciū.nam ſi veniret ad inopiā nō ita poſſet alimētari abūdāter ſi etiā intitulati ſūt alimētandi ab eccl̄ia. Scdo caſu p̄ncipali cū querit̄ de p̄ſētatiōe ad inferiora bn̄ficiā

eccl̄ie. aut eccl̄ia ē collegiata ⁊ gl. hic dicͭ ꝙ nullū ha
bet pͥonus p̄ſentare. ⁊ ſic nec prelatum nec canoni
cum. ⁊ notabis hanc gl. ſingulariͭ quā videͭ appro
bare Jo. an. cū diſtinctiōe. ꝙ aut pͥon⁹ nō reſerua-
uit ſibi ius p̄ſntandi ad canonicatꝰ. ⁊ ꝓcedit opi. gl.
aut reſeruauit ſibi h̄ ius p̄ſntandi ⁊ poterit p̄ſntare
ar. in. c. fi. de cōceſ. preben. Sed aduerte q: ipſemet
Jo. an. ſimplr̄ in. c. nobis. s̄. e. tenuit ꝙ licet patro-
nus nō poſſit p̄ſntare p̄latū ad p̄bendas. tn̄ poterit
p̄ſentare. ⁊ hanc opi. ego arbitror veriorē. q: c. no-
bis. ſolū aufert in eccl̄ia collegiata p̄tātem eligendi
p̄latum ⁊ ſic videͭ ꝑmittere p̄ſentationē ad p̄bēdas
Itē iura ſimpliciͭ dant pͥono p̄tātē p̄ſentandi ad
beneficia ꝑ eū dotata. facit. c. dilectus. el. iij. s̄. de p̄
ben. aut eccl̄ia nō ē collegiata ⁊ patronus in dubio
habet p̄ſntationē rectoris ⁊ alioꝝ clericoꝝ. vt in. c.
principali p̄alle. qͦ intellige vt dixi qn̄ inſtituend⁹
dꝫ eē perpetu⁹. ſecus ſi rector vult ſibi eligere vnū
clericū vt ſibi miniſtret in diuinis nō dando ſibi be
neficiū ī eccl̄ia. iſtum eni pōt rector ſibi eligere ad li
bitū. ar. in. c. vt qſcꝫ clericus. de vi. ⁊ ho. cle. ⁊ h̄ oīa
ꝓcedūt vbi patron⁹ nō cōſenſit intitulationi. ſi aūt
pͥonus cōſenſerit opi. aſſignanͭ extra gl. ſ3 color et
verior eſt ꝙ ceſſante cōſuetudine patron⁹ nō teneͭ
p̄ſentare de neceſſitate aliquē ex illis intitulatis. ſed
de honeſtate ſec⁹. vel vbi eēt cōſuetudo. ⁊ ſic pōt in
telligi ar. hic ſūptum in fine a cōtrario ſenſu. vel di-
co poſſe dici ꝙ illa exceptio niſi de pͥono. ⁊c. nō re-
ferͭ ad ꝓxime dicta. ſ3 ad id qͦ. s̄. dixerat nullū p̄iu
diciū generari pͥono vt ſit ſenſus ꝙ ſi patron⁹ con
ſenſit facͭ ſibi p̄iudiciū vt nō poſſit ā̄pli⁹ illos remo-
uere. Itē in alimētis q: primo erūt illi intitulati ali
mentandi. nec moueat te ꝙ clauſula debeat referri
ad ꝓximiora ⁊ nō ad magis remota. nā iſtud fit qn̄
ex relatione ad ꝓxima ſurgit abſurditas. vt in cle.
ne in agro. ⁊ in. §. ceterū. iuncta glo. de ſta. regula.
ē eni abſurdū dicere ꝙ patron⁹ ñ teneaͭ p̄ſentare ī
titulatū q: ſic ꝑ intitulationem indirecte dareͭ ius
ad vacaturū beneficiū qͦ eē nō debet. ⁊ vide ad ma-
teriā qͦ no. Pau. in cle. ij. eo. ti.

Tranſmiſſe. Patronus etiā cleri
cus eccl̄iam vacātē
cōferre nō pōt ⁊ ſi cōtulit pōt nihilominus
ad illā p̄ſntare. cōis diuiſio. ſcd̄a ibi. conſultationi.
¶ Nota primo ꝙ cōceſſio ſeu collatio facta per pa-
tronū etiā clericū nō habet vim p̄ſntationis. nam ſi
haberet effectū p̄ſentatiōis nō potuiſſet capl̄m aliū
poſtea p̄ſntare. q: patron⁹ eccl̄iaſtic⁹ nō pōt variare
vt in. c. cū aūt. s̄. e. ¶ No. ſcd̄o quē poſſe venire cō-
tra factū ꝓprium ſi iurib⁹ nō ſubſiſtit. de quo tamē
dic vt plene dixi in. c. cū ſup. de cōceſ. p̄ben. ⁊ ꝑ Cal.
i. c. ſiqs p̄ſbyteroꝝ. d̄ re. eccl̄. nō ali. ¶ No. ꝙ patro
nus ex vi iuris patronat⁹ nō cōſequiͭ p̄tātem eccle-
ſiā cōcedendi necꝫ ꝓpriū rectorē eligendi ſ3 p̄ſntādi
inſtituendū ep̄o loci. ¶ Et nota ex tex. ꝓpria voca-
bula quib⁹ debem⁹ vti in hac materia. nā ꝓprie pa
tronus nō eligit ſ3 p̄ſntat ⁊ ep̄s ꝓprie nō ꝯfirmat ſed
inſtituit. ¶ Itē no. ꝙ pͥonus hꝫ p̄ſntare ex q̄ infert
Jo. an. ꝙ patron⁹ nō releuaͭ ſi infra tempus ſibi a
iure cōceſſum ſolū eligit p̄ſentandū. nā dꝫ realiter
preſentare q: temp⁹ ē p̄fixū nō ad nudā electionē ſ3
ad p̄ſentationē ep̄o faciendā. ꝑ hoc. c. vnico. j. e. ti.
li. vj. Interuenit tn̄ quedā electio ĩpꝓprie dicta q:
patron⁹ primo in mente elegit. vel etiā ſimplici ver
bo vt electū p̄ſentet ep̄o. nō eni poſſet p̄ſentare niſi
primo eligeret. ſ3 tn̄ vt dixi nō eſt ꝓprie electio de q̄
iura canonica diſponūt. vn̄ ꝑ cum nō transfert ius
ſp̄ūale in electū ſed ē quoddā initiū ad inſtitutionē
obtinendā. vt in. c. qͦ autē. s̄. eo. facit qͦ no. Inn.
in. c. qͦ ſicut. de elec. ⁊ ſic improprie intellige iura
que dicunt patronū poſſe eligere. ⁊ ꝑ hūc tex. doc.
dant practicā in p̄ſentationis actu. nō eni dꝫ dicere
pͥonus p̄ſento vobis clericum cui eccl̄iam conceſſi
ſeu cōtuli. ſed dꝫ dicere hūc clericū elegi vobis p̄ſen
tandū. ⁊ ſic p̄ſento eū ⁊ peto eum ꝑ vos inſtitui. ¶
Oppo. cōtra tex. in eo ꝙ dicit ꝙ capitulū p̄mo cōceſ
ſit eccl̄iam vni ⁊ poſtmodū p̄ſntauit aliū. ex q̄ enim
lapſū erat tēpus p̄fixū ad p̄ſentandum nō poterat
amplius p̄ſentare. vt in. c. ij. d̄ ſup. neg. prela. So.
dicit Jo. an. ꝙ capl̄m fecit p̄ſentationē infra ſeme-
ſtre cōputandū a tp̄e vacationis ⁊ noticie. ar. in. c.
ij. de cōceſ. p̄ben. Et no. ſingulariͭ hoc verbum. ex
preſſe eni ſentit ꝙ pͥono ñ currit tp̄s ad p̄ſentandū
niſi a tp̄e noticie. idē ipſe ſentit in. d. c. ij. qͦ lati⁹ di
xi in. c. cum ꝓpter. s̄. eo. ¶ Sed hic cadit notabilis
qͦ. pone ꝙ patron⁹ fuit negligēs infra tp̄s ⁊ ſic de-
uoluta ē p̄tās ad ep̄m. quero igiͭ quātū temp⁹ ha-
bebit ep̄s ad cōferendū ⁊ qn̄ incipit ſibi currere tp̄s
an a die deuolutionis an a die noticie. Et de hac q̄
ſtione vide plene ꝑ dn̄os de ro. deci. ccxxij. ⁊ cōclu-
de ꝙ ep̄s habet ſex mēſes a die deuolutiōis ⁊ noti-
cie quēadmodū habet in alijs b̄n̄ficijs ſpectantib⁹
ad collationē ſuā. ⁊ h̄ ſemeſtre nō currit nec primo
nec ſcd̄o ſeu vlteriori collatori niſi a tp̄e noticie. vt ī
c. licet. de ſup. neg. p̄la. vbi ꝑ Inno. ⁊ in. c. q: diuer-
ſitatē. in fi. de cōceſ. p̄ben. Oportet tn̄ vt ignorātia
ep̄i nō ſit nimis ſupina q: illā nō excuſat. vt in. c. vt
animaꝝ. de cōſti. li. vj. ⁊ circa hoc latius vide qͦ di
xi in. c. ij. de cōceſ. preben. ¶ In glo. ij. ibi nō debꝫ
imponi niſi exprimaͭ. no. glo. ſingulariter ꝙ pena
priuationis p̄tātis eligendi vel p̄ſentandi nō debꝫ
imponi niſi a iure exp̄maͭ. Itē nota ꝙ pena que a
lege ipſo iure imponitur nō debet extendi per idēti
tatem rōnis. ꝓ hoc facit de pe. di. j. in. §. pena. ⁊ vi-
de qͦ plene no. Jo. an. in regula odia. ⁊ in regula
in penis in mercu. fateͭ tn̄ hic Jo. an. ꝙ iſti capitu-
lares punienͭ pena extraordinaria. facit. c. de cau-
ſis. de offi. dele. ¶ Vltimo extra gl. q̄ro de q̄ſtione
vtili quā omiſi in. c. cū dilectus. s̄. eo. vbi meli⁹ cade
bat. pone ꝙ p̄ſentatio ſimul ꝑtineat ad patronum
clericū ⁊ laicū nūquid legat⁹ de latere poſſit tale be
neficiū cōferre. nā ſi habeͭ reſpect⁹ ad clericū h̄ pōt
ſi ad laicū minime. vt in. d. c. cū dilectus. vn̄ ſurgit
dubietas rōne mixture cū iſta ꝯponētia ſint diuer
ſe nature. vnde dubitaͭ de cōpoſito ſeu mixto cui⁹
nature debeat cenſeri. de hoc vide ꝑ Fre. cōſil. lxiij
vbi poſt multa cōcludit legatū nō poſſe. q: nō debꝫ
priuari patron⁹ laicus propͭ mixturā clerici. facit
ad hoc. c. ſacris. de ſepul. ⁊. l. ſi cōem. ff. quēadmo-
dum ſerui. admit. fateͭ tn̄ ꝙ legat⁹ poterit vti iure

clerici ⁊ cōferre eccl'iam cum ꝯſenſu ſolius laici. qꝺ nota. ⁊ ibi vide latius.

¶ De cenſib⁹ ⁊ exactionib⁹ ⁊ ꝓcurationib⁹. Rr̄ica.

¶ Cōtinuat̄ ad p̄cedentia ſic. Uiſum ē de vno onere eccl'iaꝝ vt eſt iuſpatronat⁹ reſtabat merito videre de alijs onerib⁹ iō ſubijcit̄ rubrica de cenſib⁹ et exactionib⁹ ⁊ procurationibus. ⁊ de materia habetur. x. q. ij. ⁊. iij. per totum.

Sancitum. Uario mō intelligit̄ iō vario mō ſūmari pōt. ſʒ inherēdo lr̄e cōiter ſic pōt ſummari. Eccl'ie fundande dʒ ꝓ dote tribui manſus liber a quolibet ſeruitio tp̄ali ad eccleſiaſticum tn̄ tenet̄. ſed ſi aliqd cōfert̄ eccl'ie vltra manſum tenet̄ eccleſie ex eo ſoluere onera cōſueta ⁊ tria ſunt dicta. ſcḋm ibi. ⁊ p̄ſbyteri. terciū ibi. ⁊ ſi. ¶ No. primo ꝙ pr̄onus nō pōt ſibi retinere aliqꝺ ſeruitiū in dote neceſſaria eccl'ie. ⁊ ſic intellige illud verbū manſus. de quo. j. lati⁹. ¶ Ex quo infert̄ ꝙ ſi patronus dat ſolū dotē neceſſariā nō pōt ſibi retinere aliquā penſionē vel aliqꝺ ſeruitiuꝫ. nec puto auctoritatē ep̄i ꝓdeſſe cū ſit cōtra ius. ar. i. c. vides. x. di. Per hoc infero ad intellectū. c. p̄terea. ſ̄. titu. ꝓxi. vt patronus ſtatuto ep̄i poſſit aliqꝺ tēporale reſeruare qn̄. ſ. illud pōt impendi extra dotē neceſſariā. ⁊ appello iſtā neceſſariam ſine qua eccl'ia i ſtatu debito cōmode ſuſtentari nō pōt. ar. in. c. j. de iſti. ¶ No. ſecūdo ꝙ cleric⁹ nō dʒ aliqꝺ ſeruitiū impartiri ꝓ decimis ꝑceptis. ꝓ hoc vide bo. tex. in. c. decimas. xvj. q. vij. vbi ḋr ꝙ ep̄s non debet pati vt decime aliq̄ munere redimant̄ a laicis. Et ꝑ iſtum tex. ⁊ illū infero ꝙ ſi clericus obligauit ſe parochianis ad dandū certū quid ꝓ decimis non valet obligatio ⁊ ſic al's in facto rn̄di cū de hoc eſſet queſtio. ¶ No. tertio ibi de areis vel de hortis. ⁊c. ꝙ appellatione dom⁹ non venit area vel hort⁹ lʒ ſint iuxta domū. nā h̄ ponunt̄ iſta vt diuerſa. facit. c. j. ſ̄. de decimis. ⁊ qꝺ ibi dixi. vide qꝺ no. in. c. fi. xij. q. ij. ⁊ dic vt ibi no. ⁊ tetigi in. c. raynutius. de teſta. ¶ Nota ibi p̄ter eccl'iaſticā. ꝙ de dote eccl'ie p̄ſtat̄ ſeruitiū eccl'iaſticū. ⁊ ex hoc infert̄ ad q̄ōnem glo. vtrum debeat ſolui decima ex dote eccl'ie. ⁊ tandē gl. ꝯcludit ꝙ ſic ſi prius illa predia erāt tributaria ⁊ ſingularit̄ no. iſtā glo. nec vnq̄ꝫ tradas obliuioni ⁊ eā allega ꝯ gl. ꝯriā. in. c. nouū gen⁹. de decimis. Sʒ hoſti. ⁊ cōmuniter doc. ſequūt̄ iſtā gl. qꝛ cū in iure nō repiat̄ ꝙ eccl'ia antiqua debeat priuari decimis ꝓpter conſtructionē noue eccl'ie nō debem⁹ interpretatione magiſtroꝝ generalē iuris diſpoſitionē alterare. qn̄ imo in iure cauet̄ ⁊ innuit̄ oppoſitū. xvj. q. j. c. eccleſic. ⁊. c. quicūq̄ꝫ. dixi lati⁹ in. d. c. nouū gen⁹. ¶ In glo. j. in. v̄. manſus. in fi. alij dicūt ꝙ ē tanta quantitas terre ex qua pōt viuere ruſtic⁹ cū familia ſua. quaſi innuat tex. ꝙ nō min⁹ dʒ h̄re eccl'ia pro dote q̄ꝫ ſufficere poſſit ruſtico cū ſua familia. Alij intelligunt ꝙ manſus appellat̄ p̄diū ex quo ꝑcipit̄ vinuꝫ ⁊ panis ad eukariſtiaꝫ ꝯficiēdā. ⁊ ita videt̄ exponē gl. i. c. ſm canonicā. xxiij. q. viij. ⁊ h̄ dixi vt fugeret ꝯrium qꝺ formari poſſet cū eni xp̄s ſoluit tributuꝫ vt in. c. tributū. xxiij. q. viij. ⁊ i. c. ſi tributū. ⁊ in. c. magnū. xj. q. j. fortius eccl'ia tenet̄ ſoluere tributuꝫ de predio etiā dotali cū omne p̄diū ſit tributarium impatori. vt in. d. c. magnū. ⁊ in. l. impatores. ff. de publicanis. Alij vt Inno. h̄ ⁊ refert glo. in. d. c. ſm canonicā. capiūt manſū ꝓ dote eccl'ie vt ſit ſenſus ꝙ id qꝺ dat̄ eccl'ie ꝓ dote dʒ eē exemptū ab om̄i ſeruitio tp̄ali. Alij aliter capiūt ſʒ cōiter intelligit̄ modo p̄dicto vt capiat̄ ꝓ dote. Sʒ tūc ego q̄ro nunquid eccl'ia ſit exempta ab om̄i ſeruitio tp̄ali ex dote ſibi collata. Ex dictis Inno. hoſti. ⁊ Jo. an. pōt colligi hec diſtinctio. ꝙ aut bona collata eccl'ie ꝓ dote erāt tributaria ip̄i patrono ⁊ ſimpl'r cōferēdo ea eccl'ie ꝓ dote videt̄ remiſiſſe illa onera ex q̄ ius ita diſponit vt hic. aut exp̄ſſe retinet ſibi illa onera. vl' de nouo imponit ⁊ nō valet impoſitio vel retentio. qꝛ eſt ꝯ ius vt hic. ⁊ facit. l. nō dubiū. C. de legi. ⁊ qꝺ no. in. c. ſignificatū. de p̄ben. qꝺ ego intelligerē modo p̄dicto qn̄ retinet ſibi ſeruitiū circa dotē neceſſariā. vn̄ tex. hic facit mentionē ſolū de manſo. ⁊ iō ſi ꝯferret ampliſſimā dotē videt̄ ꝙ de ꝯſenſu ep̄i poſſit ſibi aliquid reſeruari. vt in. c. p̄terea. ⁊ qꝺ ibi dixi. ſ̄. ti. ꝓxi. aut hec p̄dia erāt tributaria alij ſ q̄ꝫ patrono ⁊ tunc pr̄onus cōtulit de ꝯſenſu dn̄oꝝ ⁊ vident̄ domini remiſiſſe ius qꝺ habēt. ar. in. l. gaius. ff. de pigno. ac. qꝺ ego intelligerē in dote neceſſaria prout ſ̄. dixi. al's aūt videret̄ dn̄s ꝯſenſiſſe vt tranſeat cū onere ſuo. ar. opti. in. l. ſicut. ff. qui. mo. pig. vl' hypo. ſol. vbi ptꝫ ꝙ ſi creditor h̄ns rem obligatā ꝯſenſit vt vendat̄ nō ꝑ hoc videt̄ remittere ius ſuū. fac. c. ex lr̄is. de pig. aut dn̄i ꝯdixerūt ⁊ nō valet quod agit̄. ar. in. c. potuit. de loca. ⁊ no. hoc dictū. nā per hoc extendit̄. c. potuit. ad prediū tributarium. Si autē dn̄s ignorauit credo diſtinguendū ꝓut diſtinguit glo. in. d. c. ſm. canonicam. quā videas ⁊ tene menti. ¶ Unū tn̄ ſcias ꝙ fundus vbi edificat̄ eccleſia dʒ oīno eē liber. ⁊ idē in cimiterio idē in agro vnꝺ ꝑcipiunt̄ panis ⁊ vinū ꝓ eukariſtia cōficienda. vt ē tex. cū glo. in. d. c. ſm canonicam. nec patron⁹ poſſet ſibi retinere ibi aliqꝺ tributū. ⁊ ſic intellige Inno. in. c. vex. de fo. cōpe. Sed doc. h̄ nō attingunt quid de tributo debito impatori. nā patron⁹ vl' alius nō pōt alienare p̄diū ſine onere tributi. vt in. d. l. impatores. tex. videt̄ in. l. placet. C. de ſa. ſan. ec. canonizata. xvj. q. j. ꝙ eccl'ia teneat̄. ⁊ idē ſentit glo. ⁊ Archi. in. d. c. ſm canonicā. ſʒ gl. in. d. l. placet. ⁊ in. l. de his. C. de epi. ⁊ cle. tenet ꝙ illa iura ſint hodie correcta ꝑ auc. itē nulla cōitas. co. ti. qꝺ non placet Bar. in. d. l. placet. dicit eni ꝙ auc. loquit̄ i onerib⁹ extraordinarijs. nō aūt in tributo. ⁊ certe h̄ vltima opi. videt̄ verior de ſubtilitate iuris. qꝛ cū oīa p̄dia eēnt obligata impatori ad tributū ſoluēdū. vt in. d. l. impatores. ⁊ qꝺ ibi no. tranſiuerūt in eccl'iam cuꝫ onere eoꝝ. ⁊ me multū adducit ad hāc ſn̄iam diſpoſitio veteris teſtamēti. nam de⁹ noluit vt clerici haberēt ptē in terra promiſſionis ſed ſolum eēnt contenti decimis ⁊ primitijs. vnde quicquid poſtmodum habuit eccleſia non ex debito ſed ex gratuita